

రూ స్పీ నా నా

(Non-Detailed study for Secondary Schools)

రచయిత :

బ్రహ్మశ్రీ డి. వి. పి. భుజంగశర్మగారు,

ప్రధానాంధ్రోపాధ్యాయులు,

బొట్టహైస్కూలు, కొల్లివర, గుంటూరుజిల్లా.

ప్రకాశకులు :

రా తు బు క్కు డి ప్రో.,

ప్రొ॥ ఆర్. చంద్రయ్య అండ్ సన్సు,

రాజమండ్రి.

1957

కాపీరైటు |

| వెల రూ 1—0—0.

రాజమహేంద్రవరమున
 శ్రీ కొండపల్లి ముద్రాశాలయందు
 ముద్రింపఁబడియె.

రూ స్మి నా నా

౧

వ ల స

మహారాష్ట్ర దేశమున గల “మాధిరన్” కొండ
లోయలలో గిరిపల్లెలు పెక్కులు గలవు. అందు వేణు వొక
కుగ్రామము. కాని ఆ గ్రామమున కొక విశిష్టత కలదు.
ఉత్తమజాతి వంశీయుల కచ్చోటు జన్మభూమి. వేణువు
వాయుచలనమాత్రమున లయగానుగుణముగా శ్రవణమాల
కింపు నొనగూర్చునాట వెలువరించుచుగదా! ఇంతియ
కాదు. మేలుజాతి ముత్తయములకుఁగూడ వేణువు జన్మ
భూమి.

‘మాధిరన్’ ఉపత్యకలలో నున్న “వేణువు” నుండి
మాతృదేశదాస్యముఁ బాపనోపు నొక దేశభక్తముక్తా ఫల
ముదయించినది. అద్దాని విలువఁ గట్టఁగల శక్తి సంపన్నులు
కడునరిది: కాని యాముత్యము వెలువరించిన యనంతకాంతి
పుంజమునకు కన్నులు మిఱువిట్లు గొప్ప ‘ఈస్టిగి. హా
కంపెనీ’ యుద్యోగు లంధీభూతు లైనారు. వారిల గుండెలు
ఐదరికివి. ఒకరితో నొకరు రహస్యముగా సమాలోచించు
కొనుటకుఁ గూడ వ్యవధి నొసంగినది కా దాయునిష్ఠుని కాంతి
వాహిని.

వేణు గిచ్చహస్తలతో బెక్కురు నామాన్యులు సుంప
న్నులలో మాధవరావునారాయణభట్టు కుటుంబ మొక్కటి.
తాతలనాటి ప్రతిష్ఠదేవి కాని నారాయణభట్టుది నామాన్యు
నంసారము. వెనుకటి గౌరవప్రపత్తుల నిలువబోతున్నామంటే
మాధవరావు పెనంగులాట యంతయు. మూరెడల పోయి
బారెడు క్రంగకుండ జూచుకొనుట మాధవరావున కలవాడు.

గంగాబాయి మాధవరావునకు గడుగుూర్చుపిల్లలు
మహాసాధ్యు, భర్తమనస్సున కెక్కడ బ్రవర్తింప నేర్చినది.
వీరల కొక సిసుపు కలిగినాడు. అంతకు బూర్వము కిద్ద
తొడుపిల్లలు గల్గినారు. పురుషసంతానము గల్గిన కొలకు
కాలమునకు వేణును వదలి నోన నాచూలుమగలకుఁ గోరిక
యొదవివది.

“నోగి పాలు కోరనుండఁగా వైద్యుఁడను బాలు
త్రాగు” నుని చెప్పినట్లు దేశ కాలపరిస్థితు లొనగూడి వచ్చి
నవి. భాగత దేశమున గల స్వదేశసంస్థానము లొక్కొక్క-
టిగా ఆంగ్లేయులచే గబళింపబడుచున్నవి. పీష్వారాజ్యము
నకు నీయాంగ్లరాజుగ్రహణము తప్పలేదు. పాలునకుఁ గోరిక
రూపాయలు ఆదాయముగలది పీష్వారాజ్యము. లాండు సెల్
హాసి రాజనీతికి బాజీరావు లొంగిపోవలసినట్లునది. ఎసిడిని
లక్షముమాత్రమాతనికి ఎత్తిరిభ్రూకేగా నిచ్చుట కీర్వాసు
గావింపబడినది. దానితో బాజీరావు బ్రహ్మవర్తియువకుఁ
బయనము గట్టినాడు సాయుధులగు నెసిడినివేలముందఁబడు
చురులు బాజీరావుతోఁగూడ నుండునేర్పాటు కలదు.

మఱియు బాజీరావుతో ననేక మహారాష్ట్రకుటుంబ ములవారు బ్రహ్మవర్తమునకు బయలుదేరినారు. ఈప్రయాణమునకు నిర్బంధము లేదు; విషేషము లేదు. బయలుదేరినచ్చినవారు భోజనాదివసతులకై వెదకుకొననక్కఱలేదు.

గంగాబాయి కీవార్త తెలిసినది. పయనమునకై భర్తను బ్రోతసిహించినది నారాయణభట్టునకు అప్తజనమును వదలుట కిష్టము లేదు. వెళ్ళుటయా? వెళ్లకుండుటయా?—ఈసమస్యకు పరిష్కారమార్గము కానరాలేదు. అడుపిల్లలు లోకజ్ఞానవిహీనులు. పయనమునుగూర్చి వారి నడిగయుఁ బ్రయోజనము లేదు. ఇంక మిగిలినది పసివాఁడు.

నారాయణభట్టుదంపతులు వేళ్ళొకచోటునకు వెళ్లినను స్వస్థలముననే యున్నను వారు సంపాదించు కీర్తిప్రతిష్ఠలు సామాన్యములు. జీవితములు వెళ్ళించుచు యే వారల ఆశయము. ఈగుఱామమున నివసించినను, ఢిల్లీప్రత్తనమున నివసించినను వారి కయ్యది విశేషముదావహముకాదు—భేదజనకమునుగాదు. వారలకుఁగల అగళిశువు భవిష్యత్తునమా ర్చేదేని తేఁగలుగు సన్నివేశ మున్నచో నద్దానిని వారాచరించుదురు. భవిష్యత్తునెవ్వరుఁ బెలిసి చెప్పగలుగుదురు?

గంగాబాయి యొకయుక్తి నాలోచించినది. బాలుని భవిష్యత్తునుగూర్చిగా దా యీప్రయత్నము. ఆ విషయ మూగాలునకే వదలివేయుట మంచిదనుకొనినది. బాలునొకచోఁ

గూర్చుండఁబెట్టినది. వానికి సమాన దూరములో భిన్న దిశలయందు, ఈక్రిందివస్తువు నుంచినది. పండ్లు పాముసము ఆటవస్తువులు ఒకదిక్కున; కలము ఖడ్గములు వేటాకచోట— ఇందు బాలకుల సహజముగా నాకర్షించు పానీయముల నీ బాలుఁడు ముట్టుచో వేణువును వదలి పోకుండుటకు, నీర పురుషోచితములగు కలము ఖడ్గముల నీ బాలుఁడు ముట్టుకొనఁ బోయినచో బాజీరావుతో బ్రహ్మవర్తమునకుఁ బోవుటకును నావీరమాత సంకేతములుగా నొనర్చినది. పాలు పండ్లు, గల చోటఁదాను గూర్చుండినది. కలము ఖడ్గములు మున్నె యెడ నారాయణభట్టును గూర్చుండఁజేసినది. తల్లిదండ్రుల ప్రేరణ లేకయే, యాబాలుఁడు పాతొడుచు, బిరబిర ప్రాకుచుఁ బోయి తన్నెవరోతఱుముకొని వచ్చినట్లులు తాను నారకంతు ముందుగా నాపఁబెమున గెలుపుకొనవలె నన్నట్లుగా చెప్పు చాచి యటఁగల ఖడ్గము సందుకొనుటలో నాతనిచేయి ముందునకు పోయినది. నారాయణభట్టు మనస్సు దద్దరిల్లినది. తల్లికుమారుని ఎత్తికొని ముద్దాడినది. చేతికఁ గల్గిన చీలు గాయమునుండి స్రవించిన నెత్తుటితో తల్లిపయ్యెద తడిసినది. గంగాబాయి యపుడు నిజముగా వీరమాతవలె ప్రాకాశించినది.

ఇంక ననుగూనమేల? ప్రయాణము సిరపడినది. నారాయణభట్టు భార్య గావించిన సంకేతమునుఁ బాలుని చర్యముఁ గాంచినపిమ్మట నాకుగ్రామమును, వదలి పోవుటకే నిశ్చ

యించుకొనినాడు. పూర్వజన్మ కర్మయే మనల నాయా
మార్గముల నడిపించుచుండునుగదా! పూర్వులు దీనినే
“ఋణానుబంధ” మని చెప్పదురు. ఆ యనుబంధముగల
దిక్కునకుఁ బురుషు నదియే చేర్చుచుండును.

౨

కు మారి కా దు, కు మారు డే

మోగోపంతుతాంబు గ్రాహ్యుఁడు. భాగీరథీజాయి
యాతని సహధర్మచారిణి. అతఁడు కర్మిష్ఠి. లౌకికజ్ఞాన సంప
న్నుఁడు. కార్యధురంధరుఁడు. కడు దారిద్ర్యవీడితుఁడు. భుక్తి
గడుచుట కాతఁడు తన శక్తి కొలఁది చిమాజీ రాజకార్య
ములఁ జూచుచుండును. నూటికిఁ దక్కున కాకుండ మాన
వేతన మాతనికి ముట్టుచుండును. దానితో నాతఁడు తన
సంసారమును బొదుపుగాఁ గడుపుకొనుచుండును.

చాలకాల మతఁ డనపత్నుఁడు. భాగీరథి సంతాన
ప్రాప్తికై పెక్కునోములు న్రతములు ఆచరించుచుండునది.
1835 నవంబరు 16-వ తేదీ ఆపుణ్యదంపతులను అనపత్యతా
దోషము వీడి చనినది. శిశూదయమున నా దంపతులు కడు
హర్షము నొందిరి. జాతాశౌచదినములు గడచినవి తలిదం

ద్రులు సంభ్రమోత్సాహములతో నాశిశువునకు 'నా నా' బాయి' అని నామకరణము గావించిరి. 'ధన్యాపితృముఖీ కన్యా' అను న్యాయము ననుసరించి, "యూసిసుంగు భాగ్య వంతురా లగును. మఱియు నీమె యశఃకాంక్షులు దళదళలు వ్యాపింపఁగల" మని నామకరణమహోత్సవమున నిశ్చయించిన కార్తాంతికులు మోహోపంతునకుఁ బెలియఁ బలికినారు.

శుక్లపక్ష శశికళవలెఁ గ్రమాభివర్ధితి యగుకొలఁది నామె జననీజనకులమాత్రమే కాదు, ఆమెను గమనించు వారందఱకుఁ బ్రేమపాత్ర యగుచుండను. సోక్కులుగల ముంగురులు, విశాలపాలము, ఆకర్ణాంత నేత్రములు, ప్రేలు చెలితమ్మెలు, నువ్వుపు వ్యసఁజెల్లు నాసిక. పద్మమాలఁజాఱు హస్తతలములు, అరటి బోదెలఁజోలు గూరుపులు, అన్నింటి పొదులఁ బోలు జంఘలు. మినాకృతి పాదములు. పచ్చి పసుపుకొమ్ము వన్నె మేను - మహారాజుల యంశఃపురిముస కర్హత సూచించుచున్నవి. అట్టి మహాలక్ష్మణులశిశురా ల్లింగ పేద కుటుంబమునఁ బుట్టినది - రాజగృహిణి యగునేమో యెవ్వరు చెప్పఁగలరు? గ్రాహ్యణకులజాతయగు దేవమోక్షి మహారాజు భార్య కాలేదా? అగతికయియు కణ్వునకు లభించిన శకుంతల దుష్కంతునిచే వరింపఁబడి భారతనారీమూర్తి యని పేరుఁ గాంచలేదా?

సుతనిర్విశేషగా నాపెను పెంచుకొనుచు నానగదియచుచున్న మోహోపంతు సుఖజీవనాకాశమును విషాదమేఘు

చ్చాయలు హఠాత్తుగా నాక్రమింప నారంభించినది. అతని కాశ్రయభూతుడైన చిమాజీ మరణించుట తటస్థించినది. పంతు నిరుద్యోగియైనాడు. తీరిక హెచ్చినది. షష్టిగడియలు నాతని కిప్పుడు మనూబాయితోఁ గాలక్షేపము. ఆ తండ్రి కుమార్తె లెన్ని గంటలు గృహకృత్యకాలము ప్రసంగము లలో కాలము గడుపఁగలరు ?

పంతు కామంద కాదిగ్రంథములఁ జదువుకొనఁ దెచ్చి నాడు. మనూ అతనిం జదువుకొననిచ్చినదా ? అందలి ప్రతి శ్లోకమునకుఁ దాత్పర్యము చెప్పినపుడే ఆపివృత్తిపుట నాతడు చదువుకొనఁ ద్రిప్పుకొనఁగలుగుట సుభవ మగును. ఆ మొకందలి విషయబోధ గావించుటయే మూలసే కానందబాయ కము. అప్పుడపు డామె “ఇతఃపూర్వము రాజ్యము తేలిన వనితలెవ్వరు ? వారలకిథ లెట్టివి ?” యని ప్రశ్నించునది. పురాణములనుండి యాతఁ డొకరిద్దఱు నుదాహరించినాడు; కాని వారల రాజ్యపాలనావిధానముంగూర్చి యామె యడుగు మండునది. అపు డాతఁ డెట్టి సమాధానముఁ జెప్పగలఁడు ?

ఇంగ్లీషు దేశకథలనుండి ఎలిజబెత్తు నుదాహరించినాడు. కథలనుండియే యానె మనస్సు మఱలించుటకై యాధికవ్యవస్థ కొంత, పరిపాలనాపద్ధతులు కొన్ని బోధించినాడు.

ఇంతలో భాగీరథి పరలోకగతురాలాయెను. “విధి నశిక్రమింప విధి కైనఁదర మె ?” పంతు పూర్తిగా దుఃఖితు

ద్రమున మునిగినాడు. తిరిగి యాతడు స్వస్థ చిత్తుడగుటకు మార్గమేది? మానూకు అతని నోదార్పు శక్తి యెక్కడిది? కూతు నాతడు డూటర్సింపవలసిన బాధ్యత గలవాడగునదా! కావున పత్నీ వియోగదూఃఖము దిగమ్రుంగక యుజ్జ్వలకై దప్పి నదికాదు.

మనూకు నింక తండ్రియే దిక్కుగదా! పంతు కాదన లేడు; నిర్భయింపనులేడు. 'గ్రుడ్డిలో మెల్ల' యనునట్లు సరిగా నీనచయము న బాజీరావునుండి పంతునకుఁ గొన్ని యత్యవసర కార్యములు చూచుటకు బిహారునకు రావలసినదని వార్త వచ్చినది. పంతున కింక నుద్యోగముఁ జేయఁగూహయే లేదు. అతఁ డాయుద్యోగముఁ జేయఁబూనుటకు మహా ప్రోత్సాహమే కారణము.

అతిదూఃఖకరములగు సంఘటనములు సంభవించునపు డాపూర్వపునివాసము మార్చుట దూఃఖము నోర్చుకొనుటకొక యిపాయము. తాంబే మహాప్రోత్సాహ కారణమున నుద్యోగమునఁ బ్రవేశింప నొప్పుకొనినాడని మన మిందును చున్నాము. ఆనాడు పంతు బిహారునకుఁ గాపురియొ సూర్య కయ్యెయన్నచో, మహాజాతికమునఁ గల సుహృద్యాగము వ్యర్థము కావలసివచ్చునుగాదా!

కాలపురుషుడూ ప్రపంచదరంగఫలకమ్మపై మానవ చతురంగబలముఁ బ్రయోజనరహితముగాఁ గదల్చుటకుఁ

బూనుకొనఁగూ గదా! రాజకీయచదరంగపుటెత్తు తెలియని వారి కాకదలిక సామాన్యముగా నర్థము కాదు. “కాయ త్రోసి ఆట కట్టు” అని చెప్పినపు డామొదటికదలిక సార్థక మైనదని సామాన్యులు తెలిసికొందురు.

మోగోపంతు తనకుమారి - తన యేకైకా పత్న్య రిశ్నముతో, బిశ్నాగునకుఁ బయనము సాగించినాడు.

3

వీ ర తి శో ర ము

ఆతఁ డేబదివత్సరములు దాటినవాఁడు దృఢకాయుడు, విశాలములగు నేత్రములు గలవాడు. కావలయునని పొచిన గడ్డమువాఁడు. ఆడంబరములేని దుస్తులు. అతిశయము లేని మాటలు. వాత్సల్యముగల వర్తనముతో చెన్నాడుచుండె. కావుననే వాడ కుటుంబములవా రాతని నాశ్రయించి జీవించుచున్నారు.

ఆతఁడు నివసించు బ్రహ్మవర్త మార్యావర్తమున నొక భాగము. అచటవారి కాతని వినీతవేషము-విశుద్ధవర్తనము మాత్రమే చక్కగఁ దెలియును. కొందఱితని నొక మహారాజుని చెప్పుచుండుదు. కాని యాతని రాజ్యమెయ్యది? యనుప్రశ్నకు సమాధాన మొసంగ నెవ్వరు? గలరు.

నిత్యము తొందరలుగలిగించుచుండరాజ్యమును గాని సతతప్రశాంతి నాపాదించు తపమునుగాని గాని తన దాచుకొనుచుండుట లేదు. ఆలుమగలు గల సంసారమే యగుట నాతఁ డొక వాసప్రస్థునివంటివాఁ డనవచ్చు. అంతియ కాదు; ఆతని కుటుంబములోని తృప్తి యతని నంటి యటనున్న నంద కుటుంబములోని తృప్తి యతని నంటి యటనున్న నంద కుటుంబములలోను గననగును.

ప్రశాంతవాతావరణమున జీవితమును శాశ్వతముచున్న ఘోషాని హృదయకుహరాంతర్భాగమున సొకాసొక విశ్రాంతి వస్త్ర యప్పుడప్పుడు మొలకెత్తుచుండును. అట్టివేళల నతఁడు తన యాశ్రితుల బిడ్డలఁ గొందఱఁ జేరఁదీయుచుండును. అస పత్యత యీసరదాకుఁ గారణ మని యందఱు భావింతురు; కాని నిక్కముగ నాతని హృదయమును కనుఁగొన్న వారెవ్వరు లేరు.

ఆతని చుట్టును జేరు బాలబాలిక లందఱు నెనిమిదేండ్లకు మీఱినవారు; పండ్రెండేండ్ల వయస్సులోపలవారలు. వీరందఱు వారి వారి తీరికసమయములలో వచ్చి ఘోషాని కానందముఁ గూర్చుచుందురు. అందఱకు నాతఁడు తాత. బహుశః ఆతని మీసగడ్డము లాతని కాపేరు సంపాదించిపెట్టి యుండును.

అందఱలో నైదేండ్లబుడుతఁ డొకఁ డధికముగా నత నిని తనవంకకు నాకర్షించుకొన్నాఁడు. అతనియం దాతాతకు నేమిభవిష్యత్తు గోచరించినదో కాని యాతని దత్తునిగా స్వీకరింప మనసు గలిగినది.

దత్తున కేడవయేడు చొరబడినది. మహావైభవముతో జన్మదినోత్సవము జరిగినది. తాతను దత్తుడు వదలఁడు. దత్తుని వదలి తాత యుండలేడు. ప్రశ్నపరంపరలచే దాతను విసిగించువాఁడు దత్తుడు. అతనిని “నానా” అని సంక్షిప్తముగా దాత సంబోధించుచుండును. ఈబాలబృందముయొక్క కాలక్షేపమును నౌకకు తాతయే చుక్కాని. నిత్యము పాత్రపాత్రర్వేళలు తాతకు దేవతాపూజాసమయములు. బాలబృందమునకు అమావాస్య, శుక్రవారములు ఆటవిడుపుదినాలు. మిగిలిన సమయాలలో గణాకాలక్షేపాలు. తాత కథకుండు. నానా ప్రభృతులు శ్రోతలు. రామాయణగాథ వారలఁ గథాశ్రవణాలలనులఁ గావించినది ఆపిమ్మట భారతోపాఖ్యానము లారంభమైనవి. రావు. తాంతియూలు కథలో నీనమైపోవుచు నున్నారు.

ఆటవిడుపునాఁ డాకాశభాషితముగా నాబాలబృందము నాటకము నడిపించును. మనూగారు ఒకనాయకపాత్ర నభినయించును. రావు తాంతియూలు సేనానులు. సచివోత్తమ పాత్రధారి నానా. తక్కువగల బాలురు ప్రేక్షకులు.

ఒకనాఁడు తాత వారలాయాపాత్రలఁ జక్కఁగా నిర్వహించుచుండుట తెరచాటుగా నుండి కాంచినాఁడు. ఆమఱునాఁడు తన కథాకథనవిధానము మార్చినాఁడు.

“నేఁ డొక క్రొత్తకథఁ జెప్పెద రంకు.”

“ఏమి టది ?”

“దేశచరిత్ర.”

“ఏ దేశచరిత్ర?”

“మన దేశచరిత్ర. అనగా బ్రిటిషువారు మన దేశమున సంచరించిన విధము తెలుపుకథ.”

“బ్రిటిషువా రెవ్వరు? మన దేశమున వారి కేమిపని?”

“మొదట వ్యాపారము.”

“పిమ్మట?”

“రాజ్యపాలనము.”

“మన దేశమున సాలకులు లేరా?”

“ఉన్నారు. కాని అదృష్టదినములు బ్రిటిషువారివి.”

“వా రీరాజ్యమున నడుగుపెట్టిన దెన్నడు?”

“నాయనలారా! రేపు విజయదశమి సండుగగదా!”

“అగును. ‘శమీ శమయ తే పాపమ్, శమీ శత్రువి నా శనమ్’ అని మీరు చెప్పిన శ్లోకము మఱవలేదు.”

“రేపు శమీపూజ గావించి భగవత్ప్రసాదము గ్రహించినపిమ్మట మీ కాకథ నారంభించి చెప్పెదను.”

ఉ జ్జ్వల భ వి ప్య త్త

సిద్ధాంతభాగము, ముహూర్తభాగము, జాతకభాగము నని జ్యోతిషము మూడు భాగములు. ఏదేనొకపని యారంభింపఁబడిన సమయమునకుఁ దాత్కాలికగ్రహసంపదయొక్క ప్రభావము కొంత బలము చేకూర్చును. ఆ బలసంపద చే నా కార్యము చక్కఁగా నెఱవేఱుచుండుట, దుష్టగ్రహవీక్షిత ముహూర్తమున నారంభింపఁబడిన కార్యవిధానము సుడివడి చెడిపోవుటయుఁ గలదు. సగ్రహజ్యోతిషాస్త్రవేత్తలకుఁ గాని యించిముహూర్త నిర్ణయము చేసఁగానివని. బలనత్తరమగు భవిష్యత్త యపుడపు ఁ జ్యోతిషాస్త్రవిదుల యూహల భంగ పఱచు చుండుటయుఁ గలదు. రాజ్యాధినేతలు శుభ యాస్థానముల నెట్టి జ్యోతిర్విదులను బోషించుచుండురు. రాజులే కాదు, ఎ మాన్య పౌరుఁడును గార్యావసరములం దొక జ్యోతిషు. నాశ్రయించును.

బ్రహ్మవర్తమున సివాస పేర్చుచుకొనిన మహారాష్ట్ర కుటుంబములలో నేతచ్చాస్త్రము నధిగమించిన యొక కుటుంబమువారు కలరు. తండ్రి కొమాల్కియరు నొకరిని మించినవా రింకొకరు. వైద్యమునకు ముదుసలి, జ్యోతిషాస్త్రమునకు నయసువాఁడు నుండవలయు నని పెద్దలు చెప్పు

చుందురు కదా ! కుమారుని గణితము తప్పు గాదని ముసలి వాని యూహ. “ప్రమాదో ధీమతా మపి” యన్నట్లు ఏవేళ నే ప్రమాదము వచ్చినను ముసలివానిపైఁ బ్రోసి తాను తప్పుకొనవచ్చుఁ గదా యని కుమారుని యూహ.

వ్రేలుముడులు, తమ్మపుక్కలులు, కనుబొమ్మలు, గుంకుమలు, నీర్కావిఘోనకులు, సింజకట్లు, పుచ్చునీ హుగ్గుములు, అంగుళ్యాభరణాలు, కంకణహస్తాలు, తలబొటనీలు — ఏతాదృశ వేషాలతో నా సితా పుత్రులు బయలుపడెనని నారు. వారల పోషణ కర్త గడ్డముతాత, వారల నాకనాడు రావలసినదిగా వర్తమానించినాడు. తొత్తయి పొరలను యథాగౌరవముగా లోనికిఁ గొనిపోయి యుచితాసనములఁ గూర్చుండఁబెట్టినాడు. ఆతని బాలసరివారిమీస కానాఁ డాటవిడుపు. కాని లక్ష్మీనానాలతో నెలుపు రాచోటననే యున్నారు. వారల కీ క్రింది సుభాషణము జరిగినది.

“స్వామీ ! నాఁ గేదో పత్రము కలదన్నాను. దానికి నదా యది ?”

“దొరకినది. మేమే నచ్చి నను కన్ద్రాసిన వదివి విని పింపవలెనని యున్నారము. ఇంతలో దమ సర్వమానము నందినది.”

“అయ్యది వ్రాసిన దేవ్వరన్నారు ?”

“సుమారు వందసంవత్సరములనాఁడు లిఖింపఁబడిన పత్రమయ్యది. మావంశమువారు మొదటినుండియు స్వోపదేశము

లని తమకుఁ దెలియుచు గదా ! మాకు మూఁడవతరముపురు
షుఁడావిద్యయందుఁ గడుంగడు సమర్థుఁడు. ప్లాసీమస్సంఘట
నమునకుఁ బిమ్మట నీ యార్యావర్తమునం గల శాస్త్రజ్ఞులు
నెల్లర నొకచో సమావేశపఱచిన గౌరవము తమ వంశీయు
లకే చెల్లినది. ఆసమావేశమున భారతభూమికి బ్రతిఘపరి
పాలన పీఠ గలుగుటకుం గల దుష్ప్రగహకూటమిం గూర్చియే,
ముఖ్యముగా విచారింపఁబడినది.

మఱియు నయ్యది యంతరించుటకుఁ దిరిగి యెపు డను
కూలగ్రహసమావేశము గల్గునో శాస్త్రపరిశోధనఁ గావించు
టకు తీర్మానింపఁబడినది. మాపితామహునితోఁ గలిసి మఱి
యెదుగు రొకసంఘముగా నేర్పడినారు. మాతాత, యద్దాని
కధ్యక్షుఁడు. వారికిఁ దక్కినవారు సాహాయకులుగాఁ బని
చేసినారు. పదియేండ్ల పరిశ్రమతో లిఖింపఁబడిన యాసిద్ధాంత
పత్రిక, తలకొకనకలు వ్రాసి యుంచుకొనినారు. ఈ విష
యము మాపూర్వులు మాకేమియుఁ జెప్పినారుకారు. బ్రహ్మ
వర్తకమునకు మాతోఁ దెచ్చుకొనిన తాళపత్రసంపుటము
లతో నాపత్రిక భద్రపఱుపఁబడినది. భూతకాలముం గూర్చి
పరిశోధింపఁబడెనయెన వ్రాయవచ్చుఁగానిభవిష్యత్తు వ్రాయుట
దుర్లభముగదా! దేశకాలావిచ్ఛిన్నములై యేర్పడినమార్పుల
కయ్యును! సహస్వయము గావింపఁగొనవలసియున్నది. అయ్యది
తామే స్వయముగాఁ జిత్తగింపనవచ్చును.”

అని తాళపత్రసంపుటముల విప్పి పక్షిక తాత కిచ్చి నాడు. నానాకాకరపసరున్నకై పఱుగెత్తినాడు. ఆతఁడు తిరిగి వచ్చులోపల నద్దానిఁ జదువుండని యా జ్యోతిషులకే యా పత్రికఁదిరిగి యాయబడినది. ఇంతలోఁ బసరు గొనిరాఁబడి నది. సంస్కృతభాషలోనున్న దాని మాతృకను వారలు చదువనారంభించినారు. అదలి యర్థసారి మియ్యది. “అఖిలార్యావర్తదైవజ్ఞ మహాసభఘారి నిర్ణయము ననుసరించి, భారతదౌర్భాగ్యావసరణ కాలనిర్ణాయకోప సంఘమువారు పుష్కరకాలము పరిశోధనలు గావించి గ్రహవేధాదికముల నతిక్రమింపక తేల్చిన నిష్కృప్తార్థము.

భారతావనికి సుమారు నూఱువత్సరములక్రిందటనే యిట్టి పరాధీనతాదౌర్భాగ్యదశ సూనించు చిహ్నము లేర్పడి నవి. పశ్చిమమున నున్న యొకానొక దుష్టగ్రహవీక్షణము భరతిఖండము నైర్మతిదిశకుం దగిలినది. మొదట నయ్యది సౌమ్యవీక్షణమునే ప్రసరించుచు వచ్చినది. దీనినిగోచరమగు మఱియొక గ్రహముకూడ నావహించినది. రెండుగ్రహము లట్టివే. ముందటిగ్రహముకంటె నెక్కుడువేగముగ ముందునకుఁ బయనించి వచ్చుట తటస్థించినది. ఆయాగ్రహములకుఁ బరిస్పరము పోరాట మున్నట్లు గానవచ్చినను మొత్తమున కొకదాని కొకటి తప్పుకొని తిరుగుచుండునవి.

అయ్యవి శని బుధ గ్రహవీక్షణము లగుటచే వ్యాపార త్యాగొంతసప్తముతోఁ గూడిన సఖ్యము-గురుపాదదృష్టిసోకి

నపుడెల్ల దేశమున సంఘటితశక్తి యేర్పడును గాని శుక్రఁడు వక్రించియుండుటచే విదేశభక్తులఁ గాఱఁద్రోలుట కొనర్ప బడు ప్రయత్నములు వ్యర్థమగుసూచనలు గలవు. దీనితో వైదేశిక శక్తులు దేశమున వేరూని మ్రానుకట్టును. ఇంబది సంవత్సరములకు నొకానొక గ్రహకూటమి కానవచ్చుచున్నది. పెక్కుగ్రహములు శుభస్థానములయం దుండి చూచుచుండుటచే నయ్యది తప్పక ఫలకారి కావలె. ఆ సున మయమున కొకింత దుష్టత్వముగూడ లేకపోలేదు కాని దైవ యోగానుకూల్యమున భారతభూమికి గొప్ప భవిష్యత్తు కలదు. రక్తపాతము తప్పనిసరి. ఆ పిమ్మట తొంబదిసంవత్సరముల కొక గ్రహకూటమి. భారతస్వాతంత్ర్యము ప్రసాదించునది గోచరించుచున్నది.

ఇయ్యది యొకవ్యక్తితోఁగాని యొక దేశముతోఁ గాని జరుగువని కాదు. పెక్కునాడులవారు కలసిరావలయు; పెక్కుసంఘటనల నోర్చుకొనవలె.”

ఇంతలో నానా ముందుకు వచ్చి, “భవిష్యత్తు అనఁగా నేమిటి తాత ?” అనినాఁడు. జోస్యు లా ముద్దుబిడ్డని దగ్గఱకుఁ దీసికొని, “పీష్వామహారాజా ! ఈ బాలునియందు మహాపురుషలక్షణములు గోచరించుచున్న” వని నుడివినారు.

ఆ త తా యి క థ

బితురన గాజీరావుతోపాటు నూలుకుంటుంటున్న వసించియున్న సంగతి పాఠకులు చదివినయే యున్నారు. పంతు ఉద్యోగము చేయుచున్నాడన్నమాటయే కాని మరూయే నిజముగా వ్యవహరించి. ఆమెను జూచినవా రామె పడునైదు వత్సరాల వయస్సు గలదని యూహింతురు. ఆ యవయన సౌష్ఠవ మట్టిది.

బితురన కేతెంచినసిమ్మట నెల్లపుడు పురుషవేష మున నామె తాతయొద్ద మెలఁగునది. పంతు గురుత్వము కంటె తాతగురుత్వ మామెకు నచ్చినది. నానా మొదలగు వార లశ్వారోహణాదులగు నేయే విద్య లభ్యసించెడివారలొ వానినెల్ల నామెయు నభ్యసించెను. వాని నలవడఁజేసికొను నేర్పాటు లా తాతయేకావించినాడు. ఇంతయేల? ఆ శాలక బృందమునకుఁ గ్రొత్త నాయకత్వ మేర్పడినది.

“ముదితల్ నేర్వఁగఁరానివిద్యగలదే ముద్దార నేర్పించి నన్.” యనినాడు కదా యొకమహాకవి.

పునాసపంటలతో పుష్కలములుగా నిండ్లు నిండి యున్నవి. ఆ పరిపూర్ణత యందటవదనములనుండి తొంగి చూచుచున్నది. మనఃప్రవృత్తి సూచించునవికదా షదనములు!

సవరాత్రదీక్షాదినము లవి. ఆదిశక్తి యారాధన మన్నిచోటుల జరుగుచున్నది. శక్తి నారాధించువారలు శక్తు లగుటలో నాశ్చర్యము లేదుకదా ? సూతనశక్తి సంపన్నులై దశమినాఁడు శమీపూజఁ గావించుదురు. విజయసూచకము గదా ఆ పూజ ! శమీపత్రము లందఱశ్రవణమూలముల కెక్కినవి. భగవత్పాదుకల స్వీకరించి, కండ్ల కద్దుకొనినారు. లలాటముల రేఖామాత్రముగాఁ గుంఠమ ధరించినారు. లెంపలు వేసికొనినారు. ప్రసాదము లారగించినారు. వారి వారి నివాసములకుఁ జేరినారు ప్రజలు.

కుమార పరివారములతోఁ దాత వెన్నెల షికారు వెడలినాఁడు. వినీలాకాశము, వినిర్మలమేఘసముదాయము - వాని సందులనుండి జాబిల్లి దోబూచులాట; శీతలవాయు ప్రసారము; పరిమళ విలసితవిభధగుసుమ వికాసము-ఇట్టి శర ద్రాత్రి విహార మెన్వరిమానసము నానందాబ్ధి నోలలాడింపదు?

నిరాడంబరముగా నొకచోట శయ్య యమర్పఁబడి నది. జేరగిలఁబడి కూర్చుండుట కేర్పాటు గావింపఁబడినది. చుట్టును జేరినది బాలకబృందము. తాత కా బాలకబృంద ముల తలంపు తెలియును. తాత కథ చెప్పునని డింభకు లెఱుంగుదురు. ఆ ప్రశాంతవాతావరణమునఁ గథానౌక నధిరోపించి పయనించుచున్నా రాయర్థకులు.

“పోప్ మై” ఇంగ్లాండునందలి యొక మహానగరము. అందు ప్రాక్టీసు లేని వకీలు రిచర్డుకెవు. ఆతని జ్యేష్ఠపురుషా

పత్యము రాబట్టు. శ్రీ॥ శ॥ 1725 సం॥న ఆతని జననము. ఇతని తండ్రి కడు సాధుశీలుఁడు: కాని తల్లి నేమోదా.

రాబట్టుకెపు రోగిష్ఠిమారి బిడ్డఁడు. తెల్లని పేటలు కండ్లలోనే కానవచ్చుచుండునని. శరీరమున బోపించిన బలు సంపద నాతని మెదడున కా యీశ్వరుఁ డొసంగినాఁడు. “అల్ప విషయములందును నతిశీఘ్రముగా నుద్రిక్తస్థి నొంగు నట్టి స్వభావము గలవాఁడు రాబట్టు” అని చూతని యుపాధ్యాయుఁ డాతఁడు గుణింతములు దిద్ద మొదలు పెట్టిననాఁడే గుర్తించినాఁడు.

“ఈతఁడు బ్రతికి బట్ట కట్టినచో నాతని మేథాశక్తి చరిత్రలోఁ జిరస్థాయిగా నిలువఁదగిన ఘనకార్యములు సాధించు ననుటలో సందేహము లేదు” అని చూతని నక్షరాలు దిద్దఁబెట్టిన గురువు పలికిన పలుకులు. రాబట్టునకును జదువునకు నెపుడు సగమెఱుకయే. చదువనివాఁ డట్లొం డగు నని తండ్రి యాందోళనము చెందుచుండువాఁడు. కొంట తనములోనైన అగ్రగామి గదా మావాఁడని తృప్తి నొందు చుండు నాతని తల్లి. నేరములు నానాఁటికి పెరుగుచునే యున్నవి. బజారునందలి పాపువర్తకుల కాతఁ డనిన గుండె హడలు. ఆతఁ డేనాఁ డే పాపువానినైన నగన్నెత్తి చూచెనా యా మఱునాఁ డాపాపు కిటికీల యద్దముల కా పాపముకార్య ఆశ వదలు కొనవలసినదే.

ఒకనాఁడు రాబర్టున కొకవర్తకునిపై కోపము కలిగి నది. ఆ వర్తకుని కొట్టునకుఁగల గవాక్షము లంతకుపూర్వమే యాతని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రములై పోయినవి. అపుడే దబాటువర్తము కురిసి వెలిసినది. వీధుల కిరుప్రక్కల నుండు ముఱికి కాలువలు వడిగాఁ బరుగెత్తుచున్నవి. వర్ష మాఁగిన తరువాతనే గదా ముఱికికాలపలప్రవాహ మధికమగునది. రాబర్టు జట్టుగాఁ ద్రాదారిపె వచ్చుచుండుట వర్తకుఁడు గాంచి నాఁడు. రాబర్టు అందు లేకుండుటకు సంతసించినాఁడు. కాని యా యుత్తరీక్షణమున నానర్తకుని మాపు జలస్థావిత మైనది.

విచారింపఁగా తేలిన సారాంశ మిది:—ఆ కొట్టు నకుఁ గొంత దిగువున నొక అడ్డి వేయఁబడినది. అడ్డి యనఁగా రాతితోఁగాని మంటితోఁగాని కట్టఁబడిన దని మీరూహించు కొనకుండు. నీటికాలువకు నడ్డుగా వేయఁబడిన మొదటిబండ రాము, రాబర్టు శరీరమే. తోడివా రాలసి సంకల్పముఁ బూర్తి గావించినారు. ఇంక నేమి, సంకల్పసిద్ధుఁ డైనాఁడు రాబర్టుకైవు.

చర్చికొన కెక్కి కూర్చున్నాఁడని యొకనాఁడు, నెను కనుగొని యేకెంచి, ముసుఁగువైచి నూతనాగ్రముకుని మొట్టి నాఁడని వ.టిమొకనాఁడు—ఇట్లెన్నోనో నేరములు వినలేక చెప్పు చిల్లులుపడిపోవుచుండునని పాప మూరిచెప్పునకు.

“రాబర్టు చదివి సంపాదించు” అను నాశ యేనాఁడో పదవీనా గాలసల్లదండ్రులు. ఇంక నెక్కడైన తెల్ల కాగితము

నల్ల చేసి జీవింపఁగలఁడా యీ బాలుఁడు? అని యహోరాత్ర ములు కుమిలిపోవుచుండువా రా రిచర్డుదంపతులు. చదువు దరిఁ జేరని బిడ్డలఁ గూర్చి తలదండ్రుల మనస్తాప మిట్టులే యుండునుగదా!!

లండనునందలి బడిచదువు రాబర్జనకు సరిపడలేదు. గుమాస్తాగిరిచదువు నేర్చునట్టి వేతాకబడిలోఁ బ్రవేశింపఁ జేసినారు. అం దాతనికలము చుటుకుగా నడిచినది. క్రీ. శ. 1742 సం॥న మదరాసునఁగల ఫోర్టుసెంటుజార్జియగ దొక యుగోగి యైనాఁడు. రాబర్జనకు వత్సరమున కైదుపౌనుల వేతనము. 1743 లో ఇండియా కాలఁడు పయనము కట్టి నాఁడు బహు కష్టభరితమైన యాప్రయాణము సాగించి ఇండియా చేరినాఁడాతఁడు. ఐదువేలమైళ్ళ పయన మనఁగా మాటలా!!

ఒకఁడు :—ఇదేమి తాతగారూ! పండుగనాఁడు మంచి కథ చెప్పెదనంటిరే! ఛీ! ఛీ! ఇదియా కథ?

తాత :—ఈ కథ బాగుగా లేదా?

వేతాకఁడు :—నిద్ర చేసి తప్ప నేతేమియులేదు.

ఇంకొకఁడు :—తలలు మాన్చేవాని కథ మన కెందులకు తాతా?

ఒకఁడు :—తెల్ల కాగితము నలుపుచేయుటమాత్రమే నేర్చిన వీనిగూర్చి వినిన పుణ్యమా పురుషాగ్రహా?

తాత :—తెలుపు నలుకే చేయునో నాగ్రహాగ్రహము నిలువఁబెట్టునో చివరవఱకు కథ పిననఁగదా తెలియవచ్చుట?

జానులారా! భారతవీరకిశోరముల గాథల వినిన మీ కీ కథ చెవి కెక్కకుండుటలో నాశ్చర్యము లేదు.

నానా:—కథాంతగాథ తెలియుచు నేయున్నది. పువ్వు పుట్టంగ నే మరిమళము విదజల్లదో?

— —

—

సామ్రాజ్య సంస్థాపకుడు

తాతగారి కథాకథన మువ్వహాతముగా నాచోటున నిత్యము సాగుచున్నది నానాప్రభృతులు రసవత్తరఘట్టములు ముందుకథలో రాగలవని, తమలోఁ దాము నిశ్చయము గావించుకొనినారు, కథ వినుచున్నారు.

1746 వత్సరమున ఫ్రెంచివారు మదరాసును పట్టుకొన్నారు. రాబర్టుమాఖము నల్లవాఁడనిది. నుబానీదుస్తులతో నాతఁ డాచోటునుండి తప్పించుకొన్నాఁడు. భోర్టుసెంటుజేవిజ్ కోట్లలోఁ దల దాచుకొన్నాఁడు. 1747 వత్సరమున ఫ్రెంచిగివ్నారు డూప్లే డేవిజ్ కోట్లను ముట్టడించినాఁడు. రాబర్టు యుద్ధపతాకము నెత్తినాఁడు. అదియే చూతని సైనికజీవిత మారంభమయిన ఘట్టము. 1748 లో ఇంగ్లీషువారు పుదుచ్చేరిముట్టడి సాగించినప్పుడు రాబర్టు, కేవలము కలముగిలుకు

వాడుమాత్రమే కాడని కత్తి పట్ట నర్హుడని తన ప్రజ్ఞాబలముచే ఋజువు గావించుకొన్నాడు. మఱియు, దేశికొట్టుకడ తనయుద్ధనైపుణ్యము ప్రదర్శించినాడు. లారెన్సు, రాబర్టు ధైర్యమును, పురోగమనమును గమనించి, యుద్ధరంగమున మంచి భవిష్యత్తు గలదని పొగడినాడు. జయము సమకూర్చినవాడుగదా అధికారులకుఁ గూర్చుంబంటు! 1751లో (Captain) కాప్టెన్ బియదుచే రాబర్టు వరింపఁబడినాడు. తిరుచునాపల్లికిఁ బంపబడినాడు. ఆవత్సరముననే ఆర్కాటును పట్టుకొని దానిని స్థిరముగా నిలువఁబెట్టుకొనుటయు జరిగినది. ఆరణియుద్ధములో రాబర్టు కీర్తి యినుమడించినది. డూస్లే ప్రతిష్ఠ వన్నె తరిగినది. 1753 సం॥లో మాస్కెలిన (Maskelyne) అను నామె నాతడు తన సహధర్మచారిణిగా గైకొనినాడు. విశ్రాంతికై ఇంగ్లాండున కేగినాడు.

నాయనలారా! మన కీపరదేశకంచుక మావరించి, సుమారు వందవత్సరములైనది. నాటిచరిత్రఘట్ట మొక్కటి మన దేశవాసుల కననుకూలముగా భగవదిచ్చుచేసఁబడినది. అయ్యది తలవంచుకొనిన నిప్పటికిని, రోమాంచముగల్గుచున్నది. అద్దాని ఫలిత మిప్పుడు మన మనుభవింపచున్నాము. ఆకంచుకము విచ్చిన్నమగు కాల హేతవైనది. ఓచ్చిన్నముకాన పుష్కలము. ఈశ్వరేచ్ఛయు నట్లే యున్నదని దైవజ్ఞులు లిఖించియున్నారు. మీ కాయదంతము నంతయు సహేతుకముగా ఋజువుగావించుచును' అని జోస్యులు తెచ్చియిచ్చిన సిద్ధాంతసమగ్రము వారి

లకుఁజూపినాఁడు. మిగిలిన కాలమంతయు నా బాలురు వేయు ప్రశ్నలకు ఉత్తరమిచ్చుటలో నాతాత కూపిరి త్రిప్పకొన వీలు కలుగకపోయినది. ప్లాసీయుద్ధమునుగూర్చి రేపు చెప్పుదు నంటిరికదా తాతగారూ! నేటి కథ అదియేనా?

తాత :—అగును. మన దేశజాతకమున, యోగ భంగ మారంభమైన మొట్టమొదటి యుద్ధ మదియే తండ్రిగారూ!

బాలురు :—సరిగా నా శతాబ్దదినముననే, మన మాతృభూమి శత్రునిర్ముక్తము కాఁగలదు. జోస్యులు చెప్పినదియు సరిగా నంతియ—

తాత :—తొంతర వలదు బాబూ! నానా! నీ విషయ రమ్మ. నా దగ్గఱగాఁ గూర్చుండుము. జాగ్రత్తగా విషయముల నవగాహనము గావించుకొనుచుండుము.

బాలురు కార్యశూరులు, ఉత్సాహవంతులు - వారలకుఁ గావలసినది క్రమశిక్షణ, ఓర్పుమాత్రమే. గురుసేవా విశేషమున నయ్యవి వారల కలవడఁగలవు. స్వార్థపరత వదలి దేశసేవకై బాలురు తమ శక్తి సామర్థ్యముల నేదేశమున నుపయోగింతురో ఆ దేశముననుండి, పరదాస్యము పదివేల యామఁగలు పరుగు పెట్టుననుట నిజము. పరదాస్య విమోచనమునకు దేశభక్తి బీజములు బాలుర హృదయ క్షేత్రముల విత్తఁబడవలసి యున్నవి. పరమతసహనమనెడి మహామంత్రము పఠించినఁగాని, అన్యైక్యరాక్షసి పలాయన మాచ

నిగిపనేరనా. ఈ విధముగా నానాబృందము నానాఫలకము నెప్పటి కప్పుడు మెఱుంగులు దేటునట్లు గావించుటకు శాశ్వత రావు మూలకారణము.

౭

పంతు విచారము

వివాహము కావలసియున్న కన్య వరుని రూపమును కాంక్షించును. కన్యకామాత యల్లుని ప్రైవేట్ వర్గమునుగూర్చి ప్రశ్నించును. జనకుడు చదువుకొని ప్రాజెక్టును వాణిజ్యము నిగాఁ బడయఁగోరును. తక్కువగల బంధుజనులు వరుని నగత మర్యాదలఁ దెలియఁగోరుదురు. ఇది లోకసహజము.

“కన్యా పితృత్వం ఖలు దూఱాయ” కన్యకు పితయ గుట కంటె మహాదూఱము ప్రపంచమున వేఱొకటి యుండఁ బోదని దీని యర్థము. మాతాపితలు, కుమారులుకీ, కుమారులుగల నెక్కడు గారాబముతోఁ బెంచుదురనుట నిజము. ఇట్టి గారాబముతోఁ బెరిగిన చూడుపడుచు సూతన వాతా నరణమునకు నలనడుట కొంత క్షేత్రముతోఁ గూడిన పని కదా! సామాన్య సంసారముల నిట్లుండునుగదా? ఏక కన్య కావిషయమున నాతల్లి దండ్రుల ప్రేమాతిశయము తెల్లు వర్ణింప నలవియగును? అందును మాతృవిగీనయగు కన్యక విషయమున నా కన్యకాపితకుఁ గల శాశ్వత యాతనికే తెలియును.

మోగోపంతుతాంబే కహర్నిశలు మనూబాయిని గూర్చియే విచారము. ఆమె నొక్కయ్యచేతిలోఁ బెట్టి యా యాలుమగల సంసారము గాంచి, భాగీరథీబాయి వియోగముమాట మఱదిపోవఁ దలఁచినాఁ డాతఁడు. విద్య, వయస్సు, అర్హత గల యొకకుట్టవానిని తెచ్చి మనూతో వివాహముగావించి. తనయింటనే కూర్తు నల్లుని తనయొద్ద నుంచుకొనఁ దలఁచు నొకనాఁడు. అట్లుకాదు-సమర్థుడగు నొక్కనికిచ్చి తాను దూరముగా నుండి చూచి సంతోషింప నూహించువాఁడు వేతొకనాఁడు. విద్యాసంపదచే మనూ బాయికిఁ దగిన వరుని తేఁగోరు నింకొకనాఁడు. మహారాజ యోగసంపన్ను గాలగునని చిన్నప్పడు జ్యోతిష్కులు పలికిన పలుకులు జ్ఞప్తికిరాఁగా, నట్టి మహాయోగ మేనాఁ డీమెకుఁ గలుగునో కదా యని యువ్విఘ్నోరుచుండు వాఁ డొకనాఁడు. భాగీరథీబాయి, బ్రతికియున్నట్లయిన నీసమస్య యెన్నఁదో పరిష్కృతమై యుండుననికదా యని మనూబాయి చాటున నున్నప్పడు వాపోవు చుండువాఁడు పంతు.

ఏమైనను తల్లి తేసి నుతానమఃకు శుభకర్మలు యథాకాలమున జరుగవనుట నిశ్చయము. కార్యాలోచన ములు పెక్కులు తాంబే తలలోఁ దిరుగుచున్నవి. వాని నాతఁ డెవ్వరితో సంప్రతించియొకనిశ్చయమునకు రాఁగలఁడు! మనూతో వివాహవిషయమును హెచ్చరించుటకే గూతఁడు

లజ్జించుచుండువాఁడు. కాదా మఱి - పెండ్లిమాట తలపెట్టినచో వయసు జాలురే యాచోలును పీడి పరుగిడుదురు గదా? పెండ్లి కూతు నంగతి వేఱుగాఁ జెప్ప నేల ?

—

వై వా హి క ము

కాళియే వారణాశి, వరణ, అశి నదుల సంగమస్థానమున నుండుటచే నిద్దానిమహిమ హెచ్చినది. భారతదేశమునఁ గాళి పేరెరుంగనివా రుండరు. సమస్త శాస్త్రము లిచ్చట సంపూర్ణముగా వికాసము నొందినవి. కల్పాగ్రమునను ప్రకాశించునది కావునఁ గాళి యనుసార్థకనామము దీనికిఁ గలిగినది. కాళి కనతిదూరమున నున్న గూాస్మి యొక చిన్న స్వదేశసంస్థానము. సంస్థానప్రభువు గంగాధర రావు. కొలఁదిదినముల క్రిందట నతనికిఁ గళత్రవియోగము సంభవించినది. గంగ ధరరావు అనవత్తుఁడు. సహధర్మి చారిణి లేని రాచరికరము, శాస్త్రమొప్పుకొనదు. ప్రజలలో గౌరవము గలుగదు. రాజదండమును చాల్చు సభాయ్యునకే హక్కుగలదు. రాజ్యమున కుత్తరాధికారియుండుట ప్రజలను గోరుచున్నారు. మరల వివాహమాడి యశ్వరసుని బడసి, రాజ్యము స్థిరము గావించుకొన నిశ్చయించుకొనినాఁడు గంగ ధర రావు.

సంస్థానమున కధీశ్వరి కాదగు లక్షణములుగలకన్యక
కొఱకై యన్వేషణ గావింపఁబడినది. పలువురు బ్రాహ్మణోత్త
ములు నలుదెసలకుఁ గన్యానరణమునకై పంపఁబడినారు. అం
దొక చతురుఁడు మోరోపంతుతాంబేయొద్ద వివాహయోగ్య
మగు వయసుగల కన్యకామణి గలదని వినియెను. కాని
కార్యసానుకూలత నొందించుటకు రాజకీయపు శుక్తుకంఠ
వేఱుమార్గము సులభమైనది లేదుకదా !

మసూబాయి, బాజీరావునాశ్రమములోఁగదా పెరఁగి
నది. కులీనత, విద్యార్హత, సుగుణసంపద- వీనిచే నామె
రాజ్యపదమునకుఁ దగియున్నది. కాని పంతు అంగీకరించిన
నాడేయీ సంబంధము ముడివేయ వలనుపడఁగలదు. పంతు,
చిమాజీరావు నాశ్రితుఁడుగదా ! బాజీరావుచే జెప్పించిన
పంతును ఒప్పకొనఁ గలఁడు. ఈపద్ధతిలో నాబ్రాహ్మణుఁడు
కృతకృత్యుఁడైనాఁడు.

గంగాధర రావు రెండవవివాహముసంగతి పంతు చెవిని
వేయఁబడినది. ఆశనిహృదయ మొక్క-క్షణమాఁగిన ట్లనిపించి
నది. బాజీరావు ఈసంబంధమువిషయము కల్పించుకొనుటచే
పంతు మఱింత చీకాకు నొందినాఁడు. దైన్యభీతిమున్న మన
మిడ్డుపడలేము కదా ! యని యానాలోకి బాజీకిసమాధానము
నొసంగినాఁడు. కాని యారేయి ఆతనికి నిద్ర పట్టినదికాదు.
ఈసంబంధమున కొప్పకొనుట, చూ ? తిరస్కరించుటయా ?
ఇదే ఆనాఁ డాశనిముగను తొండవిగించిన సనుస్య.

మఱియొకనాఁడు బాజీరావు మరల హెచ్చరించినాఁడు పంతు కొకయుపాయము తోచినది. ఇందు ముసూబాయి యభిప్రాయము సేకరించిన తరువాత యందు సజ్జర దాని నాఁడు. ఇంక నేమి? వ్యవహారము కొంత సుఖింపుగా తోచినది.

బాజీరావుచే ముసూబాయికి గంగాధరరావు వృత్తాంతము చెప్పింపఁబడినది. ఇంతటి క్లిష్టమునకు తిన్నంతలో నెదుర్కొనునని యామె యెన్నఁడు నిదివఱకుఁ దలంప లేదు. నిత్యము అశ్వాలోహము, కత్తిసాము, కామందకవనము, ఆర్థికవ్యవస్థ-ఇన్నింటి పరిశ్రమ చేయునామెమెదడునకు సత్యము వివాహవృత్తాంతము కొంత ఆయాసమునే కల్గించినది.

వైవాహికసంబంధములు స్వర్గమున మొదట నిశ్చయింపఁ బడును. లౌకిక వ్యవహారములన్నియు నా మొదటినిశ్చయమును కార్యరూపము ధరింపఁజేయుటకు ఉపస్థానికములుమాత్రమే. కావుననేయొక్కొక్కపుడు పీటలపైఁది పెండ్లిడ్లు తప్పిపోవుట జరుగుచుండును. అన్ని సంగతులలో నొకటిబడికలు మడిరియు చిన్నమాటపట్టింపుతో గార్యవిఘ్నము నభవింపచుండును. ఇట్టి పవిత్రసంబంధమువిషయమున నబలముగా ముసూబాయి యొక్కమాటలుగా నిశ్చయమునకు నట్లు రాగిగిలినవి? తండ్రియు, నీభారమును తనయహింద వదలుటలో నామె కొంత దీర్ఘముగా నాలోచింపవలసివచ్చినది.

ఏవిషయమునైనను, మనుజుఁడు అవ్యవస్థము ప్రాణాణ్యముగా స్వీకరించుట సహజము. ముసూబాయి కిష్టపట్టిన

బాజీరావు పరమాత్ముడు. కాదనలేము కదా! గంగాధర రావు సంబంధమున కాతఁ డూతయొసంగినాఁడు. సతీధు లగు నానా తాంతియాలు మనూబాయికి హత్తుకొననున్న మహారాణి యోగమునకు హరము వెలిపుచ్చినారు. బాజీ రావు, మోహో పంతుతాంబే నెన్నఁచో సమ్మతిపఁ జేసి నాఁడు కదా! ఇంక మనూబాయి కుగ్గుపాలతో శరీరమున జీర్ణించిన స్వతంత్రత, ధీరత, ధైర్యసాహసములు, అస్త్ర విద్యా నైపుణ్యము-ఇవి యన్నియు నామెను గంగాధరరావు సంబంధమున కియ్యకొను నటులఁ జేసె ననుటలో నాశ్చర్య మేమికలదు?

¶

ఫలప్రాప్తి

మహావైభవముతో మనూబాయి వివాహము జరిగినది. ఝాన్సీరాజ్యము మర్యాదల ననుసరించి నేటినుండి మనూ బాయి లక్ష్మీబాయి అగును ఈ దృశరణ విద్యావిశారదు రాలిని రాణిగాఁ బడయుగలుగుట గంగాధరరావునకే కాదు; ఝాన్సీసంస్థానమునకే లక్ష్మీప్రదము కదా!

అత్తింట నడుగుపెట్టినది మొదల సంస్థానముప్రజల కామె నిత్యలక్ష్మి యైనది. ఆమె యందఱకు నాప్తబంధువు రాలు. ఏనాఁ డెవ్వరు తమకు నేది కొలఁత యనుకొందురో

యా మఱునాఁడు వారి కాకొఱఁత పీరినోపుచుండునది. రాణికి తమతమ కొఱఁత లెట్లు తెలియుచుండినవో కదా యని సామాన్య లాశ్చర్యపడుచుండువాడు. చారచక్షులు గదా రాజులు !

ఘోస్సీసంస్థాన మిదనఱకు లెన్నఁడుఁ గాంచని సమున్నతిని లక్ష్మీబాయి పాలనమున నొందినది. గంగాధర రావునకు గుండె దిగులు తీరినది. నూతనముగా రాజ్యపదమున నధిష్ఠించిన లక్ష్మీబాయి ప్రజాహృదయము సంతగా చూఱఁ గొనుటలో నామెకుఁ గుడిచేయుగాఁ బ్రవర్తించిన దామె చలికత్తె మంధర. అడవిలోఁ గాచిన యుసికికు నంబుధలవణముతోఁ జేర్చిన రుచి యుదయించునట్లుగా లక్ష్మీ మంధరల స్నేహమే యీ ప్రజాను రాగమునకు మూలము. దేశచరిత్రల నన్నింటిని దిరుగవైచినను పన్నానగరి యొక రిద్దఱు మాత్రమే మంధరఁ బోలినవారు కలరు

లక్ష్మీబాయి దౌ హృదలక్షణముల ధరించిన దన్న వార్తకు గంగాధర రావు మిక్కిలిగా సంతోషించినాఁడు. ఘోస్సీప్రజల వార్తకు సంతకంటె నెక్కుడుగా మోదము వహించినారు. దేశమంతయు రాజ్యభారవహన దక్షునిగు పురుషసంతాన ముదయింపఁగల దని గూఁగించుచున్నది. లక్ష్మీబాయికి పది నెలలు నిండినవి. కుమారోదయమైనది. లక్ష్మీబాయి కింతకంటెఁ గావలసిన దేమికలదు ! ఘోస్సీ రాజ్యము నుత్సవముఁ జేసికొనని గృహము లేదనిన నణిశ యొక్కికాదు.

లక్ష్మీబాయికి వంశోద్ధారకుడు గలిగె నన్నవార్తకు మిక్కిలిగా సంతోషించినవారు పాతినలుపురు గలరు. నానా తాంబూలులు తనుకు మేనల్లుడు దుదయించినటు లుత్సవము గావించుకొన్నాడు. లక్ష్మీబాయి కాశీస్సులతో శుభసందేశముల సంపినారు. కాజీరావు తనకు దాహిత్రులు దయించినట్లే సంతసించినాడు. మోరోపంతుతాంబే మనోవ్యధలన్నియు నాటికొక నీరిపోయినవి. తాముగా నాటిన మొక్క వృద్ధియై పెరిగెదాల్చిన దని నెవ్వ రానందము నొందకయుండగలరు ?

౧౦

సా మా జ్య తృష్ణ

రూస్సీపైఁ బ్రవహించిన యా యానందలహరి, కొండవాగు పొంగువంటి దైనది. లక్ష్మీబాయి జీవితమున నూతనఘట్ట మారంభమైనది. మాతృవియోగము తటస్థించినపుడు పూర్వమామె కొక యోగదశ మారంభించె ననియే చెప్పవచ్చు కాజీరావు నాశ్రమమున నామె తల్లియుత్సంగమునగదుకంటె నెక్కు డుగా లాలింపఁబడిన మహాయోగదశ గాక మఱియేమి ?

లక్ష్మీబాయి తన యపశ్యవిషయమున మూఁడు నెలల పాద్యునకుమాత్రమే నోచుకొనినది. దానితో నామెజీవితము

క్రంగిపోయినది. ఆటునెల్లెనె గడవమునుకే. గంగాధర రావు మనోవ్యాధిచే మంచము పట్టినాడు. జీవితమై రాశ్య మేర్పడినది. నంశనర్థను కొక్కని దత్తత గావించుకొన సిశ్చయించుకొనినాడు.

గంగాధర రావునకు సన్నిహితజ్ఞాతికుటుంబములోని వాడు ఆనందరావు. అయిదేండ్ల వయసువాడు. శాస్త్రీయ ముగా నతని దాను దత్తత గావించుకొనుచున్నట్లు ఆనాటి యధికారవర్గము నంతటిని బిలిపించినాడు. బుగచేల్ ఖండ అసిస్టెంటు పొలిటికల్ ఏజెంటు మేజర్ ఏలిస్ దొర, సానిక సేనాధికారి కెప్టెన్ మార్టిన్, తన స స్థాన సచివుడు నగ సింహారావు, ఇంకను పెక్కురు సంస్థానమునందలి పెద్దలు- వీరందఱు నానందరావు దత్తతకు సాక్షుడై¹ప్రలు. నేటినుండి దామోదరరావు అను ఆనందరావు సంస్థానమునకు నుత్తరాధికారిగ గవర్నమెంటులెక్కలలో నమోదు గావింపబడినది. బాలునకు మైనర్ వయస్సు గడచువఱకు తల్లి లక్ష్మీబాయిదే సంతానమున కేలికగా నుండునేర్పాటు గావింపబడినది. 1853 సంవత్సరము నవంబరునంగు గంగాధరుని సాయుజ్యము నొందినాడు. పాపము లక్ష్మీస్థితి యెంతయు భోచ నీయము! ఆపదను వెన్నంటి వేక్షించి యూపద వచ్చుచుండుట లోకసహజముకదా!

ఇంక జరిగినను, డిల్ హాసి తన యెప్పటి తంత్రమునే రూప్యవిషయమున నవలంబించినాడు. రాజ్యము

కంపెనీ పాలనక్రిందఁ జేర్చుకొనఁబడినది. నెలకు నైదువేలు లక్ష్మీబాయికి భరణ మిచ్చుట కేర్పాటు జరిగినది. ఈస్టిండియా కంపెనీ యీవిధముగా నెన్ని స్వదేశసంస్థానముల తన సామ్రాజ్యత్వధకునై దిగమ్రుంగినదో!! తత్ప్రజలయును రెన్నటికైన దానికిఁ దగులకుండ నుండనేరదు.

—

౧౧

కంపెనీతో వ్యాపారము

అది 1856-వ సంవత్సరమున నంతిమమాసము, 1857 నకు సంబంధించిన ఛాయ లద్దాని నపుడే యలముకొనినవి. రాజకీయరంగము లతిక్లిష్టసంఘటనలతోఁ గూడియున్నట్లు, అనతికాలమున ననేకములగు నూర్పులు రానున్నట్లుసూచించుచున్నవోయన, నాకాశమున గీఃఘములు తీగమలోఁ దమంత సగఘటితములై అగత్యో విశ్లేషము నొందుచున్నవి. ప్రళయముగా వర్షము కురియు ననుకొనుచున్నగతలో నాకాశమున మబ్బులు విచ్చిపోవుచున్నవి. ఒకప్పుడు హఠాత్తుగా దబాటువర్షము కురిసినకారణమున వ్యాపారావగోధము గల్గుచున్నది. కార్మిక కర్షకులు తమ తమ పనుల నేనాఁడును పూర్తి గావింపలేకపోవుచున్నారు. గొప్ప గొప్ప మిల్లుపనివార లిండ్లకుఁ బోవునపుడు వీధులలోఁ బ్రవహించు కాల్యలు

చూచి, తమ యిండ్లకడ నారుబయటఁ బట్టిన వస్త్రజాసము కొట్టుకొనిపోయియుండు నని తహతహ నొందుచుండిరి. ఆ కాలమునందలి ఋతుసంగ్రహ మిట్లుండె.

లండనునగరమున నొకనాఁడొక నూతనుఁడు అదై బండిలోఁ బయనము గావించుచున్నాఁడు. ఇంక మఱి యెంక దూరము కొనిపోవలె నని శకటచోదకుఁ డిడుగువపుడెల్ల “ఇంక కొంచెముదూరముమాత్రమే” యని సమాధాన మిచ్చుచున్నాఁడు. ఆవీధి కింసార్వములఁ గల మేడల, సంగడుల వ్రేలాడఁగట్టఁబడిన ప్రకటన ఫలకముల నానూతన వ్యక్తి శ్రద్ధగాఁ బరీక్షించుచుండుట లక్షించిన యీబండివాఁ డాయాగంతుకునితో “స్వామీ! తమ గంఠవ్యస్థానముఁ దెలుపుఁడు. క్షణములో దగ్గఱదారిని గొనిపోయి దిగవిడుచుదు” ననుచున్నంతలో నా నూతనున గేమిగుర్తు కాన్నిం చనోకాని వెంటనే ‘బండి నాపు మను మాటతో నాబండి నుండి దిగినాఁడు. ‘బండి బాడుగఁ గొను’ మని చేయి చాపి నాఁడు. హెచ్చుబాడుగఁ గోరఁదలఁచియున్న యాశకట చోదకుఁడు దానిం గొన సంశయించుచు నేమో చెప్పఁ బెదవి మెదల్చునంతలో నానూతనుండు బాడుగ బండిలోని మెత్తపైనుంచి’ తన చేతి సంచి చంక నిడుకొని ముందునకు సాగినాఁడు. ఆ బండివాఁడు తన కీయఁబడిన బాడుగ మెత్త మాతఁ డద్దానిం జేరఁ గొననక్కఱలేకయే తెలిసికొనఁగల్గి నాఁడు. ఆతని యాశ కయ్యది కొంత హెచ్చుగల్గియున్నదని

యాతనికిఁ దెలియవచ్చినది. బాడుగఁ జేతఁ గొనకయే తన కృతజ్ఞతఁ దెలుప నాతఁడు సాగినదిక్కునకుఁ దిరిగి చూచి నాఁడు. అప్పటికప్పుడే యా సూతనుఁడు పది బారల దూరమునఁ గనుపట్టినాఁడు. ఆ శకటచోదకుఁ డానాఁటి పగటి తొలి బాడుగ సంతృప్తికరముగ లభించుట “అ సోసు భగవానుని వీల” యనుకొని వేతాకచో బాడుగఁ జూచుకొని నేగినాఁడు.

అట్లు బిరిబిర నేగు న సూతనుఁ డొచత్వరమునఁ గల యొక బసవాకిట నడుగు పెట్టినాఁ డోపలనుండి యొకఁ డెదురుగా నేతెంచి స్వాగతముఁ దెలుపుచు (salute) బోసికఁ గొనిపోయినాఁడు. అయ్య చొక పెద్ద భవన ముని మాత్రము చెప్పుటతో తృప్తి నొందలేకున్నాము. రాజభవన మని పోలిక చెప్పువచ్చును. కాని మా సాతక బాలుర కా వాక్యముగూడ సరియగు నదైన నైభవము స్ఫురణకుఁ దెచ్చిపెట్టఁజాల దని మా యూహ.

అందు నాల్గంతస్తున గలవు. మొదటి నాసియం దా వసతిగృహము పరివారము మాత్రమే నివసించును. రెండవ యంతస్తునందు అందలి గుమాస్తాలు పనిచేయు కార్యాలయము వెచ్చముల కొల్లు నుండును. విషిధతరగతుల భోజన శాలలు, పాఠశాలలు, ఫ్యాజీర శాలలు, మూడవయంతస్తున గలవు. బాటసారులకు విడుదలు విశ్రాంతిభవనములు నాల్గవ యంతస్తున నమర్పఁబడినవి.

ఇందు విడిసినవా రింద్రవైభవ మనుభవించు రుసి ము
లండనునగర వాసులకే కా దాయింగ్లమనం దడుగు పెట్ట నున్న
కులగు నితర దేశవాసు లందఱకు ముందుగా పలికియుండును.

విద్యుచ్ఛోలికలో నా సూతనుం డ" భవనము నాలవ
యంతస్తునకుఁ గొనిపోవంబడినాఁడు. అట నొక గణివాకటః
నాతని దిగవిడిచి ద్వారపాలకుండు సివృత్తుఁ డైనాఁడు. కవా
టము మూయఁబడి యున్నది. విద్యుత్ప్రసారము గల ఖూట
నొక్కుట తడవుగా కవాటము తెఱవఁబడినవి డన్నతకాయుం
డొకఁ డెదురుగా నేతెంచి, యాలింగనము గావించుకొని మన
సూతనుని లోనికిఁ గొనిపోయి తన పార్శ్వమునఁ గూర్చుండఁ
బెట్టుకొనినాఁడు. వారల కీ క్రిందిసంభాషణము ప్రవర్తిల్లినది.

“భారతభూమి నందఱకుఁ గుశలమా?”

“కంపెనీపరిపాలన తొలగిననాఁడు గదా మనకుఁ
గుశలము!”

“పరిపాలన తొలగినక్కఱలేదు, కాని పాలనా
విధానము మాఱినఁ జాలు ననుకొందును.”

“స్వదేశసంస్థానముల విషయము తెల్లున్నవి?”

“ఎట్లున్నవిని చెప్పుచును? పంజాబ్, నాగపూర్,
పెగూ, సిక్కిమ్, సంబతోపూరులను కంపెనీపాలనమునఁ
గలుపుకొనుట మీ రిదివఱకే యోచింతుదురు కదా!”

“మఱి యిప్పు డింకేమైన...”

“సతారాకుగూడ ఆగతియే వట్టినది ! సతారా రాజ కుటుంబమున జరిగిన పెంపుడు చెల్లనేరదట !”

“మఱి ఆవిషయమున మీరేమానోచించితిని ?”

“అలోచన యడుగుటకే యిచటి కేటించితిని. మీరే తెంచినపనిలో నెంతవఱకు గృతార్థులు కాగల్గిరి ?”

“దాదాపుగా నాటు నెలలు పయనమే వట్టినది గదా ! ఇచటి వరిస్థితులు—అధికారవర్గము—పరిచయముగాని చుకొనునప్పటి కొకవత్సరము వట్టినది. ఒకనాటికి మేమో యుపకారము జరుగఁగలదని ఆసాసల వీరులచుట్టు తిరుగుచుండుట జరిగినది.”

“అంతయు ఆసయో కాని కార్యసహకారిత శూన్యమే యన్నమాట.”

“నేటితో నాయుసయు తెగిపోయినది. జాణీరావు పిష్టా కీయవలసియున్న ఎనిమిదిలక్షల నెలసరి రాజ్యభృత్తిని యతనియనంతర మతని వారసుని నానాసా హేతునకుఁ జెందుట న్యాయము గదా !”

“అందులో అన్యాయము అక్రమమున్నదనిఁగలమా ?”

“సిద్ధప్రాప్తవానికాళ్ళను మ్రొక్కునటులున్న నావిషయ మిటు అపీలు చేయుట.”

“భారతజమీందారులకు జరిగిన యీయన్యాయములు భగవంతుని సమక్షముననే ప్రవృత్తములు కావలయును గాఁబోలు ?”

“నే నిట సూరక కూర్చుండలేను. ఇటుగిడేశీయిండు, సేనాపతియు నైన గారిబాల్దీని, రమ్యాప్రభువైన జాడచక్ర వర్తిని మఱి యొకరిద్దఱు మధ్యప్రాచ్యరాజ్యములవారితో నుత్తర ప్రత్యుత్తరముల జరుపుచున్నాను. వారల తోడ్పాటుతో నీవిషయ మిట నొకదారిక రాకున్న మననీరిభారత భూమిపైన నే ఫలించునట్లు చూడ, నేనిదే స్థిరసంస్కృతియుతో నున్నాను. మీతిర్గుపయనమున నిటగీతో దిగి గారిబాల్దీగారిని దర్శించి వెళ్ళుడు.”

అని యాతనికిఁ గొంతచేరువకు నేతెంచి, చెవిలో రహస్యముగా నేమో చెప్పినాడు. ఆమాటలు వినునపుడు క్రమముగా నా రెండవవాని ముఖమున వికాసరేఖ లంకురింప మొదలిడినవి.

పాఠకులారా ! ఈ సమావేశమున జాల్గొనినవ్యక్తులు భిన్నమతములవారు-విభిన్న సంస్కృతులవారు ఒకరుగూర్చుగా నడచువారు - మరీయొకరు పశ్చిమముగా తిరిగి నడచువారు. ఒకరి లేఖని దక్షిణమునకు నడచుచు-వేరొకరి గల ముత్తరమునకు నడచును. వా రొక్కరికేసి ఆలింగనము గావించుకొనుట - సన్నిహితులై కూర్చుండుట- విశ్రాంతిముగా సంభాషించుట. మాడగా వీరల నిరువుర నిరంతర దగ్గటగా, జేర్చు వేటొక బలవత్తరమైన విషయము గలదని తెలియుచు నేయున్నదికదా ! అయ్యది వీరభారతమున, కగనెసీవారు తల

పెట్టిన స్వదేశ సంస్థాన విచ్ఛేదకోద్యమము గాని వేరొకటి కాదు.

మహారాష్ట్ర పీష్వాప్రభువు శాశీరావు సంస్థానము నెన్నడో కంపెనీపరిపాలనము క్రిందికి లాగికొనబడినది. శాశీరావునకు నెనిమిదిలక్షలుమాత్రము వత్సరమునకు భృతి యిచ్చునట్లుగా నొడంబడికయు జరిగినది. శాశీరావునకు సక్రమదత్తపుత్రులును నానాసాహేబునకు నా మనోహర్త నిచ్చుటకగుట కంపెనీ పేచీ పెట్టుట జరిగినది. ఇంగ్లాండు నందలి కంపెనీయధికారులకు అపీలుచేయుటకై అతని మంత్రి సత్తముండు అజీముల్లాఖా నింగ్లాండునకుఁ బంపబడినాడు.

అజీముల్లాఖానును సందర్శింప నేతెంచినయూతండు సతారాసంస్థానసచివుఁ డని మీకుఁ దెలిసినవిషయమే కదా! తనప్రభునకు జరిగిన యన్యాయమును గూర్చి అపీలు గావించుటకు నేడు లండనునగరమున దిగిన యాతండు రంగో బాపూజి.

అత్యుత్కటము, దురంతము నగు నన్యాయ మాచరింపఁబడినపుడు ప్రబలవిరోధశక్తులు సుసంఘటితములై యెట్లెదుర్కొన యత్నించుచున్నవో చూడఁడు.

సాత్వికపద్ధతులతోఁ గార్యములు సాధించుట యను సూత్రముప్రాచ్యవాసులకుఁ దెలిసియున్నంతగాఁ బ్రపంచమున నింక నేరికిఁ దెలియదనియే చెప్పవచ్చు. మోసముపొంతకుఁ

బోకుండ, యధారపరిసితి నివేదించి, తమకు గావలసినది, న్యాయమైనట్టిదిమాత్రమే కోరువాడు ప్రాన్యశ్చ మువాడు. అన్యాయమున కొడిగట్టి అధికముగాఁ బొందు కోరిక పాశ్చాత్యుల యాచారము. కావుననే యీశుచివద్యయము నిర్లభ్యమునా నధికారవర్గమునకు విన్నవింతుట కేజెంచినారు.

౧౨

విప్లవరేంద్రము

కాన్పూరు సంస్థానమున బిశూరను గ్రామము చరిత్ర ప్రసిద్ధమైనది. ఇయ్యది వీరక్షేత్ర మనఁ జెల్లును. 1857 వ వత్సరము విప్లవమహానృత్యమున కీ చోటుననే మొదటగా బీజా వాపము జరిగినది. మొలక కట్టినపిమ్మట నంగ్లవి దేశమం దెల్లయెడలకుం గొనిపోవంబడి వీరవరహృదయ క్షేత్రములలో నాటఁబడినవి. ఆ పిమ్మటఁగూడ నా నివిధ క్షేత్రములకు దేశభక్తి జలసేచనప్రక్రియ బిశూరునుండుదేవో కావింపఁబడిన దనవచ్చు.

బితూరు గంగాతీరమున కాన్పూరున కనతిదూరమున నున్న గ్రామము. చుట్టుపట్టుల కొండలవరుసలు మూఁడు కలవు. దుర్భేద్యములై శత్రువుల కగమ్యములుగానున్న యీ పరిసరము లాప్రాంతీయులకు సుగమములు.

అకొండలమధ్యఁ గొన్ని విశాలభవనములు కలవు. సాధారణముగా నతి నితరజనసంచారశూన్యములు. కాని యప్పుడప్పు డాభవనములకు కొలఁదిజనులు పచ్చి పోవుచుండుటకలదు. వా కేవలనిమిత్తమై యట కేగుదురో, యట కేదారిని జేరుదురో యెవ్వరు నెఱుంగరు.

ఒకనాటి యుదయమున నం గొకభవనమునఁ జిన్న సమావేశమున కనువగునటుల ఆననము లగుర్పఁబడి యున్నవి. ఆయాసనము తెల్లవేళల నట్టి యుడునో లేక సేవకు లమర్చుదురో ! ఆప్రాంతముల వేఱునరులు నివసించియున్నట్లుగా నెవ్వరు నెఱుంగరు. ఆటవికకృషివలులకే తద్వృత్త్యము బెదురుగాఁ గానవచ్చుచుండు. ఆ కన్యీలనుధ్యుల బల్లపై చిన్న రాతివిగ్రహ మొక్కటి కలదు. అయ్యది యశ్వారూఢుడైన ఛత్రపతి శ్రీ శ్రీ శ్రీ శివాజీమహారాజులంగారిది.

కోలముఖము: ముఖమునకు మఱియుఁ గోలతన మావహించఁజేయుచున్న గడ్డము; కొట్టవచ్చునట్లగపడుచున్న నాసిక ; ఒఱగు పాగ ; పౌరుషాధికమై ముంగాళ్ళు బై కెత్తియున్న ఆఱవేయముపై సుధీరముగా నాసీనుడైయుండుట వీగోచితమైన నుస్తులు; కేలం గ్రాలుచున్న కరవాలము.

ఆభవనమువెనుక కొన్నిగదులు గలవు. బహుశః అటఁ జేరువారి కయ్యవి స్నానపానములకు, అభ్యవహారాధికమునకు నుపయోగించునవై యుండును.

అది యదయవేశ. భానుడు గూరెడు పయనము మాత్రమే చేసియున్నాడు. సమున్నతుడైన యొక డా వెనుకటి గడులదిక్కుననుండి విశాలభవనమున నడుగిడి నాడు. ప్రవేశించుట తడవుగ నచటిబల్లపై నున్న ఛత్రపతి ప్రతిమకు తోహారు లొనరించి, ఆననమున నాసీనుడైనాడు. కూర్చుండియున్న యావ్యక్తి నిలిచియున్నంత ప్రమాణమున నగుపడుచున్నాడు. ఎత్తునకు దగిన స్థాల్లము, పిశాల ఫాలము, వీరతాసూచకమగు రత్నరాజము, ముఖభాగమున కంతకు శోభను పెంపుజేయుచున్న ఉన్నతమగు నాసిక, ఎదిరిని చూపులోన నేలగొనఁజాలు విశాలసులోచనములు, సుదీర్ఘములగు బాహువులు—ఇవియన్నియుఁ జూడ ఛత్రపతి యాతనియందుఁ బ్రవేశించియున్నాడాయనిపింపకపోవదు.

ఆతఁడు తనలోఁ దా నిట్లు తర్కింపఁదొడఁగెను. “అంగ్లేయుల కీదేశమున నుండుట కేమిహక్కు కలదు? పరిదేశీయులగు తెల్లవారు మాకు పాలకులా? స్వాతంత్ర్యము మానవుల జన్మహక్కు గదా! దానిఁ బడయఁగోరుట ద్రోహచింతయా? ద్రోహనేరము నాగోపించి యురిశిక్షలా?

ప్రజల ధనమానప్రాణములు రక్షింపఁ గంకణము గట్టుకొని యుహర్నిశలు ప్రజాసేవాతత్పరులగు దేశీయసంస్థానాధిపతులు కేవలము ధర్మాచరిణపరాయణులులే కాని, అంగ్లేయుల కపటదనయము, మోసము, హత్యాప్రయత్నముల నెఱుంగరుగదా!!

శిల్లీ సామ్రాట్టునకు, అయోధ్యానవాసునకు, పంజాబు ప్రభువునకు, ఘోస్నీరాణికిని, నాగపూరుపాలకుఁడు అప్పా సాహెబునకు-వీరిల కేగాక. సిక్కిమ్, సంబల్-ఇల్లీ అన్ని స్వదేశసంస్థానములును కంపెనీపాలమునఁ జిక్కువడినవి. అంతటను మోసమే ప్రధానకృత్యముగా నయ్యి విలంబిపోయినవి. మోస మెఱుంగని నాదేశవాసులకు జరిగినయన్యాయ మెన్నటికైనఁ దుడిచివేయఁబడక తప్పదు. అట్లు కావించుటలో నెన్ని యితరప్రాణులు నాశనమైనను లెక్క చేయఁ గూడదు. మోసమును మోసముచేతనే జుర్రుపవలె, ముల్లును ముల్లుతో నూడఁబెఱుకవలె గదా !

నాజకుఁడు రాజీరావుపీష్వాకు సానునకుఁ గోటిరూప్యములు ఆదాయము వచ్చు జమీ తమస్వాధీనముగా వించుకొని, యెనిమిదిలక్షలుమాత్రము రాజభృతిగా నిచ్చుట కంగీకరించిన కంపెనీవారు, అతనియసంతర మాణసిదస్త్రపు కుమారుడనగు నాకు నాభృతిద్రవ్యము నిచ్చుటకుఁగూడ సంగీకరింపరైరి. కంపెనీలోని పైయధికారులు ఇటు గావించుటయను నెపముతో నామంత్రి నింగ్లాండునకుఁ బంపియుంటిని. నాప్రధాని అజీముల్లాఖాను తంత్రావాపములు సదుపసమర్థుఁడు గదా !

ఇంగ్లాండు ప్రమాణముసందర్భమున నతఁ డిటలీలోఁ గొన్ని దినము లాగియున్నట్లు వార్త వచ్చినది. అట నిచ్చటి నాప్రయత్నమునకుఁ గొంతి సహాయ్యమునకుఁ జేయుఁత

దొరకి యుండవచ్చును. నేడో రోపో పిమ్మనో పిమ్మనయనుల
గూర్చి వార్త రాగలదు. వానిని సనుగ్రముగ పరిశీలించిన
పిమ్మలనే యొక కార్యనిశ్చయము జేసెదఁగాక.”

ఈవిషయ మంతయు నటు బట్టి నున్న గుహానికి
మనస్సుతోడనే పిన్నపించుటకు చిహ్నముగా ముందుగా
మారా ప్రతిమకు సవినయముగా సమ్రుద్ధ జోహారు లొనర్చి
నాడు. తలయెత్తి చూచునప్పటి కౌ విగ్రహము ముందుకొక
రోజాపుష్ప ముండుటఁ గాంచినాఁ డుండెను. “య్యట
గుహాజీ యాతని నాశీర్వాదించును నీచ్చిన భవికార్యసిద్ధి
సూచక మనుటకు సంజేహము లేదు. ఒక సంగతియు నను
నరించి, యటఁ జేర్పఁబడిన కుసుమ మది యని యతఁ డానెను
గుట కెంతయోకాలము పట్టలేను.

అతఁ డొక సంకేతము గాను చిహ్నము, క్షేత్రములలో
నొక పెద్దమనుష్యుఁడు గదిలోఁ బ్రవేశించినాఁడు.

వెనుకముందులు పింజలు తీర్చఁబడిన కట్టువలె;
మోకాళ్ళపటకు వ్రేలాడుచున్న అంగరకా; ఒక భుజము
మీఁదినుండి వేఱొక భుజముమీఁదికి ముందు బ్రచ్చి నచు
కొనిన జలతారుత్తరీయము; వానిదక్షిణముల డిరుగుములు
గన్నట్టునటుల చుట్టిన తెలపాగ, నునుట స్పష్టముగాఁ గాన
వచ్చు మూఁడు గంధపుగేఖలమధ్యనున్న కుంకుమబొట్టు;
భ్రూమధ్యమున లక్ష్మ్యలక్ష్మ్యముగనున్న వేఱొక చిహ్నబొట్టు.

హైందవత్స్య ముట్టిపడుచున్నట్లున్న యాతఁ డాయు త్తర క్షణమున ఆసనాసీనుఁ డగువానిచే మహారాష్ట్రసాం ప్రదాయానుసారముగా ‘రాం రాం’ యనుచు నిరుపార్యముల నాలింగితుఁ డైనాఁడు. ఆసీనుఁడైన యతనితో నిట్లు సంభాషణము ఆరంభమైనది.

“రంగోబాపూజీ! ఇంగ్లాండున మనవ్యవహారము లేల్లు నడచుచున్నవి?”

“పీష్వాజీ! మన వ్యవహారములు మన భూభండముపై పరిష్కారములు కావలయునే కాని ఇంగ్లాండున అటున దేమియు లేదు.”

“ఆజీముల్లా సం దేశ మెట్టిది? ముం దాతఁ డూహించు చున్న కార్యవిధాన మెట్టిది?”

“అద్దానిఁ దమకు విన్నవించుటకే నే నిటకు స్వయముగా నేతెంచితి.”

“నిరభ్యంతముగా నెలసియవచ్చును రహస్యమందర మిది యని తమరు తెలిసికొనియే యుండుదు గదా!”

“ఆజీముల్లా రష్యాపయనము న నున్నాఁడు.”

“జారుచక్రవర్తియొద్దకా?”

“అవును. ఇటలీలో నేను గారి బాప్తి గారిహో వూట్లాడి వచ్చుట ఆజీముల్లాగారి సలహాయే. రష్యా గోరంత చేయఁగల సిద్ధువో నింక మన కార్యము సగ్గుము సత్వరిముగ నెర వేతినట్లే.”

ఇట్లా యిరువురు నింక నెన్నియో విషయములం గూర్చి యెంతయో తడవు ముచ్చటించుకొనిరి. ఇంకొకఁడు బాజీరావు దత్తతపుత్రుఁడు; ఇంకొకఁడు ఇంగ్లాండునుండి తిరిగివచ్చిన రంగోబాపూజి అని తెలియుచు నేయున్నది కదా! ఇంక వారలు గావించుకొనిన నిశ్చయ మేమని తెలియ నుత్సాహపడుచున్నారు కదా మీరలు ?

విప్లవము లేవదీసి, ఒకనిర్ణీతతీధినాఁడు, తెల్లవారి నందఱను నఱికివైచి, ప్రభుత్వము హస్తగతము గావించు కొనుటయే వారి తుదినిశ్చయము. ఇందుకు దేశీయస్థానిక పటాలములే సాయపడ శక్తిగలవి. కావున తెల్లదొరల యన్యాయమును పటాలములవారికి ప్రబోధించి, నిర్ణీతదిన మున ప్రభుత్వము కైవసము గావించుకొన నా దేశీయులు జరుగవలెను. అంతయు సరచ్చన్నముగా జరుగవలసి యున్నది. రహస్యము బట్టబయలు కాఁ గూడదు.

గ్రామ ప్రజ ణీయుద్యమమునకు సుముఖులు. ఇంక, పటాలప్రబోధము సునిగూఢముగా జరుగవలసి యున్నది. గ్రామ గ్రామమున మఠములు వెలసినవి. ఇయ్యవి, విప్లవ ప్రచారకేంద్రములు-అభిమానులగు గ్రామీణులు పాఠశాల కులు-రెండ్రంధ్రమాలు గల పాటలు పెక్కులు కూర్పబడినవి. ఈపాటలే నిప్లవప్రచారమును తీవ్రతరము గావించినవి.

పాఠకులారా ! బాజీరావు నాశ్రమవృత్తాంతమును మేము దిక్షాత్రముగా సూచించితిమి. ఆత్మావర్తనమున నాంగ్ల

దేశీయులయెడ ద్వేషము ప్రబలిపోయినది. జ్యోత్యవంశకము వ్రాసిన వ్రాత దేశమున మూలమూలబాహికిఁ గెలిసిపోయినది. అదేమిచిత్రమో కాని, సన్నిహితభవిష్యత్తులో నాంగ్ల పరిపాలన మంతరింపఁగలదని యందఱు విశ్వసింప మొదలిడి నారు. విదేశీయుల పరిపాలనము కూలఁ ద్రోయుటకు దేశ వ్యాప్తముగా. ప్రయత్నములు జరుగుచునే యున్నవి. అంతయు తెరచాటు కథయే. ఇట్టి రహస్యవృత్తాంతము సాధారణముగా యువకుల నెక్కువగా నాకర్షించినది. శీత బత్తెముల కాశింపకయే ప్రచారోద్యమమునకుఁ బెక్కురు యువకులు తమ సాహాయ్యము నిచ్చినారు.

దేశమున నానందమతము లెక్కువ కాఁజొచ్చినది. ఇందలి వ్యక్తులు, చూచువారలకు బుక్కాఫకీరులవలెఁ గాన వచ్చెడివారు. కన్యాకుమారినుండి కాశ్మీరమువఱకు నేదే నొకవార్త ప్రచార మగుటకు నొక నెలదినములు పట్టున దనిన నారహస్యసంఘముల యంతస్సంజ్ఞ లెవ్వరి కర్థము కాఁ గలవు ? ప్రచారము సామాన్యప్రజలలోకంటె మిలటరీశాఖ లలో నెక్కుడుగాఁ జేయవలసివచ్చినది. అటులు చేయఁ బడినది.

ఒక్కమీట నొక్కుటచే బ్లాకుదీపము లన్నియు వెలుఁగు నట్లుగా సంకేతముచే ప్రభుత్వమును స్తంభింపఁ జేయుట కేర్పాటులు గాఁగింపఁబడినవి ఈప్రచారమున జాతి

మత విచక్షణ లంతర్నితము. అనవి, “నెల్లవారికో నెల్లవారికి వైరము” ఇయ్యదొక్కటే మూలసూత్రము. అనమానమా సమానముగా జరిగినట్లే యెంచుకొనఁబడినది. చీల్చిపొలింపు స్వభావముగల తెల్లదొరలకు జాతీయమైక్యత యొక్క-టే మహాసూత్రము కదా !

స్త్రీలు, బాలురుఁగూడ ఆనందమరమునఁ జేసి నచ్చి నారు ప్రచారప్రబోధకులకు రాత్రులు పగళ్ళుగాను పనభ్యు రాత్రులుగా నుపయోగపడినవి. మనుజుని దేహమున మగచి నెత్తుడు మోసికొనిపోవు నాడులు కొన్ని చెడరక్తమును మోసితెచ్చు నాడులు వేఱొకకొన్ని యుండునట్లు, ప్రచారమును దేశమున మూలమూలకుఁ గొనిపోవు సంఘము వేఱు; ఎచట నెంతవఱకు ప్రచారము గావింపఁబడినదో తెలిసికొని, విప్లవ కేంద్రమునకు వార్తలు గొనివచ్చు సంఘము వేఱొకటి, ఇంక, దేశీయపటాలములలోఁ బ్రచారము కొనసాగించు సంఘము మూడవది.

ఇందు, పటాలములలోఁ బనిచేయువాగే పెక్కుమంది చేరుటచే ప్రచారము తీవ్రముగా కొనసాగినదని చెప్పవచ్చు. బితురున నవీనుడుగానున్న నానాకు పదివేలకన్ను లున్న వని నిష్టవప్రబోధకులే చెప్పకొనుచుండువారు.

ఇట్టి విప్లవప్రచారనాయకుఁడు ప్రభుత్వమనకును కుడి భుజముగా నొండుట వింతలలోనెల్ల గొప్పవింత గదా !

పొ గ కా న వ చ్చి న ది

ఒకనాఁ డొక విప్లవసూత్రచారి మైసూరునకుఁ బోవు త్రోవలోఁ బ్రభుత్వముసిబ్బందిచేఁ బట్టువడినాడు. అతనియొద్ద కొన్ని కరపత్రములు లభించినవి అతని, నధికారులయొద్దకుఁ గొనివచ్చినారు. అధికారి వాని నిట్లు ప్రశ్నించినాఁడు.

“నీ వెవ్వరి వేగులవాఁడవు ?

“మాతృదేవత దూతను నేను. నా పేరుతో నాకే పనిలేదు; తమ కేల ?”

“మఱి యీ కరపత్రము లెక్కడివి ?”

“పొట్లముల కుపయోగించు నా పనికిమాలిన కాగితములకు మీ రేదియో క్రొత్తనామకరణము గానించినారు ! నా కయ్యది బోధపడుట లేదు.”

“అయ్యవి నీదగ్గఱ నుండనేల ?”

“మీబోంట్లెవ్వరో బజారునఁ గుమ్మరింపఁగా నే నెత్తి తెచ్చికొంటిని. తమ కయ్యవి యుపయక్తము లని తోచినచో తామె గైకొనవచ్చును.”

“ఈ కరపత్రములతోని విషయమునకు నీకును దగ్గఱ సంబంధము గలదని మే మూహించుచున్నాము.”

“మీ మాయాసంభాషణాదికము విన్నవా? గెవ్వరైనా, దాని కొకయంతరార్థము గలదని నుడువుతో నే ననగాని కెట్లు బాధ్యుడ నగునునో నాకు తెలియుట లేదు.”

“నీ వాక్చాతుర్యము గట్టిపెట్టి నిజము చెప్పదవా లేదా?”

“అమాయకుల నెందఱను మీ భటు నెందఱియు నిర్బంధించుచున్నానో ఆ మెన్నెడైన విచారించినాగా?”

“ఎవరురా అక్కడ? ఈతనిని భద్రమాగా గానాచు చుండి యనసరమైన యపుడు పై యధికారులగుద్దకుఁ గొని రండు.”

ఈ విచారణము గావించినవాఁ డొక జిల్లాయధికారి. భద్రపటచునది అని యాతని యాజ్ఞ యైనచో నాతని కొక భద్రతయెక్కడిది? వీపు చీరి సున్నము పెట్టినారన్నమాట. పోలీసు కోశములో నామాటల కదియో యర్థము.

బాధ్యతగల జిల్లాయధికారి యిట్టియుదంతమలను బై యధికారులకుఁ దెలియఁజేయక యెట్లూరగుండఁగలఁడు? రాజప్రతినిధిపటకు నెక్కిన దావార్త. రాజప్రతినిధికి దేశమున నింకను గొన్నిచోటులనుండి యిట్టివార్తలే యే తెంచి నవి. పంజాబురాష్ట్ర గవర్నరుకు నొకసారి సిగ్గు వచ్చి మాట్లాడి పోవలసినదిగా వార్త వంపించినాఁడు. క్షణముగో నూడిపడినాఁ డాతఁడు. రహస్యసమాచారన గావించి విప్లవమునకు విరుగుడుగా నొక చక్కనిపద్ధతి నిర్ణయించు కొన్నారు వారు,

ఆమఱుచటిదినమున రాజప్రతినిధి యొకయసాధారణము, అత్యవసరము నగు ప్రకటనఁ గావించినాడు.

“క్రొత్త తోటాలను సైనికు లెవ్వరు నుపయోగింప నక్కఱలేదు. వాని నే యుపయోగింపుఁడని సైనికుల నెవ్వరేని నిర్బంధించుచో నట్టివారు తీవ్రమైనశిక్షలకు గుఱి కాఁగలరు. ఈమయిష్టానుసారము సైనికులు తోటాలను తయారు గావించు కొనవచ్చు”నిది యాప్రకటనపాఠము యొక్క సారాంశము.

పంజాబుగవర్నరు సర్ జాన్ లారెన్సు సిమ్లాసమావేశమునకుఁ బిమ్మటి దినమునఁ దనరాజధానియందంతటను గొప్ప సమావేశముల నేర్పాటు చేయించినాఁడు. మహమ్మదీయులు సిక్కులకుఁ గావించిన ద్రోహముల పెక్కింటి నచ్చొత్తించి, యాసభలలో నందఱకుఁ బంచిపెట్టించినాఁడు. మఱియు నందు సొరంగజేబు ఢిల్లీలో గురు తేజబహదూరుశిరస్సు కోయించిన చిత్రముగూడ చిత్రంపఁబడినది. ఢిల్లీపాదుషాపైఁ బగఁ దీర్చు కొనటకు తగిన యద నేతెఱచినది. ఇంగ్లీషువారల చేయూత మీ కవసర మగుచోఁ బ్రభుత్వమందుకు వెనుదీయఁబోవుట లేదు—ఁనువిషయము గూడ నందుఁ బొందుపఱుపఁబడినది. కేవలము పచ్చియబద్ధముగూడవదేపదే ప్రచారముచేయుచో నానూన్యక్రజాసముదాయమున నయ్యది త్రికాలసత్యముగా నొపఁబడు మండును. బాధ్యతగల రాజకీయవీరమనుండియే

యిట్టి మిథ్యాప్రచార మారంభమగుచో, సరిక నద్దాని ప్రభావ మనల్పముగదా !

విప్లవకారుల ప్రచారము పంజాబు నాకర్షింపఁజాలక పోయిన సంగతి నానా తన దేశ చూత్రావసగమునఁ దెలిసికొనఁ గలిగెను. ఈ విషయమును బహదూర్ షా సమక్షమున విన్నవించినాఁడు. అతఁడును సొకఁడూతను ప్రత్యేకముగాఁ బంజాబునకుఁ బంపినాఁడు. సిక్కులు విప్లవములని గూఢముగాఁ దెలియఁబఱచినాఁ డాతఁడు.

పంజాబురైతులనుండి యీ రాష్ట్రగనర్షరు, సాచ్చు వడ్డీకి కంపెనీపేరిట నప్పులు గైకొనినాఁడు. ఈ విధముగా కంపెనీని, ప్రతిపాదించు తనకు బాకీదారుగా నెన్నుకొనుచున్నాఁడు. ఇట్టి స్థితిలో నచటఁ బ్రభుత్వమునుండి సమరుతిరుగుటకు సుముఖుడగువాఁ డవ్వఁ డుండును ?

కొన్నాళ్ళకు కొంతిబలములతోఁ గొన్నిసం దేశములను ఢిల్లీ బహదూర్ షా చూజ్ఞానుసారము పంజాబునకుఁ గొని రాఁబడినవి.

తమకు బాకీదారుగా నెన్నుకొనఁబడుచున్న కంపెనీ ప్రభుత్వముతో స్పర్థ పెట్టుకొనుట కట నెవ్వరు సంగీకరింపలేదు. మీఁదు మిక్కిలి సం దేశహారుల చావఁ గట్టిరి. వారలఁ గూర్చిన వార్తయు తిరిగి ఢిల్లీకి చేగ రాలేదు.

౧౪

జై : స్వ తం త్ర భా ర ం

అవధ దేశమును కంపెనీ రాజ్యమునఁ గలుపుకొనుటతో విప్లవము స్థిరపడినది. 1857 సంవత్సరము విప్లవము నంతటికిని, ఢిల్లీ లాల్ ఖిల్లా ముఖ్య కేంద్రము. సక్రూబ్ బహదూరుషా పేరుతో స్వతంత్రభారత సామ్రాజ్యస్థాపన చేయుటకై నిశ్చయింపఁబడినది. బహదూరుషా సమీపిణిచే గంజీనాథ్ మల్ హాలానీ అహమద్ షా, ఖాన్ బహదూర్ ఖాను ముఖ్యసలహాసభ్యులుగ నుండిరి. నవాబ్ వాజద్ అలీ షా వజీర్, అజీనఖీ ఖానులు విప్లవ ప్రధానసంచాలకులు. బేగమ్ హజరత్ మహల్, దేశీయులను విప్లవనాయకులనుగా తయారు చేయుట కారంభించినది. హిందూవులు పవిత్రమగు గంగా జలముల ముట్టియు, మహమ్మదీయులు ఖొరాక్ గ్రంథము పైనఁ జేయివైచియు స్వాతంత్రయధ్యమునఁ బాల్గొనుటకుఁ బ్రమాణములు గావించినారు. ఈ ప్రచారమునఁ బాల్గొనని, మాలావీలు గాని పండితులుగాని లేరనుట అతిశయోక్తి కా నేరదు.

అజీముల్లా దేశమునకుఁ దిరిగివచ్చుటతో, నానాకు బలమధికమైనది. 1857 మార్చి నెలలో తీర్థయాత్ర యను మిషన్ నానా స్వయముగా విప్లవప్రచారమునకై బయలు దేరినాడు. ఆతని సోదరుడు బాలాసాహెబునకుఁ గూడ

నతనితో దేశమం దన్ని చోటుల ఘనమైన స్వాగతి మీయఁబడినది. సైనిక కేంద్రము లన్నియుఁ దిరిగి ప్రచారము గావించినాడు. సైనికపటాలములలో నీళ్ళు మోసి వంట వండువారలు సైతము, ప్రచారోద్దేశముల నందుకొని విస్తృతమున తమ శక్తికిఁ దగిన సాయము చేయుటకు సిద్ధులుగ నుండిరి. కాని, ఈ ప్రచారపు విషయము అంగ్లేయాధికారులకు నావలయు తెలియరాదయ్యె.

విప్లవ ప్రచారకులకు గుట్టములు వేనుగులుగూడ సరఫరా చేయఁబడుచుండెను. వారికి సంగ్రహణము శస్త్రరక్షకభటులు సైత మన్ని చోటుల నుండెడివారు.

విప్లవ ప్రచారమునకు బొమ్మలాటలు, సిద్ధనాటకములు, వీధిగారడీలు హెచ్చుగా నుపయోగించువారు. నీని నాధారముగా జనాకర్షణము గావించి తా మూహించిన ప్రచారము సాగించెడివారు. ఇట్టింత విగూఢముగా ప్రబోధము గావించినను ఒకటి రెండు చోటుల నీ ప్రచారకులు ప్రభుత్వమువారిచేఁ బట్టువడుటకూడ తటస్థించినది. విప్లవముఁ జేరుట కంగీకరించుటకు రెండు సాంకేతికము లేర్పరచికొని నారు. సిపాయిలు నెఱ్ఱని తామరపుష్పము చేతితో, దాకుట, గ్రామస్థులు రొట్టెనుకొంచెము తాము తిసి, ప్రక్క గ్రామము పంచాయితీదారున కద్దానిని బంపుట-ఇయ్యది ప్రచారస్వభావము.

నానా అంబాలా వెళ్ళినపుడు ఘనమైన స్వాగత మీయఁబడినది. ఏప్రియల్ (April) 18 తేదీకి లక్నోనగ

రము చేరినాఁడు నానా. 1857 మే నెల 31 తేదీ ఆదివారమున భారతమునఁ దెల్లపురుగు మిగులనీయఁగూడ నని ప్రచారమున నుపదేశింపఁబడినది

విప్లవము చెలరేగుటకు మఱొక సంఘటన జరిగినది. ప్రభుత్వమువారు సిపాయి లుపయోగించుటకుఁ గ్రొత్త రకము తోటాలు తెప్పించిరి. అయ్యవి నిజముగా నట్టి పదార్థముతోఁ దగూరు గావింపఁబడినవో, గూర్చిన మొక్కనికే తెలియును; కాని పటాలములలో నయ్యవి పండి కొవ్వతోను, ఆవు తోలుతోను తయారు గావింపఁబడిన ననుమాట ప్రచారములోనికి వచ్చినది. దానితోఁ బ్రభుత్వముపై ద్వేషము మఱిత హెచ్చినది. కేవలము రాజకీయముగా సాగవలసిన యీవిప్లవము భారతదేశమునకు మతాపచారము జరుగుచున్న దనుమాట తోడై భగ్గున మండినది. దాని నార్పుట భగవంతునకుగూడ నశక్యము. అంతియే కాదు; నానా ప్రభృతిమహానాయకులు నిర్దేశించిన మే నెల 31 నఱకుఁగూడ పైనిక పటాలములలో విప్లవము బ్రద్దలు కాకుండ ఆప సాధ్యము కాలేదు.

1857 మే నెల ఆఱవతేదీని మీరట్టునగరమున శొంబది రౌతులుగల యొక పటాలమునకు నీ గ్రొత్తరకము తోటాలనిచ్చి వానిని నోటితోఁ గొఱవలసినదిగా జనరల్ ఆజ్ఞాపించినాడు. అందు 57 మంది యాయాజ్ఞ నుల్లంఘించినారు. శాసనము రిత్తవోవుట కే జనరల్ అంగీకరించును ?

కాగా, నా శాసనోల్లంఘనము గావించినవారి కైకడుస్తులు లాగికొని నిలువు శిక్షలు అడ్డుబెడిలు వేయించి, కవాలకు మైదానమున నన్ని పటాలముల వారియెడల వారికి 10 యేండ్లు కఠినశిక్ష విధించి నటులఁ బ్రకటింపఁబడినది. వారిని జైలున కంపించిరి. దాన నీ సిపాయిలోక మంతయు, భగ్గున మండిపడినది. వారు తాల్మీ గోల్పోయినారు. “కృద్ధో హన్యాయో ద్ధూమపి” శ్రోధావేశిశుండు గురువునైన లెక్క చేయఁడుగదా !

మే నెల 10 లేక 11 తేదీలలో మేచందరము స్థితికిఁ జేరవచ్చుచున్నామని తొమ్మిదవ తేదీననే ఢిల్లీకి మీరట్ నుండి విప్లవ సంఘమువారంపిన వార్త చేరినది. 10 వ తేదీ ఆదివారము. సూర్యోదయమునకే మీరటు నగరము జన సంకులమైపోయినది. సైనిక శిబిరవాసులు సర్వసంస్కృతై యుండిరి. ఆరాత్రి ముందుగా జైలుదిశగా నడచిన దా విప్లవము. జైలర్లు విప్లవనాయకులతో కేకమైనారు. బంధియు విముక్తులైనారు. మీరటునగరమునఁ గానవచ్చిన కెల్లదొరలు, ప్రాణములతో వదలఁబడినవారు గుట్టములు తిను గడ్డి వామి మాటునఁ గొందఱు, మురుగుకాల్వల పూములలో దాగికొని కొందఱు, భారతీయుల కాళ్ళు గడ్డములు పట్టుకొని బ్రతిమాలి కొందఱు ప్రాణముల సంరక్షించుకొన్నవారు లేక పోలేదు. ఆరాత్రియే విప్లవసైన్యము ఢిల్లీకి బయలుదేరినది. “మీరట్ నగర మాంగ్లదాస్యమానుండి విడిపింపఁబడినది. “సామ్రాట్ బహదూర్ పాకు జై” యనునినాదములతో,

ఫిల్లీ కోటలోపై నికు లడుగుపెట్టినారు. ఆంగ్లేయ సేనాను లందఱు మునుపురిలో ప్రాతకాపులుగాఁ జేయఁబడిరి.

లాల్ ఖిల్లా విప్లవకారుల వశమైనది. బహదూర్ షా, బేగమ్ అజీనత్ మహల్, మొదలుగాఁ గల నాయకు లత్యవ సర సమావేశము జరిపినారు. అనుకొనకుండ నేర్పడిన యీ మసాధారణపరిస్థితులలో నిక నీవిప్లవమును 31 మే వఱకు నాపియుంచుట అననసర మని క్షిర్యానించుకొన్నారు. బహదూర్ షా విజయచిహ్నముగా, నిరువదియొక్కమాఱు ఫిరంగులు మోగింపఁబడినవి ఫిల్లీ పౌరులు సిపాయీలకు మధుర కసములఁ ద్రాగనిచ్చిరి.

ఫిల్లీ శస్త్రశాలాధికారి విలోబి. ఆతనికి శస్త్రశాల హొప్పగింపవలసినదిగా బహదూరు షా అజ్ఞాపించినాఁడు; కాని యాతఁ డంగీకరింపలేదు. నేల యీనినట్లుగాఁ బొంగి పొరలి వచ్చు నామహావిప్లవము నెదుర్కొనుట యసంభవ మని విలోబికిఁ దోచినది. వెంటనున్న హిందూస్తానీపై నికులు విప్లవకారులతోఁ జేరిపోయిరి నీరు నీరువంకఁ బ్రవహింపదా మఱి! విలోబి, తనయొద్ద మిగిలి యున్న యాంగ్లపై నికులకు మందుకొట్టినకు నిప్పు నంటించుడని యాజ్ఞాపించినాఁడు. చేయునది లేక వారలట్లే కావించిరి. దానితో నాయాజ్ఞఁ గావించిన విలోబి. యాజ్ఞ నిర్వర్తించిన ఆంగ్లపై నికులు, మఱియు నాసమీపముననున్న మూఁడువందల సాధారణ కుటుంబీకుల యిండ్లన్నియూఁగూడ భస్మీభూతము లైనవి.

ఇట్టి సంఘటనములు రాజకీయములలో మాఖ్యముగా, సైనికవ్యవస్థలో పెక్కులు సాధించించుచుండును. ఇట్టి రాజనీతి విద్య అంగ్లేయుల కుగ్గుశాలతో నేర్పఁబడినయట్టిది. తాదృశ సంకటస్థితిలో సంతకంటె నాశఁడు గావించునది లేదు; కాని, విలోబిసి ప్రలోభింపఁజేసి ముడుకొట్టును వశము గావించు కొన్నచో, నప్పటికథ యెట్టాలుండునదో?

విప్లవకారులకుప్రధాననీతి యొక్కటి కలదు. ఇతరులను వారు ప్రలోభింపఁ జేయరు-ఇతరులచేఁ బ్రలోభింపఁ జేయఁ బడరు. స్వశక్తి సామర్థ్యప్రకటనమే వారిల పరమలక్ష్యము.

౧౨?

అ ల వి గా ని వ ని

నాఁటి స్వాతంత్ర్యయుద్ధమునకుఁ గాన్వారునగర మొక ఆయువుపట్టు. ఈమంత్రాంగమునకు నాయకుడైన దుంధూ పంత్ నానాసాహెబు, నిర్దిష్ట సమయమునకై యెదురు చూచు చున్నాడు. అతనికి మఱి యెదు బాహ్యప్రాణములు కలవు. అతని సోదరులయిన బాలాసాహెబు, బాబాసాహెబులు; నానా సోదరపుత్రుడైన రావుసాహెబు; వీరమరాఠ తాంతి యాతోపే; అజీముల్లాఖాన్. వీర నీప్రాంతమునఁ గావించిన ప్రబోధఫలితముగాఁ బ్రజల తిరుగుబాటు నుద్రేకమును

చేతులపై నాపవలసివచ్చినది. దీనికిదోడుగా ఢిల్లీ స్వాతంత్ర్యము నొందెనన్నవార్త మే నెల 15 తేదీకి కాస్పూరు నకుఁ జేరినది. ఇంక నేమి? అగ్నికివాయువు తోడై నట్లయినది.

మొదటఁ గావించుకొనిన సంకేతదినమువఱకు ప్రళాంతముగా నుండునట్లు చూచుట విప్లవమునకు మూలకందమైన నానాసాహెబునకు ధర్మముకదా! పాప మాతఁ డట్లే సంకల్పించియున్నాఁడు కానిభవిష్యత్తు కడు బలవత్తరమైనదికదా!

బితూరులోఁ దన భవనమున నానా అతిథిర్లుముగా నాలోచించుచుఁ గూర్చున్నాఁడు. ఒక వార్తాహరుఁ డేతెంచి, జాబు నొకదాని నందించి నెడలిపోయినాఁడు. అతఁ డద్దానిని విప్పి చదువుకొని తనలో నిట్లు తలపోయఁదొడఁగినాఁడు.

“అంగ్లేయుల కీ దేశమున నుండుట కేమిహక్కుగలదు? ఈ పవిత్రభూమిపై జన్మించినమేము స్వాతంత్ర్యముఁ గోరుట రాజద్రోహమా? కాస్పూరును సంరక్షించుటలో మేము అంగ్ల సైనికులకు సాయపడవలయునట! ఏముఖముతో హ్యూప్వీలరు ఈ జాబు వ్రాసియున్నాఁడు? విప్లవము ముంచెత్తుకొని వచ్చుచున్నదని యిప్పటికిఁ దెలిసివచ్చినది. అంగ్లేయుల నివాసభవనము లన్నియు నిప్పటికే యగ్గి పాలై నవి. నేఁడింకను మే నెల 15 వ తేదీయేకదా! మఱి పక్షముదినముల వఱకు మన యీ దేశభక్తుల నాపియుంచుట బ్రహ్మాయంత్రవాసికిని దరము గాదు. ఇంక నిట మూలఁ గూర్చుండి ప్రయోజనము లేదు. కాస్పూరున కేగెదఁగాక!”

కాన్పూరున నడుగుపెట్టుట తడవుగా సగ్ హ్యూస్పీర్వ
లరు వచ్చి నానాను కలిసినాడు. ఈ సంభాషణ జరిగినది.

“నాజాబు చూచుట తడవుగా వచ్చినందుల కెంతయుఁ
గృతజ్ఞుఁడను.”

“నేనే రావలయు ననుకొనుచున్నాను. ఇంతిలో మీ
జాబు, నే తెంచినది. ఇందుఁ గృతజ్ఞతతోఁ బనిలేదు.”

ఢిల్లీవార్తలు విన్నాడుకదా! 24-వ తేదీలోపల విప్లవము
చెలరేగఁగలదని పట్టణ మంతయు శలం చుచున్నది.”

“అగును, నిజమే. నేనును విన్నాను.”

“మఱి మీరు మందుకొట్టును ఖజానాలు మీస్వాగ్రీస
ములో నుంచుకొని సంరక్షింపవలసినది.గాఁ గోరుచున్నాను.
ఒక పటాలమును పంపుమని లక్నోకు వ్రాసియున్నాను.
రేపో మాపో వారు నిచటికి రాఁగలరు.”

“సరే, రానిండు. నాకు నొప్పగించిన వానిని భద్ర
ముగా నుంచుటయే కదా నావిధి.”

*

*

*

*

24-వ తేదీకి క్రిందటిదినమే లక్నో నేన, కాన్పూరు
చేరినది. హీల్లరు గుండెదడ సర్దుకొనినది. 24-వ తేదీ
తెల్లవాతినది. నగరమున నెచటను శౌందర్యములేవు; కాని,
నగరమునఁగల అంగ్లకుటుంబములన్నియు, హీల్లరు కొత్తగా
కట్టించిన కోటలోనికిఁ జేర్పఁబడినవి. 24-వ తేదీ రాత్రి గడ

చినచో బ్రతికి బయటఁబడినట్టుగా నాంగ్లేయు లందఱు తలం
చినారు. 25-వ తేదీ వచ్చినది. అందఱిముఖములు కలకల
లాడినవి. హీలరు నెల చివరవఱకు జాగ్రత్తగా నుండవలయు
ననుకొన్నాఁడు. అట్లే ఉన్నాఁడు. 30-వ తేదీన లగ్నో
సేనను తిరిగి లగ్నోకు పయనముచేయించినాఁడు. “కాన్పూరు
సురక్షితముగా నున్నది. జూను ఒకటి రెండు తేదీలలో
లగ్నోవచ్చుచున్నా” నని వర్తమానమంపినాఁడు.

జూన్ 4-వ తేదీ అర్ధరాత్రి యకస్మాత్తుగా “ఘాం”
“ఘాం” “ఘాం” అని మూఁడు ఫిరంగులు మ్రోగినవి.
సుబేదార్ టీకాసింగు గుఱ్ఱము నెక్కి ముందు నడచినాఁడు.
విప్లవసైన్యకోలాహల మధికమైనది. ఎచటఁ జూచినను
“మారో ఘంగ్రికో” జైశంకర్ హర హర మహాదేవ్”
అను నినాదములు పిక్కటిల్లినవి. నానా సైన్యములు విప్లవ.
కారులలోఁ గలసిపోయినవి. ఈనినాదములకు మేల్కొనిన
ఆంగ్లేయులు పంచాగ్నిమధ్యమున నున్నవారలనుగా తమ్ముఁ
దాము గుర్తించికొన్నారు. తలలెత్తి యెటుచూచినను
స్వాతంత్ర్యసతాకములు వారల కండ్లయెదుట తాండవించి
నవి. ఆంగ్లేయసివాసములన్నియు భస్మావశేషము లైనవి.

5-వ తేదీ ఉదయమున “నానామహారాజ్ నకు జై”
యను జైత్రకోలాహలములతో నేనుఁగుపై స్వతంత్రపతా
కము నూరేగించి ప్రతిష్ఠించుట జరిగినది. నగరమున ప్రశాంత
పరిస్థితి నెలకొననది.

హీలరు కట్టించిన కోటలోనున్న యాంగ్లేయుల హృదయము కోట వెలుపల మ్రోగుచున్న ఫిరంగుల మ్రోతకు దద్దరిల్లిపోవుచున్నది. వారికి మఱియొక దుర్గతికూడ సంభవించినది. త్రాగుటకు కోటలో నిరు లేదు. వెలుపల శత్రువుల పహారా. కోటలోని వార్త వెలుపలకుఁ బోవ వీలు కలుగదు. వెలుపలనుండి యీరగకూడ లోనికి రా వలనుపడదు. బాలురు, వృద్ధులు, స్త్రీలు-అందఱు వచ్చి హీలరును చుట్టుకొన్నారు. ఆ రోదనముల నెట్లు శాంతింపఁ జేయవలయునో యాతనికిఁ దోచినదికాదు. ఎంతటిధీరచిహ్నునకు నంతమంది భీరువులు చుట్టుముట్టి యేడ్చుచో మనస్సు చలంపకుండు టెట్లు?

హీలరునకు నప్పటికిఁ దోచిన దొక్కటే యువాయము. భగవత్స్ఫూర్తన చేయుఁ డని వారలకు బోధించినాఁడు. లగ్నో సేనాసన్ని వేశాధికారికి సాయము పంపవలసినదిగా నొకజాబువ్రాయ సూహ కల్గినది హీలరునకు

అతఁడు కలము చేఁబూసినాఁడు: కన్నీటిధారచే కాగితము తడిసిపోయినది. వేటొక సారిప్రయత్నించి నాఁడు, చేయి వణికిపోయినది. అతికష్టముతో నాల్గువాక్యములు గిలికినాఁడు. అయ్యది ఇంగ్లీషు, లాటిను, పార్శ్వమాటల సంపుటి మాత్రమే. అంతటను సాయము, సాయము, సాయము. అను సర్థమువచ్చు మాటలే కాని సంపూర్ణవాక్య మొకటియు నందులేదు. మఱి యయ్యది లగ్నో సేనామునకుఁ జేరు టెట్లు?

హీల్వారునొద్ద నొక భారతీయ నౌకరు గలఁడు. అతనిలో నితనికి దైవము, గోచరించినాఁడు. ప్రార్థించినాఁడు. ప్రార్థేయ పడినాఁడు. ఆశ గొల్పినాఁడు. ఎట్టకేల కాలం డా సందేశ వాహకత్వమున కొడంబడునట్లు గావించినాఁడు. ఆశఁడూహించిన రీతిగా లగ్నోక్తు వార్త చేరినది. హీల్వారు మొఱదైవ మాలకించినాఁడు కాబోలు !

కాపూరు తిరుగుబాటున మగ ఆడ అనికాని లేక హిందూమహమ్మదీయు అనికాని విచక్షణ లేకయే అందఱు ఆంగ్లేయులపై యుద్ధముచేయ దొరకొనినారు. టీకాఖాన్ కుడిచేయిగా నా యుద్ధమున సాయపడినది అజీబాన్ అను నొక వేశ్యననిత. అనిన నానాటి ప్రజోత్సాహమును మీర లే యూహించుకొందురుగాక !

నానాకు నగరశాసనప్రబంధము నిర్మించుటలో తీరిక లేకపోయినది. సివిలియన్ పరిపాలన నగరమున నెలకొల్పినాఁడు.

హ్యాలాసింగు ముఖ్యన్యాయాధికారి; మూల్లా సైన్య సమీక్షాధికారి; జ్వాలాప్రసాద్ న్యాయాధికారి; అజీముల్లా, బాబా సహేబులు కోర్టుమంత్రులు-ఇవి నానా కావించిన నగరప్రబంధమునందలి ముఖ్యంశములు.

ఇరువదియైదు దినము లావిధముగా కోటముట్టడి సాగినది. కోటలోనివారికి మతి చెడినది. అంత వారందఱు హీల్వారుచే తెల్లజెండా నెత్తించినారు. పదుగు రాడుమూట పాటియై ధరఁ జెల్లు గాదె ?

యధాకాలములఁ బెల్లజెండా నెత్తుట సంగతికి సూచకము. తెల్లనిజెండా చూచినపిమ్మట నింక నే సిపాయిగూడ యుద్ధము చేయఁగూడదని రణనీతి. రాయబారము భారంభమైనవి. కాని యాప్రసంగములు హిందూస్థానీభాషలోనే నడుపఁబడవలయునని మొదటిపరతు. స్వీయ భాష చేయఁగలఁడు? అలవి గానివేళ సధికల మనరాదనికదా నీతి. శరణన్నవారి నెల్ల అలహాబాదునకు సురక్షితముగాఁ జేర్చుటకు నానా మొడంబడినాఁడు. “బ్రతికియుండిన శుభములఁ బడయవచ్చు” నన్న నీతి యాంగ్లేయు లందఱు నెఱింగినదే కదా!

౧౬

అ ప కా రి తి సు ప కా ర ము

రూస్థిసంస్థానము కంపెనీ పరిపాలనమునఁ గలిసికొని నది మొదలుగా నా సంస్థానమునఁ బ్రభుత్వమునెడ ద్వేషమధికముగాఁ జొచ్చినది. విప్లవకీల లచటకుఁ బ్రాఁకినవి. జూన్ 4 తేదీనాఁడు కోటలోని మందుగుండుసామాను స్వాధీనము గావించుకొనఁబడెను. ప్రజాసమూహ మా పిమ్మట లక్ష్మీబాయిని తిరిగి సంస్థానాధిపత్యము వహింపవలసినదిగాఁ గోరినది. వీరవనితయగు నామె తన ప్రజలమాటల నెల్లుకాదని త్రోసివేయఁగలదు? నాయకత్వము వహించుటకు నంగీకరించినది.

అయోధ్య. సీతాపూరు, పైజాబాద్ మొదలగు చోటల తరుగుబాటు చెలరేగినది. ఆంగ్లేయులందఱు నెక్కడివా రక్కడ నటికివేయఁబడిరి. పూర్వీకాహమ్మద్ షా అను తాలూకానారు రాజద్రోహ నేరమునకై అంతకుఁ బూర్వమే ఖైదు చేయఁబడియుండెను. పైజాబాద్ న స్వాతంత్ర్యము నెల కొనుటతో, సుబేదారు దిలీపసింగు, అచటి ఆంగ్లేయసభ్యులనందఱు ఖైదుచేసి, అహమ్మద్ షాను బంధవిముక్తునిగావించినాడు. అచటిప్రజ లాతని నాయకునిగా నెన్నుకొనిరి. ఆతఁ డొక శాసనము గావించెను. ఖైదీలుగాఁ బట్టుకొనఁబడిన యాంగ్లేయుల నందఱును వారివారికిఁ గావలసిన సౌకర్యములను గలుగఁజేసి వారికి దారిబత్తెములఁగూడ నిచ్చి సమర్థాదగా సాగనంపవలసినది” అని. ఇట్టిసీతి నిజముగా ప్రాచ్య దేశమునకే తగినదిగదా !

జాన్ నెలలోసుల్తాన్ పురము, సాలోని సంస్థానములు స్వతంత్రతఁ బడసినవి. కాలారాజైన హనుమత్సింగు తమ్మాశ్రయించిన ఆంగ్లేయకుటుంబముల కాశ్రయ మిచ్చి సురక్షిత స్థానములకుఁ జేర్చి మిగిలినవారిని పరలోకమున భద్రపఱచెను.

ధి శ్రీ కో లా హ ల ము

ఇపుడు ఢిల్లీలో స్వతంత్రత నెలకొనినది. బహదూర్ షా యేనుఁగు నెక్కి సైనికసమూహములకుఁ బ్రోత్సాహము నొసఁగుచుండెను. హతీయు, దేశము నాలుగుఁబఱఁ

గులనుండి వగరములు స్వతంత్రత నొందినవిమ్మట స్త్రీవగర మెట్లున్నదో చూడవచ్చు జనసంఖ్య పెచ్చునది. ప్రజా సముదాయము స్వతంత్రతకు సరిగ్గా వాచిపోయినదన్నమాట. అనేక ఖజానాలనుండి ధారావాహికముగా ధనరాసులు ఢిల్లీ దిక్కునకుఁ బ్రవహించినవి. అచట స్వయముగా ముందుకొస్తా నాలో నేడువందల తూటాలు తయారు గావించుటకు బహ దూర్ షా యాజ్ఞ యైనది.

ప్లాసీ శతవార్షికోత్సవదినముననే, ఢిల్లీకోట్టు జూన్ మూడవతేదీని పతాకోత్సవము సలుపుకొను భాగ్య మున్న నందులకు విప్లవకారులలోఁ గోలాహల మాధిక్యమైనది. నాండు మొదలుగా నొక్కొక్కనాఁ డొక్కొక్కవగరముగ, కాశీ, గోరక్ పూరు, అజీగడ్ మొదలుగు చోటల స్వతంత్రసేనల వశపఱచు కొనునట్లుగా ఢిల్లీకి వార్త లేకొంచుచున్నవి.

బహదూర్ షా గౌరవార్థము ౧౦౧ ఫిరంగీపరంపర ప్రేర్పించెడినది. ముప్పది వత్సరములనాఁడు పీష్వా సింహ సనమునకుఁ బట్టాభిషిక్తుడైన నానాసాహెబు. తత్ఫిరంగీసన మునఁ గూర్చుండుటకు భగవంతుఁడు ముహుర్తము నిశ్చయించినాఁడు. అతని గౌరవసూచకముగా నిరువదియొక్క మాటు ఫిరంగులు పేల్చబడినవి.

హిందూమహమ్మదీయసఖ్యత, గోవధానిషేధము మాతృదేశసంరక్షణ-ఈమూఁడు ముఖ్యవిషయములనుగూర్చి

ప్రతియొకవ్యక్తి దీక్షపూనుట కైయభ్యర్థింపఁబడినాఁడు. శాసనముగాఁ బ్రకటింపఁబడుటచే హిందూముసల్మాన్ సంఘములు రెండును హర్షించినవి. ఇట్టి శాసన మెన్నఁడైనఁ దిరిగి భారతావని నెలకొనుదినములు రాకమానవు.

వందసంవత్సరములు యత్నించినను సంపాదింప వలను కాని, హిందూమహమ్మదీయులసఖ్యతను, రెండు మూఁ డేండ్లలోనే సంపాదింపఁగలుగుటకు ఆనాటి ఆ వీర పరాక్రమ వంశుల స్వార్థరహితదేశభక్తియే కాని వేఱు కారణము లేదు. దేశవాసులలో సఖ్యత యున్నచో, ఏ దేశము పరదేశ దాస్యమునకుఁ బాల్పడ నవసరము రాదు. ఇయ్యది ముమ్మాటికి సత్యము.

మఱియు మతప్రాతిపదికపై నేరాజ్యము నేనాఁడును తిరముగా నిలువఁబడనేరదు. జాతిమతముల కతీతమై, సత్యాహింసలపై నిర్మింపఁబడిన రాజ్యమే శాశ్వతస్థాయిలో నిలువఁ బడఁగల దని యీ విప్లవము వేఱొకసారి ఋజువు గావించినది.

పాఠకులారా ! భారతదేశము నీవిధముగా, దాస్య విముక్తము గావించిన మన భారతవీరుల యొక్కసారి జోహారు లొనరించి మీ తనవులు ధన్యత నొందించుకొనుఁడు. నూఱు వత్సరములుగా నీగాథ గడచి చనినను, స్వాతంత్ర్యవాంఛ మన నాడులలో ప్రవహించుచుండుటకుఁ గారణము భారత ప్రథమ స్వాతంత్ర్యపోరాటము సాగించిన యానాటి వీరుల సంకల్ప ప్రాబల్యమే కాని వేఱుకాదు.

ప్రచారము

I

“విభజించి పాలించు” అనునది బ్రిటిషురాజనీతి. హైందవమతము నణగఁగ్రొక్కుటయే వారిల పరిపాలనకుఁ బ్రధానఫలము. అట్టి తమ దమననీతిని ప్రయోగించుటకు భారతమున నానాఁడు పరిస్థితులు మిక్కిలి యనుకూలములై యున్నవి. ఆశయములు పరస్పరవిరుద్ధములు గాకున్నను, ఆ చరణమున వైషమ్యద్వైపిగల రెండు విభిన్నమతములవారానాఁడు అంగ్లేయులకు భారతమునఁ గానవచ్చినారు. పారే హిందువులు, మహమ్మదీయులు.

బ్రిటిషురాజ్యమహాభవన శంకుస్థాపనవేళ మొదటగాఁ జేర్పఁబడిన యిటుకలు రెండు. ఒకటి చీలఁదీయుట- రెండవది మోసముఁజేయుట.

ఈదేశమున కేతెంచు నే యాంగ్లేయునకైన నుగ్గుఁ బాలతో నీ రెండు సద్గుణములు సూరిపోయఁబడియుండు నన్నమాట. ఇక నా పాలకులు గుండెపైఁ జేయి వేసికొని యేనాఁడైన నిద్రింపఁగలరా ?

దొంగతనముఁ గావించినవాని గుండె, ప్రాంతియర్ మెయిల్ రైలువేగమునఁ బరుగించుచుండును. పాపపుణ్యము

తెలుగుగని పసిపాపని హృదయము. పొంగి ప్రవహించు మహా నదీగర్భమున ప్రవాహమువలె నుదాత్తమగు నడక గల్గి యుండును. చీను చిటుకు మన్నను దొంగకు, రాజభటులు తఱుముకొని వచ్చుచుండుటయే మనస్సున వోచును. నెత్తిపై. బిడుగు పడినను, నిర్మలాత్ముడు తొణకడు.

II

ఈనాడు మనకుగల ప్రయోగవసతి సౌకర్యములను గమనించుచున్న మా పాఠకులు సూక్ష్మవత్సరములనాడును భారతభూమి యిట్లే యుండు ననుకొనకుండు. పెద్దచూడదా రులు కొన్ని మాత్రమే గలదినము లవి. అంతటను కాలినడ కయే. గజాశ్వములు శీఘ్రతర ప్రయోగముల కుపయోగపడు చుండునవి. ఒకవ్యక్తి ఒకవార్తను దూరమున నున్నవారికిఁ జేర్చుట యెన్నడును జరుగ వలచుపడదు కదా! కాగా అంచెలనేర్పాటు చేసికొని వార్త సగపుచుండువారు అంచె వార్తా వాహకులు సమ్మతిమునకుఁ బుట్టినయింట్లుగా నుండు వారు.

రహస్యతమము గు రాచకార్యములను, పక్షులచే సగపించుచుండుట పురాణనిభాని తాచారము, రాచకీర్తి, పక్షమువారుగాని, తప్వ్యతిరేపక్షయులు గాని యీ ముగిచె లనే ఆధారముగాఁ జేసికొని తమ తమ వ్యవహారిములు నడుపుకొను చుండువారు. ప్రభుత్వమున కధికారము, సభ్యత మైన కోశము నుండును గాని వ్యవహారిమున కంతరాయము

రాకుండఁ గార్యములు నిర్వర్తించుకొనఁబడుచుండఁజిలి, విప్లవ ప్రచారకులకు ప్రభుత్వకోశములు లోటు గదా !

దేశభక్తియొక్క యీ యూలోగను తీర్చిపడి, సరి పాలనాసహిష్ణుత కోశమును సమకూర్చినది. ప్రజాశక్తి యుక్త్య ద్భుతమైన దని ఋజువైనది. ఎట్లును బంగారము నేర్పమైన కొండ నెక్కుటలో సందేహ ముండునా ?

రహస్యగోపనము స్కాంచుట మహత్తరవిషయము. హిందూమహమ్మదీయసఖ్యత బోధింప ననసరము భేక యే వారలలోఁ బాదుకొనినది. ప్రజలలోఁగల యుత్సాహశక్తి అంతఃప్రవాహము వహించి, కార్యానసరమునందీ నెలుపడఁ జేయఁ గలిగినా రానాఁటి ప్రజలు. విప్లవప్రచారితులఁ గాఁటి నిసవారలు, వేతనముల కాశించ లేదు, రాఁగల ఉద్యోగములు నూహింపలేదు. పట్టిన పిశాచమును వదలింపుకొనుటయు వారల యాశయము. భావిభారతిపౌరులు, దాస్యభాగము వహింపకుండురుగాక ! యని వారల ఆశీర్వాదములు. వారు నడచిన త్రోవల నెచ్చఁగ జూచినను, ఉపకారము చేతి కందివచ్చినది.

నిర్ణీతమైన యొకానొక ముహూర్తము విప్లవము చెలరేగుటకు నిర్దేశింపఁబడినది. దానినే ప్రచారిము గావించి నారు. అందఱు తెల్లజాతి నంబి మొందించుటకు బద్ధకంక యులైనారు. ఆక్షణమునకే యెల్లరు నెదరు చూచు చున్నారు. మఱియొకవిషయ మేమనఁగా, విప్లవానంతర కార్యముల కొకరూపము నిశ్చయించినారు.

ఎవ్వరు సింహాసనము నెక్కవలయునో, ఎవ్వరు మంత్రిపీఠ ముఖ్యింపవలయునో. ఎవ్వరు సేనానిపద మాక్రమింపవలయునో ముందే నిశ్చయింపఁబడినది. నైజాము రాజ్యమున రజా కార్ల ప్రచారముల నరికట్టుట కుపక్రమించిన భారతమంత్రాంగమును కన్నులారఁ గాంచిన మీఁకు భారత భూమిపై మంత్రశక్తి సంపదకు లోటు లేదని తెలియఁగలదు కదా !

విప్లవము బ్రద్దలగుట

పాఠకులారా ! సింహాలో రాజప్రాసాదమున కొకసారి పోవుదము రండు. విప్లవము వర్ధిల్లుచినములు కాఁబట్టి మనమును రిహస్యసమయముననే పోవలయును సుమా !

అర్ధరాత్రిసమయము. ప్రపంచమంతయు గాఢనిద్రలో మునిగియున్నది. విశాలభవనప్రాంగణమున రాజప్రతినిధి లార్డు కానింగు సుఖశయనము నొందియున్నాఁడు. పహారా కాము బంట్లతోతులు జాగరితులై యున్నారు.

పండ్రెండుగంటలు హజారమున మ్రోగి యరగంట కూడ కాలేదు. పహారాజవాను కనురెప్పలు బరువు లెక్కినవి. ఒకసారి ఆవుచి, “పహారా హుషార్” అను నర్థమిచ్చు నింగ్లీషుభాషా సినాదము గావించి, తన యుద్యోగము చక్కఁగా నిర్వర్తించినవాఁడ నైతిని తృప్తితో గోడకుఁ జేరగిలఁబడినాఁడు. ఇంక ఒంటిగంట కొట్టఁబడినపు షోకసారి

భవమా చుట్టును పొంగి పెంచుకొన గానిచి రాసా సి గున్నది. ఆ సిమ్మట వేటాకడ డా యధికారమునకు వచ్చి కొనును. ఈలోపల పదినిమిషములు కన్న మూసినంతలో మిన్న విటిగి పడఁబోవదని నిశ్చయించుకొన్నాడు. అటుపను మధ్య మధ్య రెప్పలెత్తి చూచుచునే యున్నాడు. అభ్యాసముచే నట్లు చేయుచున్నాడే కాని, రెప్పలుమూసియున్నపు యాత్ర చైతన్య మాతనిలో నిలిచినదో రెప్పలు విచ్చిినపుడు మాతనిలో సంతతచైతన్యము ప్రవహించుచున్నది.

ఒకసారి తన్నెనిగో పిలుచుచున్నట్లులు విడిచి వెలిసియు వెలియని యాస్థితిలో నాతనికి దోచినది. కన్నులు వశమే, 'పో, పో, ఇంకను ఒంటిగంట కొట్టఁబడలేను. ఇంతముందుగా వచ్చితివేల? గుమ్మమునకు చేరగిలఁబడుము' అని సమాధానమిచ్చి సామాన్యసుఖంబు పొలిమేరల నాడు. అపు డాతనికి వినవచ్చిన పిలుపు ఆతని యాహా ప్రకారము ఆతనిపిమ్మట నాతని యుద్యోగధర్మము నిర్వహించువలసినవానిదై యుండవలె. కంతధ్వని వినఁబడినమాట నిజమే కాని, అది పిలుపుగాదు; ఇరువురు సిపాయీల గోద నము. దీనతతోఁ గూడిన ముఖములు, బడలికలతో నడిగిన మేనులు, దుద్ధములై నూతినుండి వెడలుచున్నటులున్న కంత స్వరములు, ఆయుధశూన్యములైన హస్తములు-ఇట్టి వారల మొఱు, నాయర్థ రాత్రమున నాచోట నిద్రఁబోవువాని కాళ్ళకు మ్రోకి నటులున్నవి. ఇంక నావచ్చినవారుపహారాజవానుప్రలాప

సంభాషణచూచినారు. మేల్కొన్న వానికినిచ్చు ణిప్పగుజనగాని యొద్దకు నర్థరాత్రమైనను వార్త పంపింపఁగలరు కాని, నిద్ర పోవు వానికడ నేమిచేయవలయునో వారలకుఁ దోచినది కాదు. పోనీ, ఆపహరాజవానునే నిద్రనుండి మేల్కొలుప రాదా? అని యందురేమో, అర్థనిద్రనుండి మేల్కొనిన యతఁడు నిశిజామున నింతదైర్ఘ్యముగా రాజప్రతినిధిభవనము దరిదాపున కేతెంచిన వాఁడు శత్రువులైయుండు రను నూహతో నతఁడు తన చేతనున్న యుపాకృతి వారలను గాల్చివేయుట తటస్థించినను తటస్థింపవచ్చును. యుపాకృతి కాల్పుల కంత భయపడిపోయినవా రా నచ్చిన యిరువురు సిపాయీలు.

వా రా సమయమునఁ దమ యెప్పటిగోదనమునే దీర్ఘకరించుట తప్ప వేఱొకమార్గము. వారలకుఁ దోచినది కాదు వా రా గోదనధ్వనులు, హజారమున నిద్రించు కావలి వారలను కంటే రాజప్రతినిధినే ముందు మేల్కొలిపినవి. మేల్కొలుపుటే కాదు; చేతితోఁ బట్టి తెచ్చినటుల నా కానింగుప్రభువు నా చోటునకుఁ దెచ్చి వదలినవి. వారి కా సమయమున నీ క్రింది సంభాషణ ప్రవర్తించినది.

“ఎచటనుండి మీ రాక? మీరాక యెచటనుండి?”

ద్విరావృత్తముగా నడుగఁబడిన, రాజప్రతినిధియొక్క యీ ప్రశ్నకు నూతనాగతులైన యా యిరువురు సిపాయీలు

నాకే మాటుగా సమాధానము చెప్పినారు; కాని గోదన ముతో మిళితమైన యా సమాధానమునం దిమిడిన యక్ష రముల రాజప్రతినిధి పోల్చుకొనలేక పోయినాడు. ఇంకొక మైన యాపద యేదో సంభవించియుండు ననిమాత్రము రాజప్రతి నిధి కానింగు త్తణముతో గ్రహంపఁగలిగినాడు. అపాయ సూచకముగా తన తూ తూ నుండినాడు ముగ్ధులు, త్తణముతో నాచోట పట్టలము మొలక లెత్తినట్లునది. ఇరు వురు సిపాయీలఁ దన రెండు చేతులతో బట్టుకొని నోటికి గొనిపోయినాడు రాజప్రతినిధి.

అందఱతోఁజూని పహారాజవానుగూఁడ నిద్ర వేల్చొని నాడు. తన ప్రవృత్తి తకు లోలోన భయపడుచు చుట్టు జేరిన పైనికులు కట్టదిట్టము చేయ మొదలిడినాడు. పహారావాని కన్ని సంగతులు తెలిసియుండునని యూహించుకొనిన కొందఱు సిపాయీలు, వానిని సమీపించి, ఆపద తెలుపు బిగులు పిలుపునకు, గారణ మేమైయుండు నని ప్రశ్నింపఁగఁగినారు. బిగుల్ ఊదిన దెవ్వరో యెఱుంగని నూ కానలి జవాన్ రాజప్రతినిధి భవనము దొంగలచే దోచుకొనఁబడిన దని యొకరికి, భవనములో నెవ్వరికోఁజేలుకుట్టియుండు నని యొక్క రికి, త్రాచుపాము కానవచ్చి తప్పించుకొని పోయినదని వేతొక్కరికి, వేసవిగావున నెచటనోకొన్ని శిబిరములు పరశు గామ ప్రీతియైనవని సమాధానముల నందిక పొందిక లేనట్లు చెప్పుట కారంభించినాడు.

లోపలివృత్తాంత మేమో నెస్వరు నెలుంగరు. రోదన భవనుల సిపాయీలు కొందఱు వినియు డుటచేఁ గావలిమాటలను వారు నట్లే సమస్వయముఁ గావించుకొన్నారు.

కానింగుప్రభువు స్వయముగా నిరువురు సిపాయీలను భవనములోనికిఁ గొనిపోవుట తమకండ్లతోఁ జూచినవారలు మాత్రము గొప్పముప్ప ఉప్పటిల్లినదని యూహించుకొనఁగలిగినారు. కాని, మిప్పుస్వభావము పార లెల్లు నిర్ధారణము చేయఁగలుగుదురు ?

— — —

౧౮

కానింగు కండ్లు తెలుచుట

కానింగు ప్రభుభవనము నెలువల సంరంభమును జూచితిరికదా ! ఆసిపాయీలు నిరంతః రోదనమున నా చోటునకు రాఁ గారణ మేమో వెలిసికొన మీరును సంజాతకుఁడూ హుల్లై యున్నారనుకొందుము. పాఁకులారా ! అట్లులైన ప్రభుభవనాంత ర్భాగమునకుఁ బోవుదము మాతో రండు. రక్షకభటు లడ్డువెట్టుచు రని యనుచూనించుచున్నారా? ఇటు వినుఁడు హజారము కావలిగాయుచున్న భటున కిపు డొక సంకటస్థితి తటస్థించినది. ఏమందురా ? తాను కావలియున్న ద్వారముకడకు నర్ధరాత్రును సూతనులగు సిపాయీ లేతెంచుట తటస్థించినది. ప్రభువున కాసంగతి మొదట వినిపింప

వలసినవాడు తాను. ఆవచ్చినవారు శత్రువులతో కుట్రలతో
దెలిసికొనవలసిన బాధ్యత తనది. తన నియోగమును తాను
సరిగా నిర్వహించినవాడు కాలేదు. దాని నొక బులదండ.
ప్రభువు స్వయముగా వచ్చి ఆయాగంతుకులు పోషికి పోసి
పోవుట జరిగినది. క్రొత్తవారిలను సముచితసలహాలతో నాన
లకు బంపించిన పిమ్మట నైనను దానాసమయమున బ్రహ్మ
త్తుడైయున్న నిమయము విచారణకు రాకమానదు. ఆపు
డతడడు తన యలస ప్రసర్తనకు తుమాపణ వేడకుండునట
తప్ప వేటుమార్గములేదు. తుమాపణ వేడినను, శిశి, తిప్పకి
పోవచ్చు. ఒకవేళ శిశు తప్పినను, ప్రమోషను లేకుండు
ఆపివేయబడవచ్చు. లేదా యశిని క్రిందిగొట్టగమనము
మార్చవచ్చు. చూచితిరా! ఉన్నతిని ప్రభువున్నను గోరి
రాజుకొలుపున నున్న వానికి, నొకక్షణము ప్రమత్తని నహిం
చిన కారణమున నెంతటియనర్థ మాపాదింపబడనున్నదో!
ఇట్టిసంకటనమున బడి కొట్టుకొనుచున్న యాని తుది భయము
మనల నడ్డుపెట్టు స్థితిలో లేడు. కాన యభేచ్ఛగా పోన
బ్రవేశింపవచ్చు. రండు.

అదిగో కానింగు కడునాత్రముతో బ్రశ్నించు
చున్నాడు. సద్దు చేయక వారల సమాధానమును వినుడు.
ఇంగ్లీషుదేశపు టుచ్చారణతో ఇంగ్లీషుభాషలో జరుగుచున్న
యాసంభాషణలో, మీరట్ పదము పదేపదే పుట్టెనుగా
వినవచ్చుచున్నది. ఆపదము వినవచ్చినపుడెల్ల కానింగు ప్రభువు

ముఖము తేజోహీనమై మరలఁ బ్రశ్నించునపు డాతని కంఠము వెలుగు రాచుకొని పోవుచున్నది. ఆ వచ్చిన వారలను ఆ చోటునకు సహూపమున విశ్రమింపఁ బొండ్లని చేతి సంజ్ఞతో నాజ్ఞాపించినాఁడు. కానింగు శరీరము శయ్యపైఁ గూలఁబడినది. తల తిరిగిపోవుచున్నది. మనస్సు చుధ్యధరా సముద్రము దాఁటి పోవుచున్నది. కంపెనీవారియెదుట తా నొక నేరస్థుడనని యాతనికిఁ దోచుచున్నది. సమాధానము చెప్పికొన నవకాశ మేమియు నాతనికిఁ గానరాలేదు. తన పర్యవేక్ష కర్తవ్యమున నున్న యాంగ్ల సేనలు నటికివేయఁ బడినవి. ఆంగ్లావాసములు దగ్ధము గావింపఁబడినవి. మీరట్ నుండి ఆ సింహియాలు తెచ్చిన వార్తాసారాంశ మియ్యది.

“స్వదేశీయ పటాలములు తిరుగుబాటు-కాదు విప్లవమునకు సంసిద్ధ మగుచో నింక భారతభూమిపై నాంగ్లేయులకు నిలువ నీడ యెక్కడిది? ఇంక నితర పట్టణములలో నెన్నిచోట్ల నిట్లు విప్లవము చెలరేగినదో!! ఎద త్కాంగ్లేయ సోదరులు చిత్రవధలకు పాలు గావింపఁబడినారో!!

ప్రేంచి, మహాశాకినీ వదనమునుండి భారత ప్రభుత్వమును వదలించుటకుఁ దమస్వాధీనము గావించుకొనుటకుఁ బూర్వపురుషు లెందఁ తిన్ని యవస్థలు పడినారోకదా! ఈ నాటికి నాయాజమాన్యమున నీ విధముగా దుర్గతిపాలైన కంపెనీ ప్రభుత్వము సింద నంతటిని నాపైననే మోపును.

గదా! క్షణ మాలసించిన నెట్టి దుర్వార విసవలసివచ్చునో కదా?" అప్పటి యాతని యూహ లిట్టివి.

“విప్లవమహాగ్నిపర్వతము నే నధివసించిన యీపర్వం కము క్రిందినుండి బ్రద్దలయి, పైకివచ్చి, నన్ను నా యను చరులను ‘లావా’ ప్రవాహమున ముంచివేయదుకదా? మైసూరుతోవలె విప్లవ కరపత్రములతో మసరిశ్చి కవర్గము పట్టుకొన్న గూఢచారికథ తెలియనచ్చిననాడే దేశీయపై న్యమును నిరాయుధము చేయవలసినదిగా నాజ్ఞాపించియున్నారు. కాని యేమిలాభము? ఏది జరుగరాదో, ఏది యొంగుజాతి వినాశసూచకమో యయ్యది జరుగనే జరిగినది. బ్రతుకు మీద నాశ లేనేలేదు. కాని యున్యోగనిర్వహణ బాధ్యత మనపై నున్నదిగదా! దానిని నిర్వర్తించు టెట్లు? ఏమి గావించుటకును గాలుసేను లాడుట లేదు.”

ఆంగ్లజాతి రాజగుండెగలది కదా కష్టముల నెదుర్కొనుటలో కీర్తి, అపకీర్తి అనువిచారముతో బనిలేకుండు రాజ్య ప్రతిష్ఠకై పెనంగులాడన దాంగ్లజాతి. సమయస్ఫూర్తి ప్రదర్శించుటలో నాంగ్లజాతి కాజాతియే సాటి. కాకున్నచో, అనేకసముద్రముల కావల ఐదుశేల మైళ్ళదూరమునఁ గల పొలమునఁ గాలిడి, మొదట సాటిరై-పిమ్మట కొలుదారై-ఆ పిమ్మట భూకామందై-ఇదకు సర్వాధిపత్యము నహించు నేర్పు ఆంగ్లజాతి ప్రదర్శించఁగలదా!!! ఇట్టి గుణవిశిష్టత

గల జాణివాడయ్యను, కానింగుప్రభువు తనపడకపై నధో ముఖుడై పడియుండి యరిగిటనేవు నుఱుచినాడు.

అంతలో నతఁ డొక యాలోచన గావించినాడు. “యశోవా మృత్యుర్వా” యనునటులు పరాక్రమించి, పౌరుషము నిలువఁబెట్టుకొనవలయు ననునదే యాతని యుష్మణి యాలోచన; కాని శత్రువు ఎదుటనున్న పుడుగదా యాతని యాలోచన ఫలించునది! సర్వము నాశనమైనదని కదా యీ వార్త హరులేఁజెంచి విసిరివిన వార్త! ఏదారిని మీరఁజూచు వార్తాచేరఁగలదు? మరల నాసిపాయాలఁ దనయొద్దకుఁ బిలిపించి నాడు. ప్రశ్నపరంపరఁ బ్రయోగించి, కొన్ని క్రొత్త విషయములఁ దెలిసికొనినాడు. తన రాజ్యాంగమంత్రము నంతయు నుపయోగించి యొక స్థిరనిశ్చయమునకు వచ్చినాఁడా రాజ ప్రతినిధి.

ఇంగ్లాండునుండి భారత కేశమునకుఁ బంపఁబడు సిపాయిలే మిక్కిలి యుద్దండులు. అధికారపదవుల నాక్రమింపనేఁజెంచు వారు మిక్కిలి రాజనీతిచతురులు. రాజప్రతినిధిగా నధికారము వహించువాఁ డపరయకాగంధరాయఁడుడై యుండునని మేము నిశ్చయించి చెప్పఁబోవుట లేదు. ఏవిషయమునందైనను, మతిఁ బ్రవేశింపఁజేసి ఆలోచించవలయునే కాని మానవునకుఁ దోచని యాలోచన టుండనేరవు. “అరిది విలుకాసి ముజ్జల శర మొక్కటి తప్పి చనిన-” అని భారతమునఁ జెప్పఁబడలేదా!!!

ఇట్లాలోచించినాఁడు కానింగుప్రభువు-హిందూమహా
మ్మదీయు లెంతకాల మీదేశమున మునఁగలుగుదురో అంత
కాల మీదోట ముఁడవజాతి యీదేశమును పరివాలించ
వలసినదే. ఆవిషయ మెప్పుడో నిర్ధారణ యైనది. వారిలో
వారికిఁ బరస్పరసహకార మేనాఁ గేర్పడునోఆనాఁడు పరదేశ
వాసుల కీచోట నిలువఁ జోటుగాని, త్రాగఁ గీరముగాని లభిం
చవు. వాగల పరస్పరసహకారముమూలమున నేర్పడినదే
అయియుండవలె ప్రకృతవిప్లవము. దీనికి విఱుగుడుగా వేటాక
తంత్రము పన్నవలసి యున్నది. అది యిది—

హిందువులలో శిక్కులను వేటాకజాతి మిక్కిలి పౌరుష
వంతమైనది కలదు. మహామ్మదీయు లనిన మండిచడు స్వభా
వముగల దా శిక్కుజాతి. కావున శిక్కుపటాలములకై
వార్త నంపెదఁగాక. మఱియు స్థిగ్గీకోట కనతిదూరమున
యన్న ఒకటిరెండు సంస్థానముల చేయూత లభించుచో,
పగండముగడచి బయటఁబడవచ్చును-అసలు మంత్ర మాతని
విధముగా మనస్సునకుఁ దోచినది.

శ్రీఘ్రముల వార్తాహారుల రావించినాఁడు, కర్తవ్య
మును బోధించు లేఖలను తానే స్వయముగా రచించినాఁడు.
కోస్తానగరమునఁ గల సేనాసన్నివేశమునకు, కాన్పూరు
సేనానాయకునకు ముందుగా వార్తల సంపినాఁడు.

కంపెనీవారి కీ వివరము లన్నియుఁ దెలుపు లేఖ
వాయుచు, ఇప్పటి కీ వ్యవహారము చేయి ధాటినట్లే

యనియు, వ్యవధి లభించి, సమయమునకు సాహాయ్య ముగదా కొనఁగలిగి నట్లయితే మాత్రము జయము కఁపెననీనల.చి వరింపఁగలదని స్పష్టపఱచినాఁడు.

౧౯

యుక్తి

అది మునిమాపువేళ. బయటికి వచ్చుచున్నాఁడు హిలరు కట్టించిన కోటనుండి యొకవ్యక్తి. నానా సేన లతి జాగరూకతతోఁ గాన్పారుకోటఁ గాచుచున్నదిగా! అతఁ డెట్లు పట్టువడకుండును? అతఁడు కొప్పినమాత్రదాని, చేత నొక కట్ట గోరువంకమాత్రమే కలవు. ఇంక నెట్టి వస్తుసామ గ్రియు నతనియొద్దఁ గానరాదు. అపు డపు డా గోరువంక శబ్దము గావించుచున్నది. ఇట్టి దిగంబరునకు, నే రాజకీయ సంబంధము నుండదనినాఁ డొకఁడు. అట్లుకాదు, గూఢచారు లిట్లే యుందురనినాఁ డింకొక్కఁడు. అట్లయిన మన మతనిని మన యధిపతి కడకుఁ గొంపోవలసినదే యనినా డింకొకఁడు. అట్లే యతఁ డొకచిన్నయధికారియొద్దకుఁ గొనిరాఁబడినాఁడు.

“ఎవ్వరు నీవు?”

“లోపలివారు తన్ని తగిలేశారు బాబూ?”

“ఓహో! బధిరత్వము గూడనా? ఎక్కడికి పోవు చున్నావు?”

“మైనా బాబూ! యిది, దీని జతను వెనకి పట్టు కొనుటకై పోవుచున్నాను. ని స్పృహగా నా తప్పిపోయిన దండీ బాబులారా!”

“నాలుగు తన్నండిరా వీనిని.”

“అయితే యీ మైనా మీంగే తీసికొనగడి బాబయ్యలారా” ఒక డా పిట్లను గ్రహించినాడు. నూతనస్యక్తి విడువబడినాడు. టెక్ లుచ్చుచు తిరిగి యొకసారి యని కూసినది.

అటఁ జేరిన పహారావారి కా వ్యక్తిపై ననుమాన మేమియుఁ గలుగలేదు. తల వంచుకొని వెడలిపోవుచున్న యతనిని, వెనుకకుఁ బిలిచి, దయదలఁచి మైనా నిచ్చి పగసి నారు.

కొన్నియడుగులు నడిచి యొకచోట నా బడుగు మానిసి యొకింత విశ్రమింప సూహఁ గొనినాడు ఒక వృక్ష మూలమున నొఱుగినాడు. సన్ననిపీలిక మైనాకాలికిఁ గట్టి చేత పట్టుకొనినాడు. ఆ పక్షియుఁ గొంతదూరమునఁగల గింజల నేటికొని తన ముందునకు నడచినది. రెండు మూఁ డడుగులు స్వేచ్ఛగా సాగినవి. ఆ పిమ్మటఁగాని కాలి బంధము సంగతి తెలియరాలేదు. నిర్బంధము తెలియఁగానే టెక్ లుచ్చి యొక్కమా టెగిరి యూచోటుననే నేలమీఁదఁ బడినది.

నేల బారుగాఁ బరుండియున్న బడుగు మనుజుడు దాని టెక్ లక్రిందఁ గట్టబడిన లేఖఁ గాంచినాడు. తనలో నిట్లను

కొనినాడు. 'పిచ్చివాడు స్వీలరు. బ్రతికి బయటపడుచు ననియే యాతనియూహ! ఈసారి కాతనిపని పరిపూర్తి అయ్యేముందుంది. ఇంక నీలేఖ దేనికి? కాని, వాతప్పు రాకూడదు. గంఠస్యమునకు దీనింజేర్చెదగాక! హజారమున నున్న ఆ రక్షకభటులకు నాపై గలిగిన యనుమానము పూర్తిగా దీరునటును నీవృక్షచ్ఛాయలో బడియుండెదగాక !

ఈ పక్షిసిల్లకు లగ్నోనగరము తెలిసియున్నట్లయిన దీని నెగురవైచిన జాలును. లేఖను గమ్యస్థానమున కదియే చేర్చియుండునది.

లేఖలోని విషయము లతిముఖ్యములు-అతిశీఘ్రముగాఁ జేర్చబడవలసినవి-అనుమాట తథ్యము. కాని దేశమందంతట గూఢచారులు ప్రబలియున్న యీ సమయమున నేను పట్టుపడకుండు గమ్యస్థానముఁ జేరు టెట్లు? కోటనుండి బయట వడుట కీ బడుగువేస ముపకటించినది ఇంకమీదట స్వీలరు రహస్యముగా నిచ్చిన బంగారునాణెము నాపుక్కిట నున్నది కదా! దాని నెచ్చోటనైన మార్చి, వేసము మార్చి పయనము సాగించెదగాక.''

ఇట్లు కొంతవఱ కాలోచించి, యాతండు మరల నాలోచింప మొదలిడినాడు.

“ఒక వేళ నాశము మార్చుటలో పట్టుపడవచ్చును. అన్నివిధముల నీ ప్రకృతవేషమే తగియున్నది. మీఁదుమిక్కిలి

నాయీశ్రమకు దొర నే తిరిగివచ్చునప్పటికి బ్రహ్మచారియిండిన
గాదా బహుమానము లభించునది? అది ఉత్త కల్ల. కావున
నే నిట్లే పయనము సాగించెదఁగాక!”

— — —

౨౦

స మీ త్త

భారతదేశమునఁ గలపెన్సప్రభుత్వము కులిపోయినది.
పరదాస్యపీడ పటాపంచ లైనది. భారతభూమిపై స్వతంత్రత
తిరిగి నెలకొనినది. దేశభక్తులు గావించిన త్యాగములు అల్ప
కాలముననే ఫలించినవి. వీష్ణుబాజీరావు తనయుక్కసంయ
మము, కృషి, ఓర్పు, వృధగానందుల కలఁడు మిక్కిలి సంత
సించినాఁడు. నానా ప్రభుత్వము తమజీవితములు ధన్యత
నొందినవని సంతసించినారు. దేశవాసులలో నైక్యత
యున్నచో, ఎంతటిరాజకీయపుటెత్తులనైన సులువుగా దాటి
పోవచ్చునని ఆనాఁడు ప్రాప్తించిన స్వతంత్రత సాక్ష్యమిచ్చి
నది. ఇంతయేల? అన్యాయము చేయుటకును ఒకకొంత పరి
మితి గలదనియు, ఆపరిమితి నతిక్రమించుటయే నాటి తమ
యోటమికిఁ గారణమని కంపెనీయధికారులుసయితము తెలిసి
కొన్నారు. ఆనాఁ డెవ్వనినోట విన్నను ఇట్టివియే పలుకలు.

విద్యాధులారా ! స్వతంత్రభావమును మాట్టిమున్న
మీ జీవితములు ధన్యములు, స్వాతంత్ర్యము ఫలమును
సంపూర్ణముగా మీ రనుభవింపఁగలరు.

కాంగ్రెసు అటువదిసంవత్సరములుగా స్వాతంత్ర్య
పోరాటము నేల మరల సాగింపవలసినదా? అను ప్రశ్న
మీ మానసముల కలఁత పెట్టుచున్నది. మీ మెఱుంగుచుము,
కాసి ఇంతవఱకును నీ చిన్నిపుస్తకమున ప్రథమ స్వాతంత్ర్య
పోరాటమునకు దాదాపును కొన్ని ముఖ్యసంఘటనలను
మాత్రమే పేర్కొనుట మా చూశయము; కాసి, విప్లవము
యొక్క సక్రమాభివృద్ధి నర్థించెప్పుట మా కభిమతము
గాదు. ఏలన అనాటి రాజకీయములు, అప్పటి దేశ కాలపరిస్థి
తులు, ప్రజలయగుట గల రాజకీయచైతన్యము, రాకపోక
లకుఁ గల నశతులు, విదేశముల రాజకీయములకు మన దేశ
మున పరిస్థితులపైఁగల ప్రభావములు. స్వదేశసంస్థానముల
వారి ప్రవర్తనాదికము-ఇన్ని సంగతులు యధాతథముగా
బోధపఱచుకొన్ననాఁ డా విప్లవ తత్వము బోధపడఁగలదు.

నాఁడు భారత దేశమునఁ జలఁచుచున్న విప్లవము
వార కంపెనీ ప్రభుత్వమునకుఁ దెలియలేదా? తెలిసినచో
దాని నణఁచుటకు వారలు గామించిన ప్రయత్నము లెట్టివి?
స్వతంత్రపతాకము ఢిల్లీకోటపై నెగురుచునుటకు గన్న
లారఁ గాంచిన పరదేశపరిపాలకుల మనోభావము లెట్టివి?
చేయిజాతిన నాటి పరిస్థితులను తిరిగి వార లెన్నాళ్ళకుఁ
దమ స్వాధీనము లొనకఁ దెచ్చుకొనఁగలిగినారు? అతిక్లిష్ట

సంకట సమయముల వారు ప్రవర్తించిన విధానము ఎవ్వరికి పరిస్థితుల నడుపులోనికిఁ దెచ్చుకొనుటకు సాధ్యమగు దైవమే వాశలకుఁ దోడ్పడెనాఁడా? “దైవమ్ మానుషసూపేణ” అనఁగ దైవము మనుష్యరూపమున వచ్చి సాయము చేయు నని కదా పెద్దలు చెప్పుదురు? స్వదేశములకుఁ బ్రతికూలముఁ డును, పరదేశీయులకు ననుకూలఁడు నగు నా దైవము నాఁ డెవ్వరి యంతరాత్ముల నావహించుటచే నిరిగి భారతదేశము తొంబదియేఁడులు దాస్యభారమునఁ గ్రుంగిపోవలసినవచ్చినది? ఈ సందేహముల నవనోదనము గావించుటకే ముగిమప్రకరణముల కథ ప్రారంభింపఁ బడుచున్నది.

— —

౨౦

ప్ర తీ కా ర ము

రాజప్రతినిధి యాజ్ఞల నందుకొని దేశభిక్షులన్నియు కిర వారిలో ముఖ్యుఁడు నీలు. అలహాబాదు. బనారసు నగరముల కరుగునదిగా నానఁ దాజ్ఞస్పృహఁడనాఁడు.

నీలు స్వభావముచే గట్టిగుండ గలవాఁడు. నరహంసము నుండు. రాజకీయముల నలఁ డొకసారిగా నివగాహనము గావించుకొని, యొకపద్ధతి కార్యాచరణమును మునుపటి నే నిశ్చయించుకొనును. అటు నూత్నత న సూత్రాత్మకమున నంత డా పద్ధతి వీడఁడు. ఇతరులమాటలు లెక్కనేయఁడు.

అతి క్షిప్రస్థగిస్థిగులు దా సెనుగ్గి. సవలసెనున్నట్లా
తగు మొదట నే సూహించినాడు, ఆపాడు కాశీ చేదనాడు,
తనక్రింది సైన్యమును నాలుగుభాగములుగా విభజించినాడు.
వారల కొక్కఁడు యాజ్ఞ-సర్వసూరణకర్త-అయ్యడి.

నీలుపైనికులు నడచిన గిళలగల గ్రామములలో
చిన్న-పెద్ద, ఆడ-మగ, ముసలి-ముతక, కుంటి-గ్రుడ్డి, ధని-
పేద, అంతర్వస్తులు-స్తనంధయులు అను భేదము పాటింపఁ
బడకుండ గ్రామములు చిత్రోవధలసాలు గాపింపఁబడినారు.

చివటకుఁ గాయలవలె మనుజులు రథ్యావృక్షము
లకు గ్రామచైత్యములకు వ్రేలాడఁదీయఁబడినారు. గ్రామ
ములు పరశురామప్రీతి గావింపఁబడినవి.

ఇంగ్లీషుసోల్దరు, దేశీయులైన సివిల్ ఉన్యోగులనుగూడ
నీసందర్భమున వదలలేదు. ఈవిధముగా నాలుగుదెసల కొసల
వఱకు నీసూత్రాహోమము సాగిపోవుచునే యున్నది. దేశ
భక్తిప్రమాణముల గావించినవారు మొదటనే ప్రాణముల
దేశమునకై బలిగావించుటకు సిద్ధపడి యున్నారు. ఈ యిక్క
ట్లన్నియు సామాన్యప్రజల వంతునకు వచ్చినవి. కాదను
వాడుగాని, నివారించువాడు గాని లేడు.

అలహాబాదు చోనునం దేడు వేపచెట్లకు నెనిమిది
వందల నగరవాసులు బ్రతి వ్రేలాడఁదీయఁబడి యుండి రనిన నింక
నానాటి మహాప్రళయమును మనస్సులో నూహించుకొన
వలసినదే కాని వ్రాయ నలవి గాదు.

సీమసేనానికీ, కాన్పూరుపరిసరీ గోరునా పుష్పము
వలవఁ దెలియవచ్చినది. వేదాంగ గోపాల్, గోరునైస్యము
నిచ్చి కాన్పూరునకుఁ బరిగించెను. పంజాబునందుఁ క్రొత్త
సిక్కుసేనానివహ మొక్కటి నచ్చి వాని జేరినది.

I

బలియ సీ కే వ ల మీ శ్వ రా ఛా

విష్ణవారంభమునకై నిశ్చేశింపఁబడి, ప్రచారము గావించి
పఁబడిన దినము వేటు. నిజముగా తిరుగుబాటు తురంగభ్రమన
దినము వేటు. ఈ దుస్సంఘటనలకుఁ బైవప్రాణికుల్యమే కారణ
మనవలెఁ గాని వేటు కాదు.

పంజాబునందుఁ బ్రభుత్వము తమరాజసీతి నుపయోగించి
ప్రవర్తించినను అమృతసగ్, సతారా, జలంధర్ మొద
లగు కేంద్రములలో విష్ణవప్రచారము చుఱుకుగా సాగినది.
నిర్ణీత దివసమునకై హిందూపటాలములవా రందఱు నొసరు
చూచుచున్నారు. ఆహా! నానాప్రభృతు లేగ్నఱచిన సుము
హూర్తనముననే విష్ణవాన్ని దేశమునం దంతట నొక్క
సారిగాఁ జెలరేఁగియున్నచో ఇంకముందుప్రకరణముల కథ
ప్రాయునట్టి దుర్గతి మాలేఖినికిఁ బట్టియుండునది కాదు.

పంజాబునందు మియాంమీరు ముఖ్యముగా నొకపైనిక
కేంద్రము. తదధికారియగు మాంటుగ్ మారికి మీరఱు స్వతంత్ర
తన నొందెనన్నవార్త తెలియవచ్చినది. ఇంతటి కట్టుకాటు

అంతా నాన్నానికే అందరినీ విన్నవించుకున్నాను. అట్లు ప్రభుత్వమునకు
ముందుగాఁ జెలియవచ్చిన నది మన రాష్ట్రస్వచ్ఛమైనవారు
గాకుండుండు ప్రజలలో సమాజిక గాకున్న గ్రామీణ తాళ
డైన స్వార్థప్రేరితుండు గాకుండునే?

కబాబ్ మైదానము నకుఁ జేరవలసినదిగా హిందూ
స్థైర్యములందఱకు ముందుగాఁ గాఁగిరిచ్చిచూచుకు నునాఁడు
చేరినది.

కేలమంది హిందూస్థైర్యము మైదానమునకు జేరినారు.
వాటికి లాట్టును నాంగ్లస్థైర్యము నిలువజేయఁబడిరి. ఇయ్య
దిదివఱ కెన్నఁడు లేని చూచరణము. “ఇది యే” మని
యెవ్వనికివాఁడు మనస్సులోనే ప్రశ్న గావించుకొనినాఁడు.
సేనాని యాజ్ఞకుఁ, గావించిన యెడకు శ్రమ దుపాకియే
సమాధానమిచ్చును గదా! సేనాని యొక యున్నతస్థానమున
నిలిచి, చూయుధముల నేలఁ బెట్టు డని యాజ్ఞాపించినాఁడు.
క్షణములో స్థైర్యము నిరాయుధులై నిలచినారు. మీ మీ
స్థానములకుఁ జేరుడని రెండవయాజ్ఞ. మైదానము మధ్య
భాగము శూన్యమై కనుపట్టినది. వెనుదరిగి చూచినవాఁ
డడుగులోనే కాల్చివేయఁబడినాఁ డని వేటుగాఁ జెప్పనక్కఱ
లేదు కదా!

పెషావరు, లాహోరులందును హిందూస్థైర్యము లీప్ర
క్రియ ననుసరించియే నిరాయుధులు గావించఁబడినారు. హోలీ
మర్దానుకోటలో సేనాను లనుమానించిన హిందూసిపాయీల
నందఱను ఫిరంగులమూతులకుఁ గట్టి కాల్చివేసినారు.

II

ప లో ధి త్రి

జలంధర్, ఫితారా సైనిక కేంద్రములవారు, స్వతంత్రతనొంది జయజయధ్వానములతో స్థానిక బయలుదేరినారు. సల్లెళ్లనది వారి కష్టంగా నిలిచినది. నది కావలి చూస్తున్న యానానగరము గలదు. అచటి గుంగుల సేనాను సేనానివహముల రాక ముందుగా నెఱింగి, నదికిగల వంతెన బాండ్ల గొట్టివేచిరి. చారచతువు గదా ప్రభుత్వము!

నాలుగుమైళ్ళు నదికి నెగువ నపరిచితమైన యుగ వంశీకుల అర్ధరాత్రము. పొంగిప్రవహించు సింధునదీశాసనస్థాన ఆ సేనలననిత్యుత్తరింపజేసినది. దేశభక్త్యావేశము గాని నేలుసాధనములు గావు. ఈవలియొడ్డున అంగుల సిక్కు సైనికులు తుపాకులు చారలకు స్వాగతము పలికినవి. కొందఱు సైనికుల నదిని దాటిరి కాని, సహాయసంపదలు, సాధనములు నింకను నానలియొడ్డున నున్నవి. మఱి రెండుజములకుఁ గాని కర్మసాక్షి కావరాఁడు. వారిచే నట నావేశ పోరించినది, స్వాతంత్ర్యము నొందితిమన్న యుత్సాహావేశము కాని బలసంపద కాదు. సూర్యోదయమునకుఁ బూర్వము, యాంగ్లసైనికుల యధిపత విలియమ్సును నేల కొఱిగించినారు. సిక్కుసేన లొక్కయడుగు వెనుక వేసినవి. వెనుకనున్నవారు నది నుత్తరించి వచ్చి కలిసి కొనినారు. పగలు రెండుజములకు యాధియానా

నగరమున స్వామిశ్రీశ్రీ పద్మపతాక నిలబడినది. పంజాబు సంతోషించుచు, పద్మనకునకుఁ జేయఁగాని పాపముగన దీక్షింపఁగల పటాలమే.

III

చేయూర

భారతదేశమునందు లాభకరముగా వాగ్దానము చేయుచు, ధర్మ స్వాధీనపరచుకొనవలసిందిగా పాఠకుని హుక్కుము. ఎవరికి సిగ్గు ! ఎవరికి ధర్మ ! అంబాలాకునికే కేంద్రము దారి నలంకరింపఁదలచినాఁడు. పద్మనకుని సేనల కాజ్ఞా సారంగి నాఁడు. పద్మ- హిందూస్థానీ గ్రామములు మా రక్షింపఁగలవని ననుచున్నాడు. ఒక్క- గ్రామమును దేవను వారికి పచ్చిముగించి నీళ్ళు పొందుట కరవయ్యెను. గ్రామాధికారులు గాని, వేట్ట వారు గాని పద్మగ్రామమునఁ గానరాదు కూలివాఁడు కూడి రాఁడు. బామగారు బుడికకట్టి వారూ లేరు. భారతసామాగ్రి నమ్మ నంగళ్ళు తాళాలు పడినవి. ఐరన్ ప్రయాణము ముందు నకు సాగినది. ఎట్లొ అంబాలా చేరినాఁడు సేనలతో నాసేనాని. అంబాలాకు, ధర్మకి నడుచు ప్రభావములగు పాటియాలా, నాభా, గురువు నను మూఁడు స్వదేశసంస్థానములు కలవు. వీరినుండి ఐరన్ సేనానికి సాయమే లభింపకయున్నచో, పంజా బుసేన దారిలో సిగిరిపోయియుండునది. మఱియు తన సేనలతో పాటియాలామహారాజు స్థానేశ్వరమును, టిందురాజు పాని

పట్టును విష్ణునము చెలరేగకంక సురక్షించి పెట్టినాడు. ఎవని దారిలో మహామారివారే బడినాడు. సన పోస్ట్రీబర్నాన్ వసన్ స్థానము నాక్రమించినాడు. పోస్ట్రీబర్నాన్ కలిసికొనుటకై మీరటునుండి యాంగ్ల సైనిక పటాల సెంట్రీ బయలుదేరినది. హిందన్ యొద్ద దేశభక్తులసేన వారి నెదుర్కొనినది. పటాలము ముందట సేన నిలుచునట్లు లేదు. నానా సేనలు, కన్ను మూసి తెలుచునంతలో నదృశ్యము లైనవి. పటాలములు ఫిరంగులు లభించుచున్నవను సంతోషముతో సిగ్గియుముగా సమీపించినవి. అచటనున్న ఐదుఫిరంగులు నగలి సొక్క మాటుగా ప్రేలినవి. తెల్లసేన మూడుపటాలులు బూడిదయైనది. అట్లంటరిగా నిలిచి ఫిరంగుల ప్రేరణజేసి వానితో బాటుగా భస్మీభూతుడైన యాయజ్ఞాతిదేశభక్తుడు డివెలోకదా! భారతదేశ స్వాతంత్ర్యవార్త వినినయూత్తము శాంతి గలుగజేయుగాక !

మేజర్ రీడు కొంతసేననుతో మీరట్ పటాలమును జేరినాడు. నాభామహారాజు చలువచే నైసిగులగు భోజన వసతి చక్కగా జరిగిపోవుచున్నది. అభిప్రాయముగి యెంతో దూరము పయనింపలే దాసేనలు. బహదూర్ మాసేన వారలతో దలపడినది. బహదూర్ మాసమాడుడు మీర్జాముగల్ దాని కధినేత. లేతవయస్సువాడు యుద్ధములలో నారితేరినవాడు గాడు. ఎదుట మెరియలవంటి ఘోరా - సిక్కు సైనికులు.

విప్లవముఖ్యోద్దేశముల నిటఁ గొంత చర్చించుట అనవసరము కాదనుకొందుము. నిర్ణీతదివసమున విప్లవము బ్రద్దలగుట- ఆక్షణములో నాంగ్లేయు లందఱు నఱికివేయఁబడుట జరుగవలె. ఆయుత్తరక్షణమున దేశీయసైన్యములు ఖజానాను మందుకొట్లను స్వాధీనము చేసికొనవలె. అన్ని కేంద్రములలోఁ బ్రజాపరిపాలన సక్రమముగా సాగిపోయే యేర్పాటులన్నియుఁ జేయఁబడినవి. ఇంతియేకాని, విప్లవ మింతముందుగా బయటపడునని కాని, అట్టిసందర్భములో నడుగడుగునకు యుద్ధము చేయవలసివచ్చునని కాని, విప్లవనాయకులెవ్వరు నూహింపలేదు. విప్లవము ప్రారంభ మగుటతో సేనాసాహాయ్య మవసరమని యందఱు నెఱింగినవిషయమే, శావుననే ఇటనుండి గారిబాట్లో తనసేనను, మే 30 వ తేదీకి ఇండియాకుఁ జేర్చుటకూహించినావల సిద్ధపఱచుట జరిగినది. పయనముగూడ సాగినదనియే చెప్పవచ్చును. కాని, మార్గమధ్యముననే విప్లవకారులు కొన్ని సేనాసన్నివేశములను స్వాధీనము గావించుకొనిరన్నవార్తలు వినవచ్చిన కారణమున నాసేన లంతటనుండియే వెనుదిరిగి రా నాజ్ఞాపింపఁబడినది. తన శుభసం దేశమును మాత్రము బహుమానపాకుఁ జేరునట్లు వార్తాహరునిచే గారిబాట్లో పంపించినాఁడు.

ముందు పరిస్థితి

ఫిల్లీకోటనుండి దేశభక్తుల సైన్యములే ముందునకు వచ్చి ఆంగ్ల సైన్యముల నెదుర్కొని వారిని మట్టుపెట్టుట కారంభించినవి. బఖ్తుఖాను దేశభక్త సేనల కఢినాయకత్వము వహించుటయే యందులకు హేతువు.

ఇతఁడు మహేలుఖండమునుండి యనంతమగు సేనా ద్రవ్యవాహినులతో ఫిల్లీకిఁ జేరినాఁడు. అతఁడు బహదూర్ పాచే ఫిల్లీగవర్నరుగా నియమింపఁబడినాఁడు. అపు డతని పర్యవేక్షకముక్రింద 14 వేల కాల్బలము, రెండు మూఁడు గుఱ్ఱపుపటాలములు, పెళ్ళులు సిరంగులు నుండినవి. ఆనాఁడు క్రొత్తగా వచ్చి చేరిన సేన లామఱునాఁడు ఆంగ్ల సేనలతోఁ దలపడవలసిన నియమ మేర్పాటు గావింపఁబడినది. ఫిల్లీపాఠు లందఱు సాయుధులై యెట్టి యాపదనైన నెదుర్కొన సిద్ధ ముగనుంచఁబడిరి.

జనరల్ రీడ్ నకు ఫిల్లీని తాను సాధింపలేనని తోచి నది. సెలవుపెట్టి వెళ్ళిపోయినాఁడు. జనరల్ విల్సన్ ఆతని స్థానమున నియమింపఁబడినాఁడు. ఎన్నితలలు మార్చినను జయాశ దూర మగుచున్నదేకాని చూపుమేరలోఁ కాన వచ్చుట లేదు.

నరేళులయుదాసీనత

సిక్కులు ప్రత్యక్షముగా నాంగ్ల సేనలతోఁ జేరిరి. కొందఱు రాజపుత్రులు, మరాఠా రాజులు, తటస్థత వహించి నారు. ఇందూరు, గ్వాలియరులతోఁ దిరుగుబాటు జరిగినను. మహారాజులు దాసీనులుగా నుండిరి. భరతపూర్ మహారాజు తన సైన్యమును కంపెనీవారికి సాయముగాఁ బంపించెను. జయపూరు జోదపూరు మహారాజులు తమ సేనల నాంగ్లేయులకు సాయముగాఁ బోవుట కాజ్ఞాపించిరి. కాని సైనికులొంగ్లేయులం జేరఁబోవుటకుఁ దిరస్కరించిరి. వారి కున్న పాటి యూహయైన మహారాజులకు లేకపోయినది కదా !

మిలాఖత్

సైనికులగువారలకు నిత్యము వేర్పఁజను విషయములు

క్రమశిక్షణము, ఆయుధప్రయోగోపసంహరణములు, అశ్వారోహణము. దేహదార్ధ్యమున కైకవాతు, ధైర్యసాహసములు కలిగియుండుట, ఎట్టిసితిలోఁగూడ భీతి నొందకుండుట, సమయస్ఫూర్తిగా శత్రువును లోఁగొనుట-ఇయ్యవి బోధనా మాత్రవిషయములు. ఈరెంటిని సమన్వయపఱచి, ఫలితము సాధింపఁబడవలసినచోటు యుద్ధరంగము. ఒకనాఁడేర్పడిన యుద్ధరంగపరిస్థితు లొకనాఁడుండవు. ఓటమియో జయమో ఒకమాటు తేలిపోవలసినదే కాని, మరల నారంగమేర్పడనేరదు. అట్లేర్పడుట కయ్యది బజిబాలురు యాటకాధుగదా !

కాశ్మీరు దర్వాజా, కాబూలు గేటు, ఖానీ దర్వాజా, లాహోరు గేటు, సబ్జీమండే-ఇయ్యవి లాల్ ఖల్లాజిల్లాకుఁ బ్రసేదములైన ప్రదేశములు. అంగ్లసేన లైదుభాగములుగా విభజింపఁబడినవి. జనరల్ బ్రిగేడియర్ నికల్సన్-కర్నల్ క్లాంప్టెల్-బ్రిగేడియర్ జోన్సు - మేజర్ రీడు-బ్రిగేడియర్ లూగ్ పీలు-వీర లొక్కొక్కభాగమున కధిపతులు. నికల్సన్ కాశ్మీర్ దర్వాజా నాక్రమించును. తక్కిన ద్వారముల తక్కుంగలవారల వంతు అని నిర్ణయింపఁబడినది. కోటలో నున్నవారలే హఠాత్తుగా వచ్చి వారలపై బడి చావమోంది పోవుచుండిరి. నాడును నాంగ్లసేనలు జయము సాధింపలేక పోయినవి. ముప్పదియైదువందల తెల్ల సైనికులు, సిక్కు సైనికులు, ఘూర్ఖాపటాలములు, పంజాబీలు, ఇరువదియైదువందల మంది కాశ్మీరులు గల యాసేనలు లాల్ ఖల్లాను చాలదినములవఱకుఁ జేర లేకపోయినవి. ఝింనుమహారాజు తన యావత్ సైన్యముతో నాంగ్లేయసేనలతోఁ జేరియేయుండెను.

బఖత్ ఖాన్ ఢిల్లీగవర్నరుగా నియమింపఁబడెనని చదివెనున్నారకదా ! ఇతను పర్తావంశమువాఁడు. లాల్ ఖల్లాలోఁ జేరిన యనేకులు స్వదేశీయరాకుమారులు. బఖత్ ఖాను నాజ్గల నుల్లంఘింప మొదలిడిరి. వారల సమాధాన పఱుపఁజూచుట తనతలకు మిగిలినపనిగా ఖాను తలఁచినాడు. శక్తివంచన లేక తనచేతనున్న సేనలతో శత్రువుల నెదు

రొక్కను ప్రయత్నముతోనానగఁడున్నాఁడు. ఆంగ్లేయసేన లభి
కముగాఁ జేర్చబడియున్న అజడ్ గడ్డపై కురికినాఁడు ఖాను.
సీమచ్ సేనలు వేఱొక శత్రుస్థావరమునాక్రమింపఁబోయినవి.

యుద్ధసమయములో నొకనిసంచారము నొకరు వేయి
కండ్లతోఁ గనిపెట్టుచుందురు. కోట దాఁకి సేనలు ద్విధాని
క్తములైనసంగతి నికల్నక్ గమనించినాఁడు. ఒకపటాలు
మును సీమచ్ సేనలపై కుఱికించినాఁడు. సీమచ్ సేనలు తిరిగి
లాల్ ఖిల్లాకఁ జేరి లేదు. నాయకుని యాజ్ఞల పాలింపని సేనా
నులసంగతి యిట్టిదేకదా ! మూఁడు నెలల యనంతర మాసంఘ
టనతో నాంగ్ల సేనలు లాల్ ఖిల్లాకఁ జేరుట కవకాశము
దొరికినది. వారల ధైర్యోత్సాహములు ఇనుమడించినవి.
కోటలోని పెక్కురుగూఢచారుల నియమించుకొని, కోటలోని
వార్తలఁ దెప్పించుకొను నేర్పాటు లుపరిచి.

మిర్జాయిలాహిభక్ష బహదూర్ షా నియ్యంకుఁడు.
వార్తలు కోట దాఁటుట కతఁడే ప్రధానకారణము. కాబూలు
గేటు ప్రవేశముచోట జరిగినపోరు వర్ణనాతీతము. శరీరములు
గుండ్లవర్షమునఁ జిల్లులు పడుచున్నవి. రక్తపుటేరులు ప్రవ
హించినవి. ఆంగ్ల సేన లాచోట వెనుకంజవేయక తప్పినదికాదు.

ఫిరంగిగుండ్లవర్షము కురియుచునే యున్నది. ప్రాణము
లక్షై తెగించి నికల్నక్ కాశ్మీరుగేటునొద్ద కోటగోడకు నిచ్చెన

వైచి యతికష్టములో, బై కెగ్రాబాకినాడు. ఇన్నాళ్ళకు లాల్ ఖిల్లాగో మొదట నడుగుపెట్టిన సాహసికుఁ డితఁడే. అంగ్ల సైనికుల యుత్సాహమాన కంఠం తేరు.

కాశ్మీరు గేటును మందుగుండుచేఁ బగులఁగొట్టఁ బ్రబల ప్రయత్నము గావించినవాఁడు కెప్టెన్ బగ్గెల్. గేటు తోపాటాతఁడును కూలిపోయినాఁడు. కర్నల్ క్యాంప్ బెల్ కాశ్మీర్ గేటునుండి కోటలో నడుగుపెట్టినాఁడు.

ఈ యిరువురు సేనానులు తమ సేనలను కాబూలు గోరు దిక్కునకు నడువ నాజ్ఞ నొసంగినారు. ఇప్పుడు సేన లొక యిరుకుసందుగుండనడచుచున్నవి. సందున కిరుప్రక్కలఁ గల ప్రసాదమునుండి శతఘ్నివర్షము కురిసినది. సేనలతో నికల్సన్ వెనుకంజ వేసినాఁడు. కాని అంతలో మేజర్ జాకప్ ముందున కుఱికినాఁడు. కాని తుణములో నేల కొఱిగినాఁడు, అది కాంచి, నికల్సన్ క్రొత్త జవసత్వములతో సేనలఁ బురి కొల్పుచుఁ దానని మొన నిల్పినాఁడు. ఒక ఫిరంగి దెబ్బకుఁ దన తోడివారితో నాతఁడు భూమి కొఱిగినాడు. సేనలు కాశ్మీరు దర్వాజాదిక్కునకుఁ దిరోగమించినవి. నికల్సన్ దవాల్ ఖాను లతోఁ బిమ్మట మరణించినాఁడు.

ఆనాఁడు పోరు ముమ్మరముగా సాగినది. అంగుళము మేర ముందునకు నడుగు వేయుటకు నుభయపక్షములవారును పెక్కురు యోధవర్త్యుల బలిపెట్టవలసి వచ్చుచున్నది. సుమారు అరవదిమంది కంపెనీ ఆఫీసరులు, వెయ్యిమంది సిపాయీలు

హతమైనా రానాఁడు. కోటలోనివారును దాదాపు రెండువేల మంది కథామాత్రశేషులై నారు.

౨౩

వీ ర వి హా ర ము

ఝాన్సితన రాజ్యమునఁదిరిగియథికారమువహించినది. ఝాన్సికోట శత్రుఘ్నిరంగులధాటికి నిలువఁజాలక యొక కొంత నేలకొఱఁగినది. తెల్లవాఱునప్పటి కెప్పటియట్ల కోటగోడ నిలిచియుండుటఁ గాంచి యాంగ్లేయులు సిశ్చేష్టులయినారు. ప్రమాదవశమునఁగోటలోని మందుగుండు సామాను కొట్టు నకు నిప్పంటుకొనినది. నిజముగా నది యొక యపశకునము గదా!

శత్రువు లతిప్రయాసతో ముమ్మాఱు కోటగోడల కెగఁబ్రాచుటలో కృతకృష్యులయినారు. కాని లోపలిదెసఁ గాని వెలుపలిదెసఁ గాని భూమిపైఁ గాలిడుటకు వారు నోచి కొనలేదు. వారముదినములు పోరు ఘోరముగా సాగినది. ఆఘాతము క్రొత్తపటాలములు వచ్చి చేరినవి. రాణి, సేనా నులు వెనుదిరగక, పోరాడుట కే నిశ్చయించుకొనినారు. కాని యంతలో నుత్తరద్వారము కూలిపోయినది. ద్వారరక్షకుఁడు కుంపర్ఖుదాబక్సు కూలిపోయినాఁడు. ఘ్నిరంగుల కధిపతి

హాస్ ఖాన్ అను సర్దారు శత్రువులచే జంపబడినాడు. ఈ సంఘటనలు జరిగిన పిమ్మట రాణికోటపై నాన దిగవిడిచినది.

దత్తపుత్రుడు దామోదరుని దనవీపున గట్టుకొని, తన యాజానేయము నెక్కి- కాల్వీకోటదిక్కుగా నరిగినది. కొలది పరివార మామె ననుసరింపఁగలిగినది. కోటగోడపైఁ దుదివఱకు నిలిచిన రాణి క్షణములో నదృశ్య యగుట శత్రువులశ్చర్యపడిరి. కాని, లెప్టి నెటు బ్రోకరుఁ డొక్కరుఁ దామెను గుట్టముపై నెక్కి వెనుదగిలినాడు.

ఖండేరాగ్రామమున రాణి క్షణ మాఁగి, కాల్యములఁ దీర్చికొనినది. పసికూన కన్నము పెట్టించి, తిరిగి పయనమారంభించినది. వెనుకనుండి తఱుముకొనిచచ్చు బ్రోకరామెను కలిసికొన వచ్చెను. రాణి తనగుట్టము వేగమును హఠాత్తుగాఁ గుట్టుచడఁజేసినది. అత్రముతోఁ బరుగెత్తినచ్చు బ్రోకరు నశ్వ మొకటి రెండడుగులు ముందు నకుఁ బోయినగాని మూఁగినది కాదు. ఆయశ్వ మాఁగునప్పటికి, గుట్టముపైఁ జేకకశ్చేపుఁద్రాళ్ళతో బ్రోకరు గుచ్చుండి యున్నాడు గాని యాతని మెడపై తల లేదు. ఆహా! యేమి రాణి సమయస్ఫూర్తి !!

కాల్వీనగరమున కా రాణిబిడ్డలఁ జేర్చి, యామె యెక్కివచ్చిన యశ్వరాజ మట్ట క్రిందఁబడి ప్రాణములు వదిలినది. యజమానిగోరిక నెఱవేర్చుటకే యర్హుది యంతవఱకు బ్రతికియుండునది. నూఱుమైశ్వుదూరము నేకధాటిగాఁ బరుగెత్తుట అలోక సామాన్యము కదా !

హ్యారోజు కాన్వస్సి ముట్టించినాడు. అంగ్ల సేనల నులుమాడుటకు నిరాసీరాణి నాయకత్వము విహించినది. ఈమె కప్పటి కీరువదిరెండు నల్లరిముని వయస్సి. చిరంజీవనవాడు, శాహగడరాజు, బొనాభుని రాజు, ఆకోటయందున్న యితరనాయకులకు అనాథ అల్పవయస్కు-యగు రాణినాయకత్వము నచ్చినది కాదు.

ఈయుద్ధమున గొప్ప యుంగ్ల సైన్యాలు ముగిసినది. వారికి మహాకాళియాపముగా రాణి గోచరించినది. ధరంగులఁ బ్రేల్పునాగివానినినదలి పాతీపోయినారు. హ్యారోజువద్దకు క్రొత్తపటాల మొకటి వచ్చి చేరినది. వారందఁ జూక్కు-మ్మడిగా రానిని జుట్టవేసిరి. రాణిసేనలు బెదరి చెదరిపోయినవి. రాణిమాత్రము వారిలనందఱఁ జంచి చెండాడుచు, పెక్కు పేతిఘాతములకు లోనయ్యు నాసేనల కండ్లలోఁ గారము కొట్టి యదృశ్య మైనది. యుద్ధమునఁ గావలసిన నేర్పడియే కదా !

లక్ష్మీబాయి కొకయుక్తి తోచినది. గ్వాలియరును జయించుట యయ్యది. జియాజీరావు సింధియా దాని పాలకుడు. తాంతియాను ముందుగా, నచటికిఁ గొంతసేనతోఁ బంపినది. వారు గ్వాలియరుప్రభువునకు జూబు నంపినారు. దాని కాలఁడు ఫిరంగులతో వారి నెదుర్కొనెను. రాణి, పెద్దసేనానివహముతో హఠాత్తుగా నాచోటును జేరినది. దానిచే వా రాఫిరంగులు వదలి కోటలోనికి పఱచినారు,

ఆయుధసామాగ్రి యంతయు రాణి వశమైనది. యుద్ధ మారంభముకాగానే గ్వాలియరు సేనలు రాణిసేనలతో జేరిపోయినవి. అంతకుఁ బూర్వమే యే తెంచిన తాంతియూ సేనానినేర్పరితనమే యయ్యది. సింధియారాజు మంత్రి దినకర రావు చేయునది లేక ఆగ్రావైపుగాఁ బాటిపోయినాఁడు.

ఫూల్ బాగునందు దర్బా రేర్పాటు గావించఁబడినది. సామంతులు జమీందారులు సభ నలంకరించిరి. పీష్వాతాతలనాటి శిరోవేష్టనము, కలికితురాయి, రావుసాహెబు శిరము నలంకరించినవి. ఆతని పీష్వాతన మందఱకు నంగీకృత మైనది. రామారావుగోవిందు క్రొత్త పీష్వాకు సచివుఁడు. తాంత్యా ప్రధానసేనాని. నగరమున నుత్సవము లధికమైనవి. నిత్యము విందులు. విలాసములు.

మోసముచేత జయింపఁబడిన సామ్రాజ్యమును పిష్టవముచే స్వాధీనము గావించుకొనుట యనఁగా మాటలా? ఎందఱో దేశభక్తులు స్వార్థము వదలి దేశహితమును గోరి యీవిష్టవోద్యమమున పాల్గొనినారు.

ఏదేశవిష్టవచరిత్రము చదివినను బ్రతిమాలుట-ప్రభో భవఱుచుట-మోసగించుట. ఇవియే మనకుఁ గానవచ్చు ముఖ్యసంఘటనలు. భారతదేశ ప్రథమస్వాతంత్ర్యపోరాటము శుద్ధదేశభక్తి- పరిశుద్ధపరాక్రమప్రకటన- అవసర మగు పట్టుల విశాలములు, ఉదారములు, కరుణాసమన్వితములు నగు పెక్కు సంఘటనము లిందుఁ గనవచ్చు.

సిరిభారతదేశ మనుపేగు నిలుపుకొన్నదయే దేశ
భక్తుల యాశయము.

౨౪

పెడబుద్ధి

ఒకనాటికి రాత్రిసమయము. హుమాయూన్ సమాధి
యున్న దిక్కుగా నొకపురుషుడు బిరబిర నడచుచున్నాడు.
ఆతఁ డెవ్వరికొఱకో యత్యాతురతతో నెదురు చూచు
చున్నాడు. కాని యెంతకు నెవ్వరు నేదిక్కునుండి వచ్చు
జాడలు గానరావు. అతఁ డచట పచారు చేయుచున్నాడు.

సూలాకారముగా నున్ననస్తువేదియో దూరమునుండి
తనదిక్కునకుఁ గదలి వచ్చుచున్నట్లుగా నతనికిఁ దోచినది.
నాలుగడుగు లెదురుగా నడిచినాడు. అయ్య దాతని భ్రాంతియే
కాని మఱియెవ్వరును గాదు. తిరిగి వచ్చి సమాధియరుగు
మీఁద నాసీనుఁ డైనాడు. అణుమాత్ర మలికిడియైనను తన
సామ్రాట్టు వచ్చుచున్నాడనియే దృక్కులు దూరముగాఁ
బరపిచూచుచున్నాడు. ఆతఁ డెంతటి రాజకీయరహస్యము
మాటలాడవలసి యా నిగూఢస్థలమున కేతెంచినాఁడోకదా!

ఎట్టకేలకు సుదూరముగా నొకవ్యక్తి యాచోటును
జేరవచ్చినాడు. అతనికై వేచియున్న యాపురుషుడు

సమీపమున కే తెంచునంతి నాకు సుఖము చూపి లేదని. నూచుట తడవుగా లేచి, వీరోచితముగా నమస్కరించి నా. ఇరువురారితినైపై సన్నిహితులై కూర్చున్నాను క్రమము భాషణ ప్రవర్తిల్లినది.

“సమ్రాట్ ! తమ కొక్కహిసము మనవి గావించ నీసేవకుడు వేచియున్నాడు.”

“ఏమది ?”

“ఢిల్లీకోట చేయి జాతిన దని నిస్సహాయ జేందహాను.”

“మన మిప్పుడు చేయదగిన నిర్ణయ మేమి ?”

“భారత దేశమున బహుస్థలములలో మన స్వాతంత్ర్యపు జెండాలు టప టప శబ్దముతో జప్పలులు చూచిన, దేశ భక్తులకుఁ గొడువ యొదనదు.”

“తలపగిలినతరువాత జేయున దింక నేమి ?”

“హృదయము చెదరికయున్నచో నొక చెదరు కెబ్బ తలకుఁ దగిలినను ప్రమాదము లేదు”

“అయిన నన్నిటినిలో నేమి చేయమందువు ?”

“తమ రీచోటు విడిచి నాతో దయచేయవలయు. తమపేరున మా తనువులు దేశమాతకై యర్పింతుము.”

“నేను కడు వృద్ధుఁడను. మీ ఆత్మహవంతుడైన వేటొక యువకుని నాయకునిగా నెన్నుకొనుడు. మిగిలిన కార్యక్రమము పూర్తి గావించుడు.”

“సమాధి ! మీ హృదయమును నిర్వహించుకొని పుత్రములను పూరి పోసినారు. వీరత్వమునకు ముసలిపోవకు గలదా! ఒక యొకకోట జనుపజయములు నిర్ణయించునా! కాదనక జూరారు నానో” దయచేయవలయును.”

“గేపు మరిల నీ నెపుడు రాగలవు ?”

“తా మెప్పుడు రమ్మని ముజ్జాపించిన నెపుడో వచ్చేదను”

“సరే, ఈ వేళ కిచ్చు” గమ్మ”

“చిల్లము, సెలవు.”

పాతకమహాశయములం! సామాన్యులైన గ్రామీణుల నెల్లినయతడు బఖత్ ఖాను. శిల్పి గగమునకు పైగా శత్రువుల వశమైనది. వారు ప్రారంభించిన హత్యకాండ యిట్టి దసివ్రాయజాలము. ఆ చిత్రసథలు సరకిమునపైతము గాన రావు. భారతీయవీరు ఘోర్కరును విషమంబడలేదు. తుదకు క్షతగాత్రులై చికిత్స సొందుచున్న వారిని సత్కరించు విడిచినారు కాదు. పాపము వారలకుఁ బ్రావధ కనఁచి కన్న గాఁబోలును ! నగరమున నెచటఁ జూచినను శవమర్దంధము, చావుబ్రతుకుల మధ్య నున్న నా రాశవములమధ్య నెందఱో కలరు.

ఈవార్తలు బహదూర్ మారు నెప్పటికప్పుడు తెలియుచునే యున్నవి. మఱియు నతని వియ్యంకుఁడు ఇలాహిభక్తి బఖత్ ఖానుతోఁ గోటవెడలుట నీటి కాదని బోధన నారంభించినాఁడు. ఆప్తవాక్యము నాతఁ డెట్లు త్రోసివేయఁగలఁడు? మఱుసటిరాత్రి యతఁడు బఖత్ ఖానుతో నుడివినటుల సంకేత

స్థలమునకు వెడలలేదు. ఆనాడు తెల్లవాటివని. విల్పను హడ్సనులు బహదూర్ మాను జూడ నేతెంచిరి. ఆతఁడు సమర్థాదగా వారి నాసీనులఁ గావించెను. “తమకుఁ దమకుమారులు పంపిన లేఖారూపకసందేశము తెచ్చితి మిదిగో చిత్తగింపవలె” అనినా రాయరుపురు.

“తైమూరుసంతతివా రెవ్వరు యుద్ధమున నోడి పాటి యెఱుంగరు. వంశమర్థాద నిలువఁబెట్టిన యీ వీరరాక్షసుగారులమార్గమునే నేను ననుసరించెదఁగాక!” అని కత్తిదూసి నిలిచినాడు. వెనుకనుండి సైనికు లేతెంచి యూహని బంధీకృతుఁ గావించినారు. ఆసమయమున నాచోటును దూరముగా బక్ష్మ తిరుగాడుచు నాతనికిం గానవచ్చినాడు. గోముఖ వ్యాఘ్రము లన నిట్టివారే కదా!

ఇటు కర్నల్ బగ్గు నగరపైసికగవర్నరు. ఢిల్లీ పట్టణమును సైనికులు దోచుకొనుట కనుమతి నొసంగినాడు. ఇంక నాభీభత్సమును మే మిట వర్ణింపలేము. మలబార్ స్పెషల్ పోలీసులు మకామాచేసిన చోటుల నివసించువారి భంగపాటు వినినవారి కచటి వృత్తాంతము కొంచెముగా తెలియవచ్చు ననుకొందును.

ఒకసంవత్సరమువఱకు తురకయు, డ్లస్సియు గవర్న మెంటు జప్తులో నుండును. అనుజ్ఞాపత్రము లేక తురక లెవ్వరు బజారులలోఁగిరుగరాదు. హిందువులకధికముగా

జరినూనాలు- వారు బజారులలో నివసింపవచ్చు- అను శాసనము గావింపఁబడినది.

దైవేచ్ఛ

శిల్లీ లక్ష్మీలు తిరుగుబాటునకు సమానప్రతిపత్తి గలవి. శిల్లీలో జరిగినంత కోలాహలము లక్ష్మీలోగూడ జరిగినది. క్యాంపుబెల్ లక్ష్మీ జేయనప్పటికి కోట స్వాధీనమగు సిరిలో లేదు. ప్రహరీగోడ కంఠటను ఫిరంగులే. నగరమున కుత్తరదిశ గోమతీ ప్రవాహము గలదు.

నానా స్వయముగా సంరక్షించు కోట యయ్యది. అహమ్మద్ సా, తాంతియా, బేగంహజర్త్ మహల్-అందఱు కడుగట్టిన దేశభక్తులే. ఊటరిమ్ ఉత్తరపుదిక్కున, క్యాంపుబెల్ ఈశాన్యదిక్కున తలపడినారు. నలువదివేల సైన్యము వారలకడ నున్నది. పోరు ఘోరముగా జరిగినది. రక్తపు తురులు ప్రవహించినవి. ఇరువాగుల పెక్కు నాయకులు పతనము నొందినారు. ఏమైన నేమి? నగరము చేయిజాతి పోయినది. జయాపజయములు దైవాధీనములు కదా!!!

శిల్లీ లక్ష్మీకోటల పతనవృత్తాంతవిషయము దేశమున వ్యాప్తమైనది. దిల్ ఖుష్ భాగ్, కదమ్ నూలు, సాహన్ జల్ బేగంకోతే మున్నగు చోటుల దేశభక్తు లెంతపట్టుదలతో, బోరాడినను, అంతిమక్షణములో జయము పరాజయముగా ప్రవర్తించినది.

సు వీ ర

పలాయనము చిత్తగించిన అమల, రావు స్వయంగా
నాశ్రయించినాడు. ఇంక నేను గ్వాలియరు పశుపక్షిని దీ యెను
కొనినాడు హ్యూరోజు, ఘోస్తి వెన్నునకి తొలుతు నిలచిన
యతని కియ్యది శుభశకునము కావా ?

అహివేగముతోఁ బయనము సాగించి గ్వాలియరుగ్
ముట్టడి నారంభించినాడు. కోటగఁజూస్తయు లన్నియు నాశ్రయన
జయాణి యాతనిమంత్రి వాసిలో నుండిగా నెరిసి గొంక భయ
పడవలసిన దేమికలదు ? మఱియు జనరల్ స్కిత్ ఆతని సర్వ
సేనాని. పెద్దయెత్తునఁ గావించబడిన యా ముట్టడిక గావు
సాహేబు గడ గడ లొడిగినాడు. ఘోస్తిల స్కిత్ ఆమచలికత్తు
లిరువురు మంధర, ఇందిర అనువారల ముద్దచాక న్యుభవితా మే
యానాటి వారి జయమునకు మూలపేరయిను.

ఆమఱునాఁ డింకను సూర్యు తెల్లవారినముందే కిరీట
తూర్పుద్వారమును శత్రువులు ముట్టడించెద. లక్ష్మీ కీవార్త
తెలిసినది. తక్కిన సైనికుల కాజ్ఞల సంపి తాను సూర్యు
ద్వారసంరక్షణమునకై పరుగిడినది. ఛేలు లామ ననుసరించి
నారు. సంకులయుద్ధము జరుగ నారంభించినది. రాణి కగివా
లమున కెందఱో గుండెనైదులు మడిముడుచిరి. గొంధ

అక్కడనుండిగా నామెపైఁ బడినారు. వారలఁ దప్పించుకొను నంతలో నొక తుపాకిగుండుచే నామెతో నున్న మంధర గుట్ట మునుండి క్రిందఁ బడిపోయినది. లక్ష్మీబాయి వెంటనే యా గుట్టి వెట్టిన వానికడకుఁ బరుగెత్తి యతనితల నఱికివైచినది.

లక్ష్మీబాయి యొకచోట నొక చిన్నకాల్వ దాటి పోవలసివచ్చినది. అయ్యది దూకుటలోఁ గొంత విలంబము జరిగినది. శత్రుమూక లామెపై దుమికినవి. అపు డామె గెయ్యెనెయ్యే వారల నెదుర్కొనినది. వెనుకనుండి యొకవీరుఁడు లక్ష్మీబాయి తలపై శస్త్రపాణఘాతము గావించినాఁడు. రక్తముగో నామె మునిగి తేలుచు పీరవిహారము చేయుచున్నది. అమెచక్షుమున వెంటనే వేఱొకపోటు తగిలినది. రోషాదుణిత నేత్రయై ముందున కుఱికి తన్ను పొడిచినవానిని పొడిచి, తలపై ఘాత గావించిన వానికై వెనుకకుఁ దిరిగినది. ఆతనిపై కత్తి నెత్త ఘాతము చేయుచునే యామె నేల కొఱిగిపోయినది. అప్పుటి కామె మేను దుధిరశూన్య మైపోయినది.

నానాసాహేబును పెట్టి ముచ్చినవారికి నవకోటిరూప్యములు బహుమతిప్రదాన మని హోమ్ గ్రాంటుపేరున ప్రకటించబడినది. ఆబహుమతి పొందినవారెవ్వరు లేరు; కాని కొన్నిన్నాళ్ళ కాలని కొకలేఖ జేరినది. అందలి సంగ్రహము:

“భారతదేశమున మీ కంపెనీప్రభుత్వ మవలంబించిన పాలనావిధానమునకు మీజాతి యంతయు సిగ్గుచేఁ దలలు

వంచుకొనవలసి యున్నది. అంగ్లేయుల కీదేశమున నుండుట కేమి హక్కు గలదు? ఈపవిత్రభూమిపై జన్మించిన మేము దాసులమా? పరదేశీయులగు లూరు పాలకులా? ననననమగు స్వాతంత్ర్యమునుభవించియు, కిచ్చిమీనవకోటిరూప్యములతో నూతనవ్యాపారమును గావించుకొనుట మంచిది” అని

1858 నవంబరు మొదటి తేదీనుండి ఈస్టిండియాకంపెనీ ప్రభుత్వము హిందూదేశమున నంతరించినది. షిక్టోరియారాణి హిందూప్రజలకొక కొక సందేశము నంపినది. లార్డు కానింగు అలహాబాదులో దారాగంజ్ దగ్గర కోటయెదుట నేర్పూరుగా గావించిన బహిరంగసభలో నాప్రకటనను ప్రజలకుఁ జదివి వినిపించినాఁడు.

నా నా యె వ్వ రు

శిల్లీపతనవార్తకు బిగ్గుటసీలు, కూపర్, హేష్లాకు, డోటరమ్, ఆయర్ అను సేనానులు లక్నోలో పీరియోర ముసలైన వెడలినారు. చార్ బాగ్ వంతెనయొద్ద నానాసేన లడ్డగించినవి. గొప్ప పోరు గావించినకంసెనీసేనానివహములు నది నుత్తరించి నవి. అడుగు కదల్చుటకువారి కింకశక్యము కాలేదు. ఆ పోరున సీలుసేనానిమరణించినాఁడు. తక్కినవారితో హేష్లాకుబంధితుఁడైనాఁడు. వీరల విడిపించుటకై కలకత్తానుండి సర్ కాలిన్ క్యాంపుబెల్ లక్నోకు బయలుదేరినాఁడు. ఇళిండిపుడు కంపెనీచే నియమింపఁబడిన క్రొత్త కమాండర్ ఇన్ చీఫ్.

ఇతని క్రింది యధికారి జనరల్ గ్రీట్ హెడ్, ఆంగ్లేయు నొకనికి భారతీయ వేషము వేయించి రహస్యముగా రెసిడెన్సీకి బంపినాఁడు ఆతనియీపన్నాగము చక్కఁగాఁ బారినది. ఐవనాఁడు రెసిడెన్సీపై దీలు లోపలనుండి, హడ్సనుగ్రాంటులు రెసిడెన్సీ బయటనుండి యుద్ధ మొకసారిగా నారంభించుటయే యాతఁడు పన్నిన పన్నాగము. పైదీ లతికష్టనష్టములకు గుఱియై బంధవిముక్తు లైనారు; కాని హేవ్లాకు ఖైదునే మరణించినాఁడు.

కాంపుబెల్ లగ్నోను పదలి కాన్పూరునకు నడచినాఁడు. దారిలో తాంతియా యాతని నెదుర్కొనినాఁడు. ఇరువురకు బలము సమానముగా నున్నది. కాని తుదకు తాంతియాకు నోటమి తప్పినది కాదు.

కోర్కెపుబెల్ నానాను ఆహమ్మదుషాను సజీవులనుగా గ్రహించి ప్రభుత్వము మెప్పు వడయఁదలఁచినాఁడు. మహాజాన్పూరుసొద్ద వారల నెదుర్కొన్నాఁడు. కాని యది యడియాస యైనది. ఆతని కండ్లముందటినుండియే యాయరువురు తప్పించుకొని పాఱిపోయినారు. వారికై తఱుముకొని పోయినచోఁ జేఁజిక్కిన కోట జాఱిపోవు నేమో యనితత్ప్రయత్నము నతఁడు విరమించినాఁడు.

పూవు పుట్టగ నే పరిమళించును. ఆహా ! వింటిరిగదా మననానా, గుణసంపదల నభివృద్ధిఁజెంది ధైర్యసాహసికుఁడై అభ్యస్తరాజసీతి విద్యాధురంధరుఁడై సర్వకార్యసమర్థుఁడై

వెలుగొందియున్నాడు. ఎందును తేజము దాగ నేరదుగదా!
 తేజోవంతులు చేయరానిపనులు గలవే? నానా సామాన్య
 కుటుంబమునందలి గంగాబాయి—మాధవరావు నారాయణ
 భట్టు—దంపతులకు కుమారుడై జన్మించినాడు. తనసుగుణ
 సంపత్తిచే మోహోపంతునకు దత్తుడై యీహస్తిలక్ష్మీగారికి
 సహజసోదరునివలె చేరోడు వాదోడుగ రాచకార్యముల
 సాహాయ్యుడై పేరుప్రఖ్యాతులగాంచి, విప్లవప్రచారముల
 నాయకత్వము వహించి తేజోరాశి యని శాసన యశశ్చంద్రికల
 నలుదిశల వ్యాపింపఁజేసినాడు. వీరవిహారముల తన ప్రజ్ఞ
 లను నిరూపించినాడు. ఎట్టి ఘట్టములపైన వెనుదీయక
 సాహసాదిసద్గుణముల వెదకల్లినాడు. ఏయేదేశముల సెట్టి
 ప్రతిభావంతులు జన్మింతురో ఆయాదేశములు ఏనాటికైనా
 మహాదైశ్వర్యముల నొందును. అందలిప్రజలెల్లరుగుండలపైఁ
 చేయివేసికొని సుఖంతురుకదా! అట్టి యసుంతిత ప్రజ్ఞాధురం
 ధులకు జోహారు లర్పించుచు మనముకృతార్థులమై యట్టిహా
 వనుస రింతుముగదా.

సం' పూర్ణము.

